

அலை கடல் ஓரத்தில் தமிழ் மணம்

உட்பயூர் வீரசொக்கன்

அலைகடல் ஓரத்தில் தமிழ் மணம்

(உடப்பின் வரலாற்றுப் பதிவுகள்)

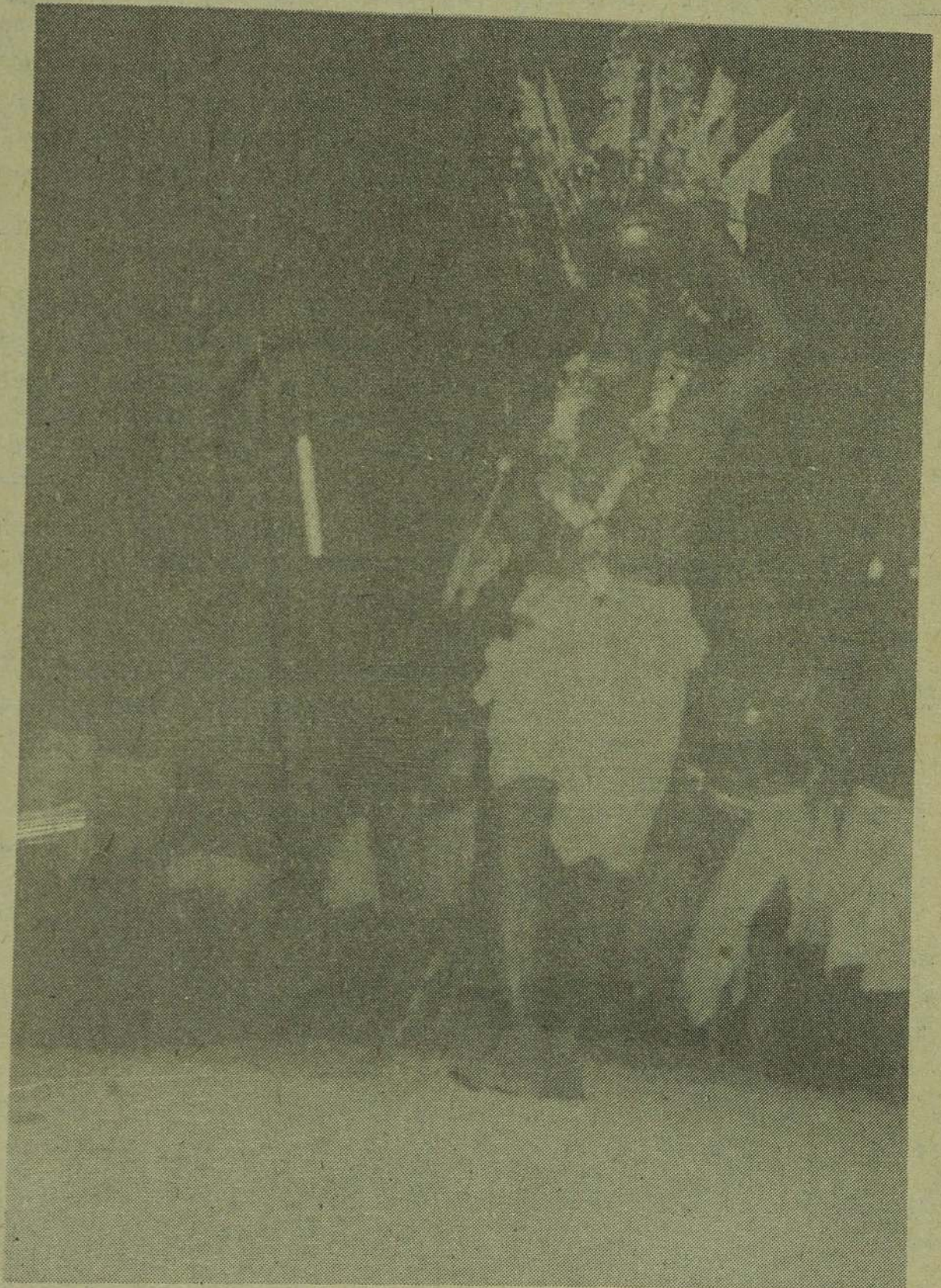
Donated in memory of late
Professor Dr. N. VELMURUGU
(University of Peradeniya)

உடப்பூர் வீரசொக்கன்

இளம் தாரகை வட்டம் வெளியீடு

- நூல் : அலைகடல் ஓரத்தில் தமிழ் மணம்
(உடப்பின் வரலாற்றுப் பதிவுகள்)
- ஆசிரியர் : உடப்பூர் வீரசொக்கன்
- முதல் பதிப்பு : 1997
- வெளியீடு : உடப்பு இளம் தாரகை வட்டம்
- பிரதிகள் : 1000
- அச்சுப்பதிப்பு : “செரண்டிப் பிரிண்டர்ஸ்”
73, மன்னார் வீதி,
புத்தளம்.

- TITLE : ALAIKADAL ORATHIL THAMIL MANNAM
(HISTORICAL RECORDS OF UDAPPU)
- EDITOR : UDAPPOOR VEERASOKAN
- FIRST PUBLISHED : 1997
- PUBLISHED BY : YOUNG STAR CLUB, UDAPPU
- COPIES : 1000
- PRINTED AT : SERENDIP PRINTERS
73, MANNAR ROAD,
PUTTALAM.

அணிந்துரை

கடந்த பல தசாப்தங்களாக எழுத்துலகில் பிரகாசித்து வரும் திரு. உடப்பூர் வீரசொக்கன் அவர்கள் தமது மண்ணின் வரலாறு பொருளாதாரம், பண்பாடு, பாரம்பரியம், கல்வி நிலை மற்றும் பல்வேறு முக்கிய விடயங்கள் குறித்து இந்நூலை எழுதி உள்ளார். வெறுமனே சிந்தனைகளைப் பயன்படுத்த மேலெழுந்த வாரியாக விடயத்தை நோக்காது ஆய்வு முறைகளையும் கையாண்டு அவர் வாழும் பிரதேசம் பற்றிய பல முக்கிய சான்றாதாரங்களையும் துணையாகக் கொண்டு மிக்க ஆர்வத்துடன் உழைத்து இந்நூலை எழுதியுள்ளார்.

இன்றைய காலகட்டத்தில் ஒரு நாடு என்பதுடன், அதன் ஒன்றிணைந்த கூறுகளான பிரதேசங்கள், அங்கு வாழுகின்ற மக்கள், அவர்தம் சமூக பொருளாதார பண்பாட்டு நிலை என்பனபற்றி ஆய்வு செய்து அவர்தம் தனித்துவத்தை இனங்காணலும், அவற்றை மேம்படுத்தும் வழி முறைகளை பற்றி சிந்திப்பதும் இன்றைய அவ்வப் பிரதேச சிந்தனையாளர்கள், சமூகவியலாளர்கள் ஆகியோரின் முக்கிய கடமையாகும். ஒரு காலத்தில் இத்தகைய ஆய்வு நோக்கும் சிந்தனையும் தேசிய மேம்பாட்டுக்கு குந்தகமானது என கருதப்பட்டது. ஆனால் இன்று இனத்துவம், அதன் தனித்துவம், அதனைப் பேண வேண்டிய அவசியம் என்பன சர்வதேச ரீதியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இப்பின்னணியில் உடப்பூர் வீரசொக்கன் அவர்கள் என்னைப் பொறுத்தளவில் அரிய சமூகப் பணியையும் ஆராய்ச்சி தேவைகளையும் நிறைவு செய்யும் வகையில் இந்நூலை எழுதியுள்ளார். தமிழ் மக்கள் தமிழ்பண்பாடு என்னும் போது பொதுவாக உடப்பு பிராந்தியம் பற்றி சிந்திப்பவர்கள் குறைவு. அப்பகுதி மக்கள் காலாகாலமாக பேணிவந்த இந்து சமய மரபுகள், வில்லிசை, மற்றும் இசைக்கலைகள், விசேட பழமொழிகள் பற்றி தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் அறிந்திரா பல விடயங்களை மிக்க ஆர்வத்துடன் இந்நூலில் அவர் எடுத்துரைக்கின்றார். பண்பாட்டியல் மற்றும் மானிடவியல் ஆய்வாளர்களுக்கு ஓர் மூலாதார நூலாக இந்நூல் அமையும் என்பது எமது நம்பிக்கை.

பேராசிரியர்

சோ. சந்திரசேகரன்

கொழும்பு பல்கலைக்கழகம்

குட்டித் தமிழகத்தில் கோபுரமாய் ஒரு.....

அரசியல் அரங்கில் புத்தளம் மாவட்டத்தை மறைந்த ஜனாதிபதி ஆர். பிரேமதாசு எந்தனுக்கு வழங்கியதை அடுத்து, எனது முதலாவது நிதி ஒதுக்கீட்டின் சேவைக்கு நான் தெரிவு செய்த மண், உடப்பு ஆகும்.

சுமார் 40 ஆண்டுகளுக்கு முதல் முதலாவதாக, அந்த உடப்பு மண்ணின் மணத்தை நான் சுவாசிக்கச் சென்றிருந்தபோது ஆச்சரியத்தில் ஆழ்ந்து போனேன்.

நான் வந்திருப்பது தமிழ் நாட்டின் ஒரு பகுதியான இராமநாதபுர மாவட்டமா? என அசந்து விட்டேன். சதாவும் அலைகள் ஓடி வந்து கொஞ்சம் கரையில் கம்பீரமாய் எழுந்து நிற்கும் கோவில் கோபுரம்..... பள்ளிக்கூடம் - மக்கள் இங்குமங்கும் உலாவரும் நடமாட்டம்..... கிராமிய அமைப்பு எல்லாமே, எனக்குத் தமிழகத்தின் இராமநாதபுரத் தோற்றத்தையே நெஞ்சில் நிழலாட வைத்தன.

ஆம். உடப்பு, புத்தளம் மாவட்டத்தின் குட்டித் தமிழகம் என்று துணிந்து கூறலாம்.

இந்தக் குட்டித் தமிழகத்தில் கோபுரமாய், காலவெள்ளத்தைத் தாண்டி எழுந்து நிற்கப் போகிறார், அந்த உடப்பு மண்ணின் மைந்தர்களில் ஒருவர். அவர் வேறு யாருமல்ல உங்கள் அனைவருக்கும் பரிச்சயமான இந்த வீரசொக்கன் தான்.

“வீரகேசரி” நாளிதழைப் புரட்டினால், அதில் புத்தளம் மாவட்டச் செய்தி என்றால், அது நிச்சயம் இந்த வீரசொக்கனின் எழுத்துருவில் உருவான செய்தியாகவேயிருக்கும். தனக்கு இறைவன் தந்த எழுத்தாற்றலை, தான் பிறந்த மண்ணுக்காக அதன் மகிமைகளை - மகோன்னதச் சிறப்புக்களை ஊரறியச் செய்யும் இந்த உடப்பு மகனை மண்ணின் மைந்தன் எனக் கூறுவது பொய்யாமோ?

இந்த எழுத்து மண்ணின் எழுத்தாற்றலையும் - ஆர்வத்தையும் நானறிவேன். சமுதாய பிரக்ஞையுள்ள நல்லதோர் எழுத்தாளன் - பத்திரிகையாளன் என்றால், அந்தக் கூற்றுக்கு வீரசொக்கனின் சொக்க வைக்கும் வார்த்தைகளே, எழுத்துக்களே ஏற்ற சாட்சிகளாகும்.

இந்த எழுத்தாளன் வீரசொக்கனின் “அலைகடல் ஓரத்தில் தமிழ் மணம்” எனும் நூல், இப்போது நம் கரங்களில் தவழ்கிறது. இது வருங்காலத்தில் இந்த எழுத்தாளனை அறிமுகஞ்செய்யும் ஆவணமாக அமையப் போகிறது.

ஓர் எழுத்தாளன் அல்லது பத்திரிகையாளன் என்னதான் பத்திரிகைகளில் எழுதி, தன் எழுத்தாக்கங்களால் அலங்காரம் செய்தாலும், அந்தப் பத்திரிகை நறுக்குகள் கால ஓட்டத்தில் காணாமற் போவது தவிர்க்க முடியாததாகிவிடும்.

அதற்கு என்ன செய்யலாம்? இப்படியொரு வினாவை எழுப்பினால், தன் எழுத்தாக்கங்களை ஒரு நூலாக வெளியிடுவதுதான் பொருத்தமானது என்கிறது எழுத்துலகம். ஒரு எழுத்தாளனின் ஆக்கங்கள் நூலுருவில் வெளிவந்தால்தான், அந்த எழுத்து வேந்தனுக்கு ஓர் அங்கீகாரம் கிடைக்கும்.

அந்த வகையில் இந்த வீரசொக்கன் வெளியிடும் “அலைகடல் ஓரத்தில் தமிழ் மணம்” எனும் இந்நூல், இந்த எழுத்தாளனுக்காக அங்கீகார வாசலை திறந்து விட்டிருக்கின்றது என்பதில் நாமெல்லாரும் மகிழலாம். இது வீரசொக்கனின் மூன்றாவது நூல் என்ற தகவல், அந்த மகிழ்ச்சியை மேலும் இரண்டு மடங்காக்குகின்றது.

இன்று நம் கண்ணெதிரே காணப்படும் பொருட்கள் யாவும், ஓர் ஐம்பது வருடம் தாக்குப்பிடிக்குமா என்பது சந்தேகமே! கால வெள்ளம் அனைத்தையும் அள்ளிக்கொண்டு போய்விடும். ஆனால், ஓர் எழுத்தாளனின் படைப்புக்கள் கால வெள்ளத்தில் கரைந்து போகாமல், அடுத்து வரும் தலைமுறைகளுக்கெல்லாம் நம் காலத்து நடப்புக்களைச் சதாவும் கதைகளாகப் பேசிக்கொண்டேயிருக்கும். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் “கல்விக்காய் தம்முயிர் கொடுப்போர் சாவதில்லை” எனக் கூறியது போல், எப்படி கல்வி என்பது காலத்தை வென்று உயிர் வாழ்கிறதோ, அது போல் ஓர் எழுத்தாளனின் அரிய படைப்புக்களும் நிற்கும்; நிலைக்கும்; தழைக்கும்.

இந்த வகையில் தான் இந்தக் குட்டித் தமிழகமான உடப்பு மண்ணில் இந்த வீரசொக்கன் போபுரமாய் எழுந்து நிற்கப் போகிறான்! உடப்பு என்றால், நிச்சயம் வீரசொக்கன் நினைவு வந்தே தீரும்.

இந்த மண்ணின் மைந்தனை - சமுதாய எழுத்தாளனை நாமெல்லாரும் - குறிப்பாக இந்த உடப்புவாசிகள் நேசிக்க வேண்டும்; ஆசி வழங்கிப் போஷிக்க வேண்டும்; இது நம் மண்ணுக்காக - நம் சமுதாயத்திற்காக நாம் செய்யும் நற் பணி என்பேன்.

எழுத்துலகச் சகோதரன் வீரசொக்கன் இன்னும் பல நூல்களை இதுபோல் தந்து தமிழ்த் தாய் ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரிய வாழ்த்துவோமாக.

“அஸ்மீனா”
4, பாதியா மாவத்தை,
தெஹிவளை.

அல்ஹாஜ் ஏ. எச். எம். அஸ்வர்
பாராளுமன்ற உறுப்பினர்
(முன்னாள் முஸ்லிம் சமய,
பண்பாட்டலுவல்கள்
இராஜாங்க அமைச்சர்)

வாழ்த்து

இலக்கிய கலாநிதி செ. குணரத்தினம்
தலைவர்

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம்
முன்னாள் அரசு அமைச்சர் செயலாளர்

திங்களொடும் செழும்பரிதி தன்னின் மேலாம்
திகழ்வானத் துடுக்களொடும் அலைக் கடலினோடும்
மங்காத தமிழ் பிறந்து வளர்ந்து வாழ்ந்து
வையகத்தே புகழ்பரப்பும் மாண்பு கண்டோம்
கங்கை யெனக் காவிரியின் ஊற்றுவென்னக்
கற்றவர்கள் கற்பனைகள் கவினே ஆர்த்து
வெங்குரிதிக் களம் கண்டு வீரம் சூடி
வெற்றித் தார்அது புனைந்து உலகுவென்று
தம்கருணை மறத்தாலே தமிழ்க்கோல் ஒச்சிச்
அகம்முழுதும் ஆண்டுமகிழ் தகையை கண்டோம்
இங்கீழும் கண்டதமிழ் மறவர் வென்ற
எச்சத்தின் ஒருசுவடே உடப்பூர் என்ற
சிங்கமெனும் மறவர்வாழ் சிற்றூர் ஆகும்
செழுமை கொள் தீரர்கள் சிறப்புற்றோங்கி
பொங்குகின்ற கடலலையின் தாலாட் டோடு
புதுப்புனலின் வளமார்ந்து நாவாய் ஒட்டிச்
சங்குமுத்தம் கடல்ஈனும் தாளாச் செல்வம்
தாளாண்மை யால்வென்று வளம் பரப்பும்
பொங்கருவி புதுப் புனலால் பூத்து நிற்கப்
பொற்கதிர்கள் சதிராடும் களணி ஆர்ந்து
பைங்கதிர்கள் சாலிமலி மருதத் தோடு
பாங்கமைந்த நெய்தல் நிலப் பாங்குகொண்டு
மணல்வாரி, ஊற்று நகர் அடுக்கடுக்காய்க் கலன்றிறைத்தே
துடியிடைகள் நுடங்கியிட அடியெடுத்து அசைந்தே
மங்கைநல்லார் தலைசமக்கும் மட்கலன்கள் வனப்பு
மகிழ்வுதரும் அழகொழுகும் மாண்பார் காட்சி
இங்கிதமும் எழில்நலனும் இணைதான் உண்டோ
என்றென்றே போற்றி மகிழ் இனிய காட்சி !
மொந்தைதரும் கள்வெறிபோல் மனது துள்ளும்
மோகனத்தைப் பாடுதற்கே கவிஞர் வேண்டும்

முகம் பூத்த எழில்வனப்பும் திருநீறு அணிந்த
 முறுவலிப்பு நெற்றியணி திலகம் பூண்டு
 விதம்வித மாய்ப் பவனிவரும் திருவின்கோலம்
 மெய்சிலிர்க்கும் கவினார்ந்த கோலக் காட்சி
 நலம்கொள்வாள் துரோபதையாம் அம்மன் மூன்றில்
 நலன்வேண்டித் தமைமறந்தே மெய் சிலிர்த்துத்
 கனலெரியும் களத்தினிலே கால் பதித்துத்
 தீமிதிப்பார் திருப்பணியின் திறலே கண்டும்
 குலம் பரவும் நலமார்ந்த குன்றாச் செல்வக்
 கோலங்காண் கோபுரங்கள் கோவில் தீர்த்தம்
 கொள்மடைகள் பொங்கல்கள் கண்கொள் காட்சி
 கொண்டின்றும் பழைய புகழ்க் கீர்த்தி சொல்லும்
 சேல்நின்று விளையாடும் அலைகள் கொஞ்சம்
 சிரித்துமகிழ் பிரதேசம் அழகின் தஞ்சம்
 அந்நாளில் யவனருடன் வணிக மாற்றி
 அவர்கள்தரு நறுந்தேறல் பொற் கலத்தில்
 விண்ணாட்டு மங்கையர்நேர் மகளிர் பெய்து
 விருந்தாட்ட மாந்திமகிழ் திருந்த செய்தி
 பன்னாட்டுக் கீர்த்தியுடன் சங்கிலியன் அன்று
 பாலித்தான் அரசு என்றும் இபின்பட் டுட்டா
 சொன்னதொடு பிற்காலப் போர்த்துக் கீசர்
 துறைகள்தொறும் கண்டனவும் தூய சாட்சி
 இந்நாளின் வாழ்வினொடு இணைந்த மாட்சி
 இவற்றை யெலாம் பண்பாட்டின் கோலமாக
 எழிலமைய உடப்பூரின் இனிமை சேர்த்து
 என்றுமெமை விருந்தோம்பும் இயல்பு போன்ற
 வளமான செய்திகளும் வாழ்வுக் கோல
 வடிவமைப்புப் பரவிவர மக்கள் வாழ்வின்
 கலைவடிவப் பெட்டகமாய்க் கவினார் செம்மை
 கனிந்திட்ட தகவல்களாய்க் கற்றோர் போற்ற
 உடப்பூரின் வளம்காட்டி உண்மை காட்டி
 ஊர்மக்கள் உளம்காட்டி உணர்வு காட்டி
 உளம் நிறைந்த அன்பூர உரைத்து நிற்பான்
 பலகற்ற பான்மையினான் ஊரின் மைந்தன்
 பைந்தமிழார் வீரசொக்கன் தகைமை மிக்கான்
 நிலம்மகிழ அவன்செயலை வாழ்த்து கின்றோம்
 நின்றுநிலைத் அவன்பெருமை நீடுவாழி.

வாழ்த்துரை

வடமேல் கரையில் இந்து மா கடலின் ஓரத்தில் அலைகளால் தாலாட்டி ஆண்டாண்டு காலமாக மற்றவர்களால் அறியப்படாமல் மறைந்து கிடப்பதே உடப்பூராகும். இங்கு வாழும் மக்கள் இந்தியாவில் இருந்து இடம் பெயர்ந்து இலங்கையில் மன்னார்க் கரையை அடைந்தவர்கள். அங்கு ஏற்பட்ட நெருக்கடிகளால் பல இடங்களுக்கு நகர்வுகளை நகர்த்திக் கொண்டவர்கள். கிட்டத்தட்ட ஐந்து நூற்றாண்டுகள் இவ்வூரிலே நிலையாக வாழ்ந்து வருவதாக அறிய முடிகின்றது.

இவ்வூர் மக்களின் வரலாற்றுக்கு விஞ்ஞானபூர்வமான ஆதாரச் சான்றுகள் இல்லை, ஆனால் இம் மக்கள் தமக்குள்ளே பேசி வருகின்ற கர்ண பரம்பரைக் கதைகளையும், அம் மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளையும் கலை, பண்பாட்டு அம்சங்களையும் உற்று நோக்கும் போது அதில் உண்மைத் தன்மை இல்லாமல் இல்லை. ஏனெனில் இலங்கையை பல நூற்றாண்டுகளாக ஐரோப்பியர் ஆண்ட போது இவ்வூர் மக்கள் இன்றும் இந்துக்களாகவும் தமது கலை பண்பாட்டில் இருந்து விலகிச் செல்லாதவர்களாக இருப்பதே இதற்கு சிறந்த உதாரணமாகும்.

திருவாளர் வீரசொக்கன் அவர்கள் இவ்வூரின் வரலாற்றையும், இம் மக்களின் தொன்மை சிறப்புக்களையும் நூல் வடிவில் கொண்டுவருவது மிகவும் பாராட்டக் கூடிய ஒன்றோடு இவ்வூரை வெளி உலகுக்கு அறிய வைக்கும் செயலுமாகும். இந்நூல் ஆசிரியர் நீண்ட காலமாக வீரகேசரி நிருபராகவும், பல கவிதை தொகுப்பு நூல்களின் ஆசிரியரும், இவ்வூர் ஆலயத்தின் வரலாற்றை எழுதி அனுபவம் வாய்ந்தவருமாகும். கூடிய அளவு இந்த வரலாற்று நூலை திறம்பட எழுதி இருப்பதில் இருந்து இவரின் திறமையை வாசகர்கள் அறிந்து கொள்ளுவார்கள்.

இதனால் இந்நூல் இவ்வூரின் தொன்மையையும், இம்மக்களின் கலை பண்பாடுகளை வெளி உலகுக்கு காட்டி நிற்கும் என்பது உறுதியாகும். இவ் ஆசிரியரின் முயற்சி இவ்வூர் வரலாற்றுக்கு முதல் முயற்சியாகவும் படிக்கல்லாகவும் அமைந்துள்ளது. இவ்வூரை அறிய விரும்பும் வரலாற்று ஆசிரியர்களுக்கும் வாசகர்களுக்கும் இந் நூல் ஒரு நல்ல சான்றாக அமையும் என்று நம்புகின்றேன்.

M. SOCKALINGASAMY
SACHSEN STR. 76,
45665, RECKLING HAUSEN
GERMANY
01-06-1994

அன்புடன்
மு. சொக்கலிங்கசாமி
B.Com. B. Phil (Hons) Dip in.Ed.
முன்னாள் அதிபர்,
இந்து ஆலய பரிபாலன சபைத் தலைவர்

மதிப்புரை

நிரம்பிய தன்னடக்கத்துடன் வளர்ந்து வரும் வீரசொக்கன் கடந்த சில ஆண்டுகளில் கவிதைகள், கட்டுரைகள் பல வெளியிட்டுள்ளார். இவருடைய நூல்கள் பல வாசகர்களின் நிரம்பிய வரவேற்பைப் பெற்றன. தமிழ் இலக்கிய நூல்களில் பிரதேச வரலாற்று நூல்களுக்கு தனியிடம் உண்டு. தமிழ் மக்கள் இலங்கைத் திருநாட்டில் பரந்து செறிந்து வாழ்கின்றனர். தாம் வாழும் பிரதேசத்தில் பிறரும் அறியும் வண்ணம் அதன் பெருமைகளையும் சிறப்புகளையும் வெளிக்கொணரும் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். அந்த விதத்தில் நூலாசிரியர் தன் ஊர் சிறப்புகளையும் ஊரின் வனப்பை எடுத்தியம்பும் அதே வேளை அதற்கு மெருகூட்டும் இலக்கிய அம்சங்களை சேர்த்துள்ளார். வடமேல் மாகாணத்தில் இலை மறை காய் போல் இருந்த உடப்பூர் மக்களின் சமூக பழக்கவழக்கங்களை, பழமொழிகள், விளையாட்டுகள், கலைப்பண்பாடுகள், பூரிசித்திபெற்ற ஆலயங்களின் சிறப்பம்சங்கள், தொழில் முதலீடுகள் என்பவற்றை ஏனைய பிரதேசங்களுக்கு அறியும் வண்ணம் தந்துள்ளார். இவருடைய கவிதை சிறப்பம்சத்தை நமது பாராளுமன்றத்தைச் சேர்ந்த முன்னாள் அமைச்சர் அஸ்வர் வெகுவாக பாராட்டியுள்ளார். வடமேல் மாகாணத்தில் உருவாகிய தமிழ் கலைஞர்கள் மத்தியிலே இவர் பெயர் பொன் எழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட வேண்டியது. இவருடைய ஆக்கங்கள் தமிழ் இலக்கிய உலகத்திற்கு பல வழிகளில் துணைபுரியும் என்பது தெளிவு.

இந்நூலின் பணி தொடரட்டும்.

அவர் மேலும் பல நூல்களை வெளியிட வாழ்த்துகின்றேன்.

சட்டத்தரணி கண. சுபாஸ் சந்திரபோஸ்
(முன்னாள் வீரகேசரி ஆசிரியர் பீடம்)

என்னுரை

‘பெற்றதாயும் பிறந்த பொன்னாடும்
நற்றவ வானினும் நனி சிறந்தனவே’

- பாரதி

புத்தளம் மாவட்டத்தில் தமிழரின் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்களைப் பேணிப் பாதுகாத்துவரும் கிராமங்களில் உடப்பு கிராமம் முன்னணியில் திகழ்கின்றது. இக் கிராமத்தின் சிறப்புக்களை அதன் பேருண்மைகளை நூல் வடிவில் கொண்டுவர வேண்டுமென்ற அவா அவ்வப்போது என்மனதில் எழுந்து நின்றது. பல அன்பர்களும் தூண்டுகோலாக இருந்தனர்.

1989ஆம் ஆண்டு உடப்பு திரௌபதையம்மன் ஆலய வரலாற்று நூலை வெளியிட சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. அதில் ஆலயம் சம்பந்தமான தகவல்களை மட்டுமே குறிப்பிட முடிந்தது. அப்புத்தகத்தில் இருந்து விடுபட்ட பல தகவல்கள், சிறப்புக்கள், உடப்பின் பெருமைகள் இப்புத்தகத்தில் தரப்பட்டுள்ளது. வட கிழக்கு மலையகத்தைத் தவிர்ந்து தமிழ் மக்கள் நிறைவாக வாழும் இடம் உடப்பு. இவ் உடப்பின் வரலாற்று தகவல்கள் இது வரையும் திரட்டப்படவில்லை. திரட்டப்பட வேண்டுமென்றும் நூல் வடிவில் ஆவணப்படுத்தப்பட வேண்டுமென்றும் அவ்வப்போது எழுந்து மறைந்தன. உடப்பு தமிழ் மகாவித்தியாலய அதிபர் மு. சொக்கலிங்கசாமி ஐயா அவர்கள் ஜேர்மனி நாட்டுக்குப் புலம் பெயர்ந்து வாழ்ந்த போது உடப்பின் வரலாறு எழுதப்பட வேண்டுமென்று அன்பு வேண்டுகோளை விடுத்து நின்றார். அன்றரும்பிய உளப்பாங்கு இன்று நூலாக வெளியிடப்படுகின்றது.

வடமேல் மாகாணத்தில் தமிழரின் சிறப்புக்களை, பெருமைகளை எடுத்தோம்பி நிற்பது தமிழ் கிராமங்களும், வரலாற்று பெருமைகளைப் பெற்ற ஆயலயங்களுமே. அதன் சிறப்புக்கள் இந்நூலில் தரப்பட்டுள்ளது முக்கிய அம்சங்களில் ஒன்றாகும். இப்பகுதியில் உள்ள தமிழர்களின் சிறப்புக்களை திரட்டும் போது ஆய்வாளர்களுக்கு இந்நூல் சிறு உதவியாக இருக்கும் என நம்புகின்றேன்.

அடியேனின் இலக்கிய பயணத்துக்கு ஆக்கபூர்வ உதவி பண்ணி ஊக்குவித்த முன்னாள் வீரகேசரி சிரேஷ்ட உதவி ஆசிரியர் கண. சுபாஸ் சந்திரபோஸ் (L. L. B.) அவர்களை என்றும் நினைவுகூருகின்றேன்.

இந்நூலுக்கு அணிகலமாக அணிந்துரை வழங்கிய பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரன், மதிப்புரை வழங்கிய கண. சுபாஸ் சந்திரபோஸ், வாழ்த்துரை பகர்ந்த மதிப்புக்குரிய ஏ. எச். எம். அஸ்வர், மற்றும் இந்து பரிபாலன சபை தலைவர் திரு. மு. சொக்கலிங்கசாமி கலாபுஷணம் பெரி. சோமாஸ்காந்தருக்கும் மானசீக நன்றியைத் தெரிவித்து நிற்கின்றேன்.

இந்நூல் எழுதுவதற்கு தூண்டுதலாக இருந்த அமரர் செ. முருகையா அவர்களின் தகவல்களே மூல காரணமாகும். பேராதனை பல்கலைக்கழக சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் உயர் திரு. எம். வேல்முருகு ஐயாவின் தொடர்புகளில் ஏற்பட்ட உந்துதலும் இந் நூல் வெளிவரக் காரணமாகும்.

பல வழிகளிலும் இந்நூல் உங்கள் கரங்களில் திகழ்வதற்கு காரணமாக இருந்த நண்பர்கள் உறவினர்களுக்கும் எனது இதயபூர்வமான நன்றிகழ்

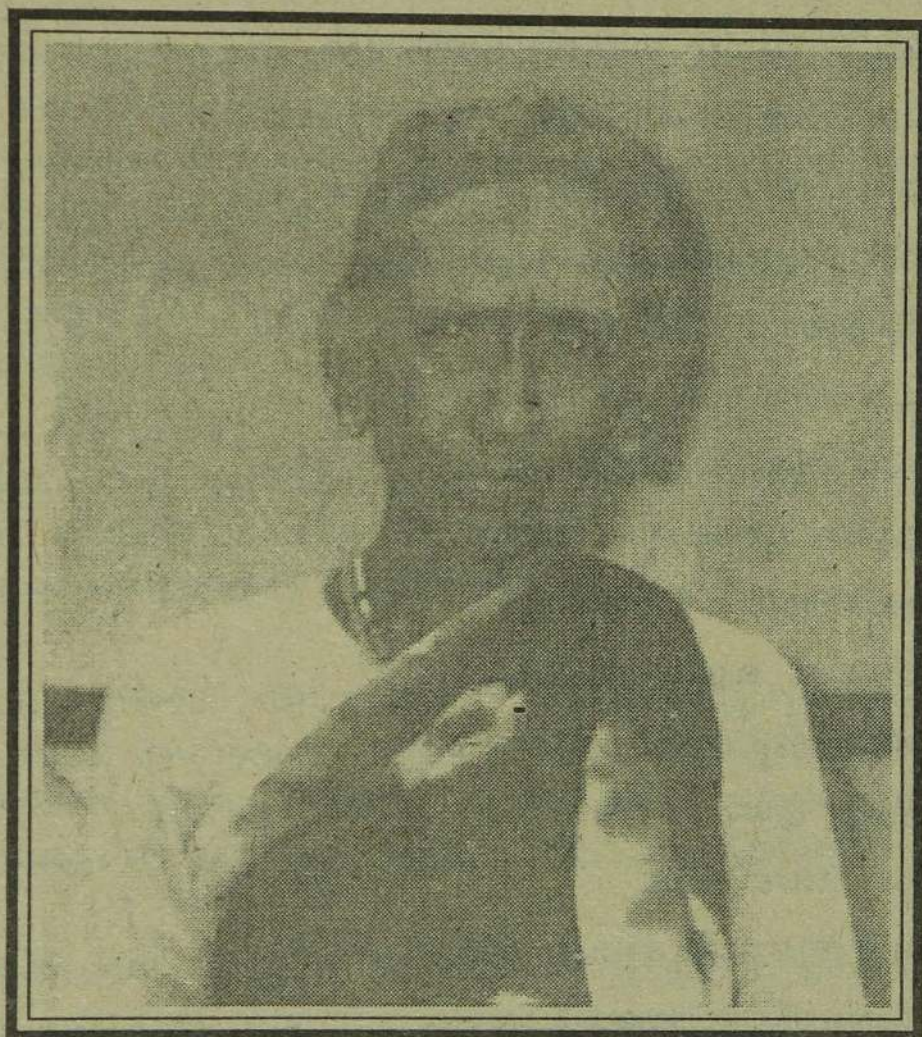
- வீரசொக்கன்

31.07.1997

'ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்கும் தன்மகனைச்
சான்றோன் எனக் கேட்ட தாய்'

குறள்

அந்தக் கனவுகளின் நினைவாக.....

படையல்

பள்ளி செல்லென்று சொல்லி
பாங் குடன்யெ னையனுப்பி
துள்ளி ஓடிவந் தென்னை
துடிப் போடு கரம்மனைத்து
முத்தம் தந்தென்னை முதன்மையாக்கி
தாயார் முத்துராக்காய்க்கு இந்நூல்
நித்தம் படைத்தேன் நின்
பாதமலர் பணிந்து!

பொருளடக்கம்

1. தோற்றுவாய்
2. உடப்பூர்
3. விசேட குறிப்புக்கள்
4. குடியேறிய வரலாறு
5. தொழில்
6. கீழ்க்குக் கடலோர மீன்பிடித் தொழில்
7. உடப்பு தமிழ் மகாவித்தியாலயம்
8. உடப்பில் காணப்படும் பழமொழிகள்
9. உடப்புக் கிராமத்தின் வில்லிசை
10. திரௌபதையம்மன் வழிபாடு
11. சித்திரைச் செவ்வாய்
12. உடப்பின் நாட்டுப் பாடல்கள்
13. மரபு விளையாட்டுக்கள்
14. அம்பாப்பாடல்
15. கலாசாரம் - பண்பாடும்
16. நாட்டார் வழக்காற்றில்
17. பாரம்பரிய தமிழ் கிராமங்கள்
18. இந்து ஆலயங்கள்
19. முன்னேஸ்வரம்
20. உள்ளூராட்சி சபைத் தலைவர்கள்
21. பாரம்பரியம் பேணும் கலை
22. புத்தளம் மாவட்டத்தில் நாடகக்கலை
23. கிராமிய தத்துவப்பாடல் (20 இணைக்கப்பட்டுள்ளது)
24. ஊஞ்சல் பா
25. எச்சரிக்கை
26. அருச்சுனன் தவசிப்பாடல்
27. முகவுரை

1. தோற்றுவாய்

வளம் கொண்ட வடமேல் மாகாணத்தில் ஓர் கூறாக அமைந்திருப்பது புத்தளம் மாவட்டமாகும். இம்மாவட்டத்தின் சிறப்புக்களில் ஒன்றாகக் காணப்படுவது அங்கு அமைந்திருக்கும் தமிழ் கிராமங்களும், ஆன்மீக ஒளிபரப்பும் ஆலயங்களுமாகும்.

இம்மாவட்டத்தில் பௌத்த சிங்கள, தமிழ், முஸ்லிம், கத்தோலிக்க மக்கள் அன்னியோன்யத்துடனும் பரஸ்பர ஒற்றுமையுடனும் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

இம்மாவட்டம் வரலாற்றுச் சிறப்புக்களுடன் விளங்கி வரும் தமிழ் கிராமங்கள் வரிசையில் முதன்மையும் முன்னணி திகழும் உடப்பு கிராமத்தின் வரலாற்றுப் பதிவுகள் காலத்தால் அழிக்க முடியாதவைகள். இதன் ஆய்வுகள் இப்பகுதி தமிழ் மக்களின் பெருமைக்கு கட்டியங்கூறி நிற்கின்றன. இம்மாவட்டத்தின் தமிழர்களின் ஆய்வை மேற்கொள்ளப்படும் போது இந்நூலில் தரப்படும் தரவுகள் ஓரளவு உசாத் துணையாக அமையும் என எண்ணுகின்றேன்.

இக்கிராமத்தை குளிர்ச்சி தரும் கடற்காற்றுத் தென்றலும், சீறிப்பாயும் அலைகடல் ஓரத்தின் செந்தமிழ் மணம் பரப்பும் மணலும், உடப்பின் பெருமைகளை பறைசாற்றி நிற்கின்றன.

உடப்பு வரண்ட பிரதேசத்தில் அமைந்திருந்தாலும் வரட்சியைக் காண்பது மிகக் குறைவு. வந்தாரை வாழவைக்கும் இக் கிராமத்தின் செல்வத்துக்கோர் குறைவில்லை. பழமையும், புதுமையும் கொண்ட பல இயற்கை அழகுடன் ஆன்மீகச் சூழலும் இப்பெருமைகளின் அணிகளாகும்.

இலங்கையில் வாழும் தமிழர்கள் இந்தியத் தமிழர்கள் என்றும், இலங்கைத் தமிழர்கள் என இரண்டாக பிரிக்கப்படுகின்றனர். இலங்கைத் தமிழர்கள் வடகிழக்குப் பகுதியிலும், இந்தியத் தமிழர்கள் மத்திய மலை நாட்டிலும் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

ஆனால் வடமேல் மாகாணத்தில் தமிழர்கள் பரந்துபட்டு பல கிராமங்களில் வாழ்ந்து வரும் கிராமங்கள் பல உண்டு. அவற்றில் உடப்புக்

கிராமம் தமிழர்களின் தனித்துவத்தையும் பாரம்பரியங்களையும் பேணிப் பாதுகாத்து வருகின்றது.

மேலும் சரித்திர காலத்திற்கு முந்தியே இப்பிரதேசத்தில் தமிழர்கள் வாழ்ந்து வந்துள்ளனர் என்பதற்கு பூர்வீக ஆலயங்களும், காண பரம்பரையாக வழங்கிவரும் கதைகளும், இப்பூமியில் காணப்படும் சில பொருட்களும் சான்றாக இருக்கின்றது.

இதில் உடப்புக் கிராமத்தின் சிறப்புக்களுக்கு இப்பிரதேசத்தின் பெருமைகளும் இந்நூலில் தரப்படுகின்றது என்பதை மிகத் தாழ்மையுடன் தெரிவிக்கின்றேன்.

2. உடப்புர்

இலங்கைத்தீவின் வடமேல் மாகாணக் கரையோரத்தில் சிறந்து விளங்கும் நகரம் சிலாபம். இந்நகரத்திலிருந்து வட திசையாக 16 மைல்கள் தொலையிலிருந்து இந்து சமுத்திரக் கரையோரத்தில் அமைந்திருப்பது எழில்மிகும் உடப்பு. இங்கு தற்போது கிட்டத்தட்ட 10 ஆயிரம் மக்கள் வரை வாழ்கின்றனர். பெரும்பான்மை இந்துக்களாவார். மற்றும் கிறிஸ்தவரும் முஸ்லிம்களும் சிறுபான்மையாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். கிறிஸ்தவர்களுக்கு ஓர் தேவாலயமும், முஸ்லிம்களுக்கு ஓர் பள்ளிவாசலும் உண்டு. இங்கு ஓர் பூசந்தியும் உள. சிலாபப்பிரிவையும் கற்பிட்டி குடா நாட்டையும் இணைப்பது பெரும் வெள்ளம் காரணமாக காலத்துக்குக் காலம் இப்பூசந்தி மணல்மேடு வெட்டிவிடப்பட்டு வெள்ளம் சமுத்திரத்தில் செல்ல வழி செய்யப்படும். இதனால் இப்பகுதி மக்கள் வெள்ள அபாயத்திலிருந்தும் காப்பாற்றப்படுகின்றனர். வெள்ளம் அறுத்துப் பாய்வதினால் இதை “அறுவாய்” என அழைப்பர். உடைந்து விடுவதினால் உடைப்பு என பெயர் வந்தது போலும். காலகெதியில் அச்சொல் மருவி “உடப்பு” என்றாயிற்று.

இப்பூசந்தியை மையமாகக் கொண்டு வடக்கு தெற்காக இருமருங்கிலும் இக்கிராமம் அமைந்துள்ளது. வடபகுதி வட உடப்பு என்றும், தென் பகுதி தென் உடப்பு என்றும் பெயர் வழங்குகின்றது. மேற்கே இந்து சமுத்திரம், கிழக்கே முந்தல் கடலேரியும், ஒல்லாந்தர் வெட்டுக் கால்வாயும், தெற்கே பிங்கட்டி ஆனையிறக்கம் கிராமங்கள், வடக்கே ஆண்டிமுனை ஆகிய இவற்றை எல்லையாகவுடையது.

இக்கிராமம் நெய்தல் நிலத்தைச் சார்ந்தது. மேற்குப்பகுதி கடலோரமாயிருப்பதனால் மணல் செறிந்தது. கிழக்குப்பகுதி நிலம் உப்பங்களித் தன்மை வாய்ந்தது. மழை காலங்களில் வெள்ளம் தேங்கிநிற்கும். ஒல்லாந்தர்வெட்டு வாய்க்காலில் சிப்பிவிளையும். காலத்துக்குக் காலம் சிப்பி எடுத்துக் குவிப்பார்கள். இங்கு மீன்பிடித் தொழில் முக்கியமான ஒன்றாகும். 1960ம் ஆண்டுக்கு முன் புகையிலை பெருந்தொகையாகச் செய்கை பண்ணப்பட்டது. தற்போது இத்தொழில் முற்றாக நிறுத்தப்பட்டுவிட்டது. காரணம் மக்கள் பெருக்கங்காரணமாக புகையிலை பயிரிடப்பட்ட நிலங்களில் வீடுகள் கட்டப்பட்டு குடியிருப்பாகிவிட்டன. தற்போது வளவுகளில் தென்னைகள் உண்டாக்கப்பட்டுள்ளன.

3. விசேட குறிப்புகள் உட்பு

- கி.பி. 1678 - உடப்பில் குடியேறியது.
- 15.04.1678 - மாரியம்மன் கோவில் கண்டவன்னியன் என்பவனால் உடப்பு சிவதமிழர்களுக்கு ஒப்படைக்கப்பட்டது.
- 1856 - வைசூரி பரவியது - காளிகோவில் பச்சோலை குடில்
- 1878 - காளிகோவில் கல்லால் கட்டப்பட்டது.
- 1880 - மாரியம்மன் கோவில் ஆலஞ்சுவர் கட்டப்பட்டது.
- 1884 - மாரியம்மன் கோவில் கட்டி முடிக்கப்பட்டது.
- 1886 - உடப்பு நில அளவைப் பகுதியரால் அளக்கப்பட்டது.
- 1890 - உடப்பு புளிச்சாக்குளம் பாதை அமைப்பு.
- 1898 - காளியம்மன் விக்கிரகம் இந்தியாவிலிருந்து கொண்டு-
வரப்பட்டது.
சின்னக்குளம் வெட்டியது.
உடப்பு - பிங்கட்டி பாதை மரப்பாலம் இடப்பட்டது.
- 1899 - உடப்பில் பெரியம்மை கண்டது.
- 1900 - காசி கெங்காதர சுவாமி வருகை.
- 1902 - உடப்பு பாடசாலை - ஓலைக்குடில் கட்டப்பட்டது.
- 04.02.1908 - திரௌபதையம்மன் ஆலயத்துக்கு அத்திவாரம் இடப்பட்டது.

- 10.07.1908 - திரௌபதையம்மன் கோவில் சும்பாபிஷேகம்.
 1912 - உடப்பு பாடசாலை கல்லினால் கட்டப்பட்டது.
 1907 - உடப்பு தீயினால் அழிந்தது 1ம், முறை
 12.02.1912 - உடப்பு தீயினால் அழிந்தது 2ம், முறை
 1915 - உடப்பு சுகாதார சங்க ஆட்சிக்குட்பட்டது.
 1918 - உடப்பில் அரசினர் வைத்தியசாலை கட்டப்பட்டது.
 1920 - உடப்பில் வைத்தியசாலை கடலால் அழிந்தது.
 1931 - தமிழ் சங்கக் கட்டிடம் கல்லால் கட்டப்பட்டது.
 1932 - புதிய வைத்தியசாலை வட உடப்பில் அரசினரால் கட்டப்பட்டது.
 17.04.1950 - திரௌபதையம்மன் ஆலய பின்கோபுரம் புதிதாக கட்டி முடிக்கப்பட்டது.
 16.10.1955 - குன்றக்குடி அடிகளார் உடப்பு தரிசனம்
 1945 - உடப்பு கிராமச் சங்க ஆளுகைக்குட்பட்டது.
 18.03.1943 - உடப்பு கூட்டுறவு பண்டகசாலை தாபிக்கப்பட்டது.
 28.06.1957 - நெசவுப் பாடசாலைக்கு அத்திவாரமிடப்பட்டது.
 08.1957 - ஜலதோசக் காய்ச்சல் பரவியது.
 09.1957 - உடப்பு குளம் V. C. ஆல் திருத்தப்பட்டது.
 30.09.1957 - கயிற்றுத் தொழிற்சாலை (2வது) ஆரம்பிக்கப்பட்டது.
 05.12.1957 - உடப்பு - பிங்கட்டி கற்பாலம் போக்குவரத்துக்கு திருத்தப்பட்டது.
 24.12.1957 - சூறாவளியுடன் மழை - பெரும் வெள்ளம் ஏற்பட்டது. இரு பூசந்திகளும் வெட்டித் திறந்து விடப்பட்டது.
 28.12.1957 - விமான மூலம் உணவுப்பொட்டலங்கள் வழங்கப்பட்டன.
 31.12.1957 - விமான மூலம் வீசப்பட்ட உணவு மூடை விழுந்து வீரமுத்து என்ற பெண் மரணம்.
 1958 - உடப்பு தனித்த ஓர் கிராமசபையாக்கப்பட்டது.

- 17.03 1958 - தற்காலிக மீன்பிடித் தொழில் மந்திரி ஜே. சி. முனசிங்காவிற்கு மாபெரும் வரவேற்பு.
- 24.03.1958 - கிராம விசாலிப்புத் திட்டத்தின் கீழ் ஆண்டிமுனை குடியேற்றம்.
- 12.04.1958 - தமிழ் விழா.
- 17.05.1958 - வட உடப்பின் ஒரு பகுதி தீயினால் அழிந்தது.
- 20.08.1958 - நெசவுத் தொழிற்சாலை திறக்கப்பட்டது.
- 10.11.1958 - தீபாவளி தினத்தில் பெருங்கடல் தொழில் செய்வது முதல் முறையாக நிறுவப்பட்டது.
- 11.11.1958 - இலங்கை பாராளுமன்ற உள்நாட்டு மந்திரி கௌரவ ஜயசூரியாவுக்கும் சிலாபம் M. P. J. C. முனசிங்க அவர்களும் நெசவுசாலைக்கு விஜயம் செய்தனர்.
- 15.02.1959 - 2ம் முறையாக தமிழ் விழா நடைபெற்றது.
- 16.02.1959 - கரவலை - தெப்ப மீன்பிடியாளர் கலகம்.
- 20.11.1959 - ஆண்டிமுனையில் R. D. சொனசிறி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஆண்டிமுனை தமிழ்பாடசாலைக்கு அத்திவாரக் கல் நடப்பட்டது.
- 25.01.1960 - ஆண்டிமுனையில் தற்காலிக தமிழ் பாடசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது.
- 10.07.1960 - தமிழரசுக்கட்சி தலைவர் திரு. S. J. V. செல்வநாயகம் அவர்கள் உடப்பைத் தரிசித்தார்.
- 15.11.1960 - ஆண்டிமுனை தமிழ் பாடசாலையை அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றது.
- 14.03.1961 - யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற தமிழ் "ஸ்ரீ" எதிர்ப்பு சத்தியாக்கிரகத்தில் பங்குபற்ற கி. ச. உபதலைவர் திரு. மு. ஆறுமுகசாமி தலைமையில் வாலிபர்கள் பங்குபற்றினர்.
- 25.09.1961 - உடப்பு கிராமசபைக் கட்டிடத்திற்கு தலைவர் திரு. ந. சிற்றம்பலம் என்பவரால் அத்திவாரக் கல் நடப்பட்டது.
- 11.09.1961 - ஆண்டிமுனை மாரியம்மன் ஆலயத்திற்கு ஓர் உற்சவ மூர்த்தி - அம்பாள் விக்கிரகம் அன்பளிக்கப்பட்டது. N. S. அன் கோ. சம்மாட்டிமார்கள்.

- 27.11.1961 - திரௌபதாதேவிக்கு புதிய யந்திரத்தகடு வைத்து
கும்பாபிஷேகம்.
- 29.06.1966 - மாரியம்மன் கோவில் கட்டப்பட்டு புதிதாகக் கும்பாபிஷேகம்
நடைபெற்றது.
- 27.02.1968 - கிராமசபையால் கட்டப்பட்ட உடப்பு வீட்டுத் திட்டம்
ஸ்தலஸ்தாபன மந்திரி திரு. எம். திருச்செல்வத்தால்
திறந்துவைக்கப்பட்டது.
- 30.03.1969 - உடப்பு கிராமிய வைத்தியசாலைக்கு (Rural Hospital)
சுகாதாரமந்திரி E. L. சேனநாயக்காவினால்
அத்திவாரக்கல் நாட்டப்பட்டது.
- 04.03.1969 - கடற்றொழில் மந்திரி பிலிப் குணவர்த்தனா உடப்புக்கு
வருகை
- 30.07.1969 - இலங்கையின் மகாதேசாதிபதி மேன்மைதங்கிய வில்லியம்
கோபல்லாவ தீமிதிப்பு வைபவத்தில் கலந்துகொள்ள உடப்பு
வருகை.
- 29.09.1969 - உடப்பு கிராமிய வைத்தியசாலை பிரதம மந்திரி டட்லி
சேனநாயக்காவினால் திறந்து வைக்கப்பட்டது.
- 10.12.1970 - இந்தோனேசியாவைச் சேர்ந்த "பாலித்தீவில்" புதைபொருள்
ஆராய்ச்சியாளரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட "கபால விநாயகர்"
விக்கிரகம் உடப்பு மக்களின் தரிசனத்துக்காக கொண்டு-
வரப்பட்டது.
- 01.1972 - உடப்பு திரௌபதையம்மன் ஆலயத்தின் புனர்த்தாபன
பணிகள் ஆரம்பம்.
- 06.02.1974 - உடப்பு திரௌபதையம்மன் ஆலயத்தின் அஷ்டபந்தன
மகாகும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது.
- 22.03.1974 - மேற்படி ஆலயத்தில் 45 நாட்கள் நடைபெற்ற
மண்டலாபிஷேகத்தின் பின்னர் இன்று சங்காபிஷேகம்
இடம் பெற்றது.
- 06.02.1974 - உடப்பு தமிழ் மகாவித்தியாலய புதிய கட்டிடம் சிலாபம்
எம். பியும் பிரதி கடற்றொழில் அமைச்சருமான திரு.
S. D. R. ஜயரத்னவினால் திறந்து வைக்கப்பட்டது.

- 04.11.1972 - வெள்ளம் - உடப்பின் இரு பூசந்திகளும் திறந்து வைக்கப்பட்டது.
- 23.05.1974 - ஊரவர் எல்லோருக்கும் வாந்திபேதி தடுப்பூசி ஏற்றப்பட்டது.
- 14.07.1974 - கொழும்பு பிரபல வர்த்தகரும், சிவபக்தருமான திரு. ஆஷ்டையப்பன் அவர்களால் உடப்பு திரௌபதையம்மன் ஆலயத்துக்கு "ஜெனரேட்டர்" வழங்கப்பட்டது.
- 02.08.1974 - இரண்டாவது கூட்டுறவு பண்டகசாலைக் கிளை சிலாபம் M. P. S. D. R. ஜயரத்னவினால் திறந்துவைக்கப்பட்டது.
- 03.01.1975 - உடப்பு இந்து இளைஞர் மன்றம் அங்குரார்ப்பணம் செய்து வைக்கப்பட்டது.
- 27.07.1975 - உடப்பு கிராம சபை உபதலைவர் திரு. மூ. ஆறுமுகசாமி காலமானார்.
- 29.07.1977 - புத்தளம் எம். பியும், பிரதி நிதிதிட்டமிடல் அமைச்சருமான எம். எச். எம். நயினாமரைக்காருக்கு அமோக வரவேற்பு வழங்கப்பட்டது.
- 22.10.1977 - பெருவெள்ளம் காரணமாக பூசந்திகள் இரண்டும் திறந்துவிடப்பட்டது.
- 14.01.1978 - ஆண்டிமுனையில் புதிய கூ. ப. சா. கட்டிடம் புத்தளம் எம். பி. பிரதி நிதிஅமைச்சரால் திறந்துவைக்கப்பட்டது.
- 01.04.1978 - கடற்றொழில் மந்திரி பெஸ்டஸ் பெரேரா உடப்புக்கு வருகை.
- 25.11.1978 - பெரும் வெள்ளம் காரணமாக இரு பூசந்திகளும் திறக்கப்பட்டது.
- 27.08.1979 - இலங்கை தேசிய சபை நெடுஞ்சாலை மின்சக்தி அமைச்சர் கௌரவ T. P. விஜயதுங்க உடப்பு வருகை.
- 29.10.1979 - புதிய நூலகக் கட்டிடத்தை பிரதி நிதிதிட்டமிடல் அமைச்சர் M. H. M. நயினா மரைக்காரினால் திறந்து வைக்கப்பட்டது.
- 17.01.1980 - V. C. கட்டப்பட்ட எட்டு வீடுகள் குடியிருப்பாளருக்கு சொந்தமாக்கப்பட்டது.
- 25.03.1980 - பெற்றோர் அபிவிருத்தி சங்கத்தால் நிர்மாணிக்கப்பட்ட உடப்பு த. ம. கட்டிடம், பிரதேச அபிவிருத்தி இந்து

- கலாச்சார அமைச்சர் செ. இராசதுரையால் திறந்து வைக்கப்பட்டது.
- 03.01.1982 - உடப்பில் தையல் பயிற்சி நிலையம் நிதி திட்டமிடல் அமைச்சரினால் திறந்துவைக்கப்பட்டது.
- 03.08.1982 - இயலிசை வாரிதி ஸாகித்ய சிரோண்மணி யாழ்ப்பாணம் பிரம்மஸ்ரீ மா. த. ந. வீரமணி ஐயரினால் இயற்றப்பட்ட "ஸ்ரீ பார்த்தசாரதி திருவூஞ்சல்பா" ஆலயமுன்றலில் அரங்கேற்றப்பட்டது. அவ்வமயம் பொன்னாடை போற்றி கௌரவிக்கப்பட்டார்.
- 30.11.1982 - திருமுருக கிருபானந்தவாரியாருக்கு மாபெரும் வரவேற்பு. மகாபாரதம் பற்றிய இரண்டு மணிநேரம் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார்.
- 31.01.1983 - உடப்பு ஸ்ரீ வீரபத்திர காளியம்மன் ஆலய அஷ்டபந்தன மகா சும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது.
- 04.03.1983 - இ. தொ. க. பொது காரியதரசியும் கொழும்பு மாவட்டசபை நிறைவேற்று குழு அங்கத்தவருமான எம். எஸ். செல்லச்சாமிக்கு மாபெரும் வரவேற்பு.
- 11.06.1983 - பனை ஓலை குடிசை தொழிற்சாலை ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது.
- 30.06.1983 - திரௌபதாதேவி ஆலய பூசகர் பிரம்மஸ்ரீ ப. குமாரசாமி குருக்கள் பூசகர் பதவியை இராஜினாமாச் செய்தார்.
- 23.04.1984 - பெருவெள்ளம் அறுவாய் வெட்டப்பட்டது.

4. குடியேறிய வரலாறு

இங்கு வதியும் மக்கள் தமிழ் பேசும் இனத்தவர்கள். சைவசமயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். பண்டைக் குருகுலத்தாரின் பண்பாட்டையும், பழக்க வழக்கங்களையும் கடைப்பிடிப்பவர்கள். ஆலயங்கள் அமைத்து பூசிப்பதில் தலை சிறந்தவர்கள். இவர்களின் முன்னோர்களின் வரலாற்றைப்பற்றி அறிவதற்கு ஏட்டுக்குறிப்புகளோ, சாதனங்களோ கிடைக்கக்கூடியதாக இல்லை. கர்ண பரம்பரையாக வழங்கிவரும் கதைகளிலிருந்தே இவர்கள் இங்கு வந்து குடியேறிய வரலாறு அறியக் கூடியதாய் இருக்கின்றது.

இவர்களின் முன்னோர்கள் இராமேஸ்வரத்தை உறைவிடமாகக் கொண்டவர்கள். மொகலாயர் இந்தியாவை ஆண்ட காலத்தில் தென் இந்தியாவைச் சேர்ந்த இராமேஸ்வரம் கரையூரிலிருந்து பதினெட்டுக் குடும்பங்கள் 7 கொம்புத் தோணிகளில் புறப்பட்டு 1654ம் ஆண்டு மன்னாரை அடைந்தனர். பின் சிலகாலம் கற்பிட்டி, புத்தளம், முந்தல் ஆகிய இடங்களில் சிறிதுகாலம் தங்கி வசித்து 1678ம் ஆண்டளவில் உடப்பில் குடியேறியதாக அறியக்கிடக்கின்றது.

இவர்கள் புறப்பட்டுவந்த ஏழு தோணிகளின் பெயர்களாவன:

1. சின்டைப்பன் தோணி
2. கப்பயனார் தோணி
3. கமலன் தோணி
4. விதானை தோணி
5. வாவா தோணி
6. கலப்பத் தோணி
7. மகந்திரந் தோணி என்பனவாகும்.

1, சின்டைப்பந் தோணி, மகந்திரந் தோணி, விதானை தோணி, வாவா தோணி 1, 3, 4, 5, குறிப்பிட்டவைகள் அண்மைக்காலங்களில் மறைந்துவிட ஏனைய பெயர்கள் இன்னும் நிலைத்து நிற்கின்றன.

இவர்கள் இராமேஸ்வரத்தினின்றும் இடம் பெயர்ந்து வந்தமைக்கு கர்ண பரம்பரையாக வழங்கிவரும் கதையொன்றுண்டு.

”தமது குடும்பத்தில் அழகான கன்னியொருத்தி இருந்ததாகவும் அக்கன்னியை மறவகுல மன்னன் ஒருவன் மணம் முடிக்க விரும்பியதாகவும், மறவகுல மன்னனுக்குப் பெண் கொடுப்பது தமது குலத்துக்கு ஈனமெனக் கண்ட அவர்கள் அவனின் கோபத்திற்கு ஆளாகாமல் தப்பும் பொருட்டு தமது குடும்பங்களுடன் தோணிகளில் ஏறி இலங்கைக்கு வந்ததாகவும் நடுக்கடலில் தோணி வரும் போது அக்கன்னியின் விருப்பத்திற்கிணங்க அவளைக் கடலில் மூழ்குவித்து இலங்கைக் கரையை அடைந்ததாகவும் கூறுவர்.

பின் அக்கன்னியை தமது குலதெய்வமாகப் பூசித்து வந்தனர். இன்றும் கன்னித் தேவதை வணக்கம் இம்மக்களிடையே நிலைத்திருப்பதைக் காணக்கூடியதாய் இருக்கின்றது. இவர்கள் மன்னார் கற்பிட்டி ஆகிய இடங்களில் சுமார் 24 ஆண்டு காலத்தைக் கழித்துள்ளனர். இவ்விடங்களில் இவர்கள் தங்கியிருந்தனர் என்பதற்கு ஏற்ற சான்றுகள் பலவுள. கற்பிட்டியில் இவர்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களுள. இவர்களால் அமைக்கப்பட்ட வைரவர் கோவிலும் அதற்குரிய காணியும் இன்றும் உடப்பு ஊரவர்களின் பேருக்கு சொந்தமாகவுள்ளன. இங்கு அவர்கள் சிறிது காலம் தங்கி வசித்துள்ளார்கள் என்பது ஊர்ஜிதப்படுத்தப்படுகின்றது. இவர்கள் புத்தளத்தில் சிறிதுகாலம் தங்கி வாழ்ந்தனர் என்பதற்கு அங்கு இவர்களால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு இன்று சிதறுண்ட நிலையில் காணப்படும் திரௌபதாதேவி ஆலயமும் அதற்குரிய மானியங்களும் அத்தாட்சியாகவுள்ளன.

இவர்கள் முற்கூறிய இடங்களில் நிலையாகத் தங்கியிராமல் தகுந்த இடங்களைத் தேடி அலைந்தமைக்கு சில தகுந்த காரணங்கள் இருக்க வேண்டும். இராமேஸ்வரம் பகுதி போன்ற சுவாத்தியமும் குடிநீரும் கடற்கரையோரத்தில் கிட்டும் படியான ஓரிடத்தையே தமது நிரந்தர வசிப்பிடமாகத் தேடி அலைந்திருக்கிறார்கள். இக்காரணத்தை முன்னிட்டே கற்பிட்டி, புத்தளம் ஆகிய இடங்களை அவர்கள் தமது நிரந்தர வசிப்பிடமாகக் கொள்ளவில்லை. தாம் எண்ணியபடியே குடியிருப்புக்கு உகந்த ஊர் உடப்பூர் தான் என்பதைக் கண்டார்கள். இங்கு இராமேஸ்வரத்தைப் போன்று கடற்கரையும், சுவாத்தியமும், குடிநீரும் தொழில் புரிவதற்கேற்ற வசதியும் இருந்தன.

இவர்கள் உடப்பில் குடியேறியது கி. பி. 1678ம் ஆண்டுக்கு முந்திய காலமாயிருத்தல் வேண்டும். உடப்பூரின் வடகோடியில் ஆண்டிமுனை எனும் கிராமம் உண்டு. இங்கு முத்துமாரியம்மன் என ஓர் ஆலயம் உளது. இக்கிராமம் கற்பிட்டி குடாநாட்டின் அக்கரைப்பற்று பிரிவைச் சேர்ந்தது. இப்பகுதி வடக்கிலுள்ள தமிழ் இராச்சியத்துடன் இணைக்கப்பட்டு வன்னியர்களின் அதிகாரத்தின் கீழ் இருந்து வந்துள்ளது. இவ்வாலயம் அக்காலந்தொட்டே இப்பகுதியிலுள்ள சிவதமிழர்களால் பூசிக்கப்பட்டு வன்னியர் பராமரிப்பிலே இருந்து வந்துள்ளது. இவ்வாலயம் உடப்பூரிலிருந்து சுமார் அரை மைல் தொலைவில் இருக்கின்றது. கத்தோலிக்க மதம் இலங்கைக்கு வந்த பின்னர் இப்பிரதேசம் போர்த்துக்கீசர் ஆட்சியுள் அமைந்தது. இப்பகுதி மக்கள் கத்தோலிக்க மதத்திற்கு திருப்பப்பட்டனர். பின் இவ் ஆலயத்தை பரிபாலிப்பதற்கு ஏற்ற சைவ மக்கள் இன்மையால் வன்னியனாரின் பராமரிப்பில் இருந்தது. உடப்பூர் மக்கள் சிவத் தமிழர்களாய் இருந்தபடியால் அப்போதைய இப்பிரதேச வன்னியராகிய “கண்டவன்னியன்” என்பவன்

மாரியம்மன் கோயிலின் உரிமையைச் சிவதமிழர்களாகிய உடப்புர் மக்களுக்கு கி. பி. 1678ம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் 15ம் திகதி ஒலைச்சுவடி மூலம் எழுதி உரிமையை ஒப்படைத்தார். அன்று தொடக்கம் இன்றுவரை இவ்வாலயம் இவ்வூர் இந்து மக்களின் பராமரிப்பிலே இருந்து வருகின்றது.

5. தொழில்

உடப்பு மக்கள் மீன்பிடித்தொழிலை தமது ஜீவனோபாயத் தொழிலாக செய்து வருகின்றனர். மாற்றுத் தொழிலை செய்ய இவர்களுக்கு இடவசதியின்மையும், காணி நிலம் பற்றாக்குறையும் இதற்கு காரணமாக இருக்கின்றது.

இம் மக்கள் வடகீழ் பருவப்பெயர்ச்சி காலத்தில் ஐப்பசி பிற்பகுதியிலிருந்து சித்திரை பிற்பகுதிவரையும் பெரும் கடலில் மீன் பிடிப்பார்கள். தென்மேல் பருவப்பெயர்ச்சிக் காலத்தில் இம் மக்கள் முந்தல் கடலேரி, கற்பிட்டி கடலேரிகளில் கடற்றொழிலை மேற்கொண்டு வருகின்றனர். பிற்காலத்தில் இவ்வூர் மக்கள் முல்லைத்தீவு, கொக்கிளாய் போன்ற பகுதிகளுக்குச் சென்று கடற்றொழிலை செய்து வருகின்றனர்.

இவ்வூர் மக்கள் உள்ளூரில் மீன்பிடித்தொழிலை மேற்கொள்ளும் போது பங்குப்பண முறைமைகளின் அடிப்படையிலும், வெளியூரில் மீன்பிடித் தொழிலைச் செய்யும் போது சம்பள அடிப்படையிலும் மேற்கொண்டு வருகின்றனர்.

இப்பகுதியில் ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஜாடி தொழில் பிரபல்யம் பெற்று விளங்கியது. இத்தொழிலை வாதுவை, பையாகல போன்ற இடங்களிலிருந்து ஜாடி முதலாளிகள் கூலியாட்களுடன் இங்கு வந்து “வட உடப்பு” பகுதியில் கொட்டில்கள் அமைத்து இத் தொழிலை செய்து வந்தனர். அப்பகுதியில் பல ஜாடிக் கொட்டில்கள் அமைந்திருந்தன. இதனால் வட உடப்பை “கொட்டு” என்று அழைக்கின்றனர் இவ்வூர் மக்கள்.

பிடிக்கப்படும் மீன்கள் முழுவதும் உப்பிட்டு பீப்பாக்களில் ஜாடியாக அடைக்கப்பட்டு பருவகாலம் முடிய பாதை எனப்படும் படகுகளில் ஏற்றி ஒல்லாந்தர் வெட்டுக்கால்வாய் மூலம் கொழும்புக்கு விற்பனைக்குக் கொண்டுசெல்லப்படும். தற்பொழுது இம்முறை மாற்றியமைக்கப்பட்டு ஐஸ்

இட்டு தலைநகருக்கு அனுப்பி வைக்கப்படுகின்றது.

தொழில் முறை :

பெருங்கடல் மீன்பிடித் தொழிலில் இருசாரார்கள் ஈடுபட்டுள்ளனர். ஒரு பகுதியினர் கரைவலை மீன் பிடிப்பாளர்கள். மற்றவர்கள் தெப்பவலை மீன்பிடிப்பாளர்கள். இந்த தெப்ப மீன்பிடித் தொழிலை கத்தோலிக்க மக்களே செய்து வந்தனர். தற்பொழுது தெப்பவலைத் தொழிலை இந்துக்களும் செய்கின்றனர். 1915ஆம் ஆண்டு இவ்விரு தொழிலாளர்களுக்கும் இடையில் வழக்கு நடைபெற்றுள்ளது.

கரைவலைத் தொழிலை இலகுவாக்கவேண்டி உடப்பில் இருந்து தெற்கே 3½ மைலும், வடக்கே 5½ மைலும் கடற்கரையோரமாக ஒதுக்கப்பட்டு 17 பாடுகளாக பிரிக்கப்பட்டிருந்தன. அவையாவன:

1. கொச்சம்	10. பெரியொட்டுப்பாடு
2. நரிப்பள்ளம்	11. சின்ன ஒட்டுப்பாடு
3. பணிஞ்சபாடு	12. சின்ன ஆலம்பட்டி
4. பாரிப்பாடு	13. பெரிய ஆலம்பட்டி
5. வெள்ளப்பாடு	14. ஆணையிறக்கம்
7. பீஞ்சலடிப்பாடு	15. வெள்ளக்காரன்பாடு
8. பெரிய கட்டைப்பாடு	16. தலைக்காடு
9. முத்துப்பந்தி	17. நடுவெள்ளை என்பனவாகும்.

ஆரம்ப காலத்தில் தோணிகள் மூலம் மீன்பிடித்தொழிலை செய்து வந்தனர். பின்னர் பாதைகள் மூலம் இத்தொழில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. இப்பாதைகளின் உரிமையாளர்களை "சம்மான் ஒட்டிமார்கள்", சம்மாட்டிமார்கள் என அழைப்பார்கள். இப் பாதைகளில் தொழில்புரிய 30பேர்கள் இருப்பார்கள். இத்தொழிலாளர்கள் "நிந்தம்" பணம் மூலம் சேர்க்கப்படுவார்கள்.

இவ்வூரில் நடைபெறும் கரைவலைத் தொழில் மாதச் சம்பளத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதல்ல. இது பங்குத் தொழில். இற்றைக்கு 50 வருடங்களுக்கு முன் கரை வலையில் பிடிக்கப்படும் மீன்களை வியாபாரிகளுக்கு முன் விற்பனை செய்யப்படும் விற்பனைப்பணம் பின்வருமாறு பிரிக்கப்படும்.

மொத்தப்பணத்தில் 6% ஆன தொகை சிலார் அல்லது சம்மாட்டிமாருக்கு விசேட சகாயப் பணமாகக் கொடுக்கப்படும். ஒவ்வொரு பாதையிலும் 6-14 வரை சம்மான் பார்ப்பவர்கள் இருப்பார்கள். இந்த சகாயப் பணத்தைத் தவிர பங்குப்பணமும் அவர்களுக்கு கிடைக்கும். பொது செலவுகள் ஏதும் இருந்தால் அதுவும் கழிக்கப்படும். மிகுதிப்பணத்தில் 50% சம்மாட்டிக்கும் மிகுதி 50% தொழிலாளர்களுக்கும் பங்கிடப்படும். உ+ம்: மீன் விற்ற காசு 1000 ரூபா ஆனால் சம்மான்/சிலார் 60 ரூபா, பொதுச் செலவு 100 ரூபா, சம்மாட்டிக்கு 420 ரூபா, தொழிலாளர்களுக்கு 420 ரூபா கிடைக்கும். இம்முறை இன்னும் இருந்து வருகின்றது.

1930ஆம் ஆண்டில் தொழில்புரிந்த கரைவலைப் பாதைகள்

1. கமலந்தோணி, கப்பனார் தோணி, விதானை தோணி, மாந்திரந்தோணி, போத்தி தோணி, கலப்பந்தோணி, வண்டியன்பாதை, மாயாண்டி பாதை, ஓடாவினார் பாதை, கிழவர் பாதை, மூவர் பாதை, ஐவர் பாதை, மாமா பாதை, சின்னத் தோணி, கட்டையர் பாதை, பி. சி. பாதை, வைராவியார் பாதை, பெரிய பாதை என்பனவாகும்.

1980ஆம் ஆண்டில் இருந்து தொழில் புரிந்துவரும் கரைவலைப் பாதைகள்

1. கதிரவேல் பாதை, ஐயமுத்துவிதானை பாதை, சின்னக்குத்தன் பாதை, எம். எஸ். டி. பாதை, கட்டையன் பாதை, ஐவர் பாதை, வி. எஸ். பாதை, சின்னையா பாதை, முத்துராமையா பாதை, வண்டியன் பாதை, பெரிய பாதை, இராமையா பாதை, வைரையா பாதை, வைரவநாதன் பாதை, கதிரேசன் பாதை, எம். ஏ. எஸ் பாதை, கப்பனார் தோணி, வேலாயுதம் பாதை, சின்னத் தோணி, எஸ். கே. எம். பாதை, கிழவர் பாதை, திருவெங்கன் பாதை, கே. டி. சி. பாதை, கமலம் தோணி, கதிர்காமன் பாதை என்பனவாகும்.

1970ஆம் ஆண்டில் இருந்து புறவலை மூன்றாம் கட்டமாக பயன்படுத்தப்பட்டு மீன் பிடிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

புகையிலைத் தொழில்

இம்மக்களின் ஆரம்பகாலத்தொழில் புகையிலைத் தொழிலாகும். இத்தொழிலை மேற்கொண்டமைக்கு பல தடையங்கள் இன்னும் இருந்து வருகின்றது. இப்பயிர்செய்த இடங்களை "புகையிலைக் காலை" இடங்கள் என இன்றும் சொல்லப்படுகின்றது.

மக்களின் பெருக்கம், நிலம் பற்றாக்குறை, குறைந்த வருமானம் போன்ற இன்னோரன்ன காரணங்களினால் இப்பகுதி மக்கள் இத்தொழிலை 1956ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் கைவிட்டனர். தற்பொழுது மீன்பிடித்தொழிலே பிரதான தொழிலாகக் காணப்பட்டு வருகின்றது.

மக்கள் பெயர்கள்

இங்குள்ள மக்களின் பெயர்கள் தெய்வப் பெயர்களைக் கொண்டதாகக் காணப்படுகின்றன. இப்பெயர்களை நேர்த்திக்காகவும், தமது குல தெய்வங்களை உச்சரிக்கப்பட வேண்டியும் தமது மூதாதைகளுடைய பெயர்களை ஞாபகப்படுத்தவும் சிறு பிள்ளைகளுக்கு பெயர்களைச் சூட்டுகின்றனர். உ+ம்: வைரவரை குலதெய்வமாக கொண்ட கோத்திரங்களில் வைரன் வைரையா, வைரடப்பன், வைராத்தை, என்ற பெயர்கள். காளிமேல் மிகுந்த பற்றுடையவர்கள் காளியப்பன், காளியம்மா, சின்னக்காளி, பெரியகாளி, முத்துக்காளி, போன்ற பெயர்களை பாவிக்கின்றனர்.

கிராம தேவதைகளின் பெயர்களையும் சூட்டியுள்ளனர். கறுப்பையா, இலாடசாமி, இலாடமுத்து, இலாடன முனியன், முனியசாமி, முனியாண்டி என்றும் மாரியம்மன் மேல் பற்றுள்ளவர்கள் மாரிமுத்து, முத்துமாரி, பூமாரி போன்ற பெயர்கள் இங்கு வழக்கத்தில் உள்ளன.

பட்டப் பெயர்கள்

இக்கிராமத்தில் பரம்பரையாக இட்டு வழங்கப்படும் சில பெயர்கள் (ஒரே பெயர்கள்) பலருக்கு இடப்பட்டுள்ளது. இதனால் அவர்களை அறிந்து கொள்வது மிக கஷ்டமான காரியமாக இருக்கிறது. இதனால் பட்டப்

பெயர்களைச் சூட்டி குறிப்பிட்டவர்களை அழைப்பார்கள் உ+ம்: வைரையா, முருகையா, ஐயம்பெருமாள், கதிர்காமுத்தை போன்ற பெயர்கள் நிறைந்து காணப்படுவதினால் பல பட்டப் பெயர்களை காரணமில்லாமலும், காரணத்துடனும் அழைக்கும் வழக்கும் இங்கு நிறைந்து காணப்படுகின்றது. அவ்விதமாக வழங்கும் பெயர்களாவன: அண்ணாவிடார், அம்பரா, ஆலோலம், ஓரன், கம்மாஞ்சப்பா, கிறுக்கனார், குச்சான், தொப்புலானார், மாடவியான், வாப்பய்யா, சம்மாக்குண்டார், வக்கிடையனார், கசிப்பார், ரயிண்டார், அஞ்சிச்சா, ஓஞ்சரா, தில்லாலனார், கங்காணத்தார், கைவார், சிக்கு, சேட்டார், தொங்குமணிகாக்கா, அப்படிச்சொன்னார், உப்புக்கொச்சிக்கா, கசிப்பான், சீனி சம்மாட்டியார், சொரண்டியார், மரக்குட்டிகாக்கா, முனங்கியார், நல்ல மனிசனார், குண்டான் போன்ற எண்ணிறந்த பட்டப்பெயர்கள் இன்றும் வழக்கத்தில் இருந்து வருகின்றன.

சமகாலத்தில் பல நவீன பெயர்களை பிள்ளைகளுக்கு சூட்டி மகிழ்வதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

6. கிழக்கு கடலோர மீன்பிடித் தொழில்:

உட்பூரில் மக்கள் பெருக்கங் காரணமாகவும் கற்பிட்டிக்கடலில் மீன்பிடிக்கும் உரிமையை இழந்த படியாலும், உதவி தொழில் இன்மையாலும் இலங்கையின் வடகீழ் கடலோரத்தில் கரைவலைத் தொழில் செய்வதில் இவ்வூர்மக்கள் ஈடுபட்டனர் இதனால் இங்குள்ள வசதியான சிலர் அங்குள்ள கரைவலைகளை விலையதிகமாக வாங்கி இவ்வூர் மீனவர்களை ஆங்கு அழைத்துச் சென்று மீன்பிடித்தொழிலை நாடத்தி வருகின்றனர். சொக்கிழாய், கொக்குத்தொடுவாய், அலம்பில், முல்லைத்தீவு, சுண்டிக்குளம், வண்ணாங்குளம், கட்டைக்காடு ஆகிய இடங்களில் அவர்களுக்குச் சொந்தமான கரைவலைகளும். புறவலைகளும் சமார் 50 வலைகள் உள்ளன. இவ்வலைகளில் சமார் ஆயிரத்து இருநூறு மீனவர்கள் ஈடுபட்டுள்ளனர். இங்கு தொழில் மாதாந்த சம்பள அடிப்படையில் நடை பெறுகின்றது ஒவ்வொரு வருடமும் பெப்ரவரி மாதந் தொடக்கம் தொழிலாளர்கள் அங்கு புறப்பட்டுச் சென்று அக்டோபர் பதினைந்தாம் திகதி வரையும் தொழில்புரிவர் அதன் பிறகு தமது சொந்த ஊருக்கு மீள்வர்.

1982ம் ஆண்டில் இப்பிரதேசத்தில் மீன்பிடித்தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்த கரைவலை புறவலை உரிமையாளர்கள்:

கொக்கிளாய்

பேப்பாரைப்பிட்டி

1. N. கிதிரவேல்	22 K. கதிர்காமுத்தையா
2. S. V. வைரவநாதன்	23. V. கதிர்காமன்
3. K. T. தங்கவேல்	24. K. E. இலாடமுத்து
4. M. S. T. சின்னத்தம்பி	25. சிதம்பரம்
5. K. T. சிவம்	26. றொபேட்
6. A. S. சத்திவேல்	சுண்டிக்குளம்
7. காத்த முத்து	27. சம்மாட்டி
8. V. சின்னத்தம்பி	28. இராமதாஸ்
9. கும்பாபிலேகம்	29. நாகசாமி
அலம்பில்	30 ஐயனார்
10. சக்திவேல்	31. P. கந்தசாமி
11. A. S. கதிரேசன்	32. பாலன்
12. P. K. சாமி	33. R. S. செல்லையா
13. வேலு	34. முத்துராசா
14. N. சின்னையா	35. இராசேந்திரம்
15. வைரையா	36. பெரியமுத்துவைரன்
16. V. K. M.	37. நாகூர்
17 M. வைரமூர்த்தி	38. சண்முகநாதன்
18. M. V. M. (தமிழகம்)	

முல்லைத்தீவு	வண்ணாங்குளம்
19. நமசிவாயம்	39. கதிரேசன்
20. நல்லதம்பி	40. V. R. S. இராமன்
21. A. சோமசுந்தரம்	41. N. K. V. கதிரவேல்
	42. V. R. I. இராமையா
	43. பாலன்
	44. M. S. M. சிவமாரிமுத்து
	45. A. K. கணபதி
	46. S. வைரவநாதன்
	47. இலட்சுமணன்
	48. கந்தசாமி

7. உடப்பு தமிழ் மகா வித்தியாலயம்

உடப்பு கிராமத்தின் கல்வி வளர்ச்சியில் இம் மகாவித்தியாலயத்தின் பங்களிப்பு முன்னுதாரணமாக திகழ்கின்றது. ஆன்மீக வளர்ச்சிக்கு எவ்வாறு இங்கு அமைந்துள்ள ஆலயங்கள் திகழ்கின்றதோ அவ்வாறு அறிவு வளர்ச்சிக்கு இம் மகாவித்தியாலயம் சிறந்து விளங்கி வருகின்றது. இங்கு கல்வி கற்றவர்கள் பல்வேறு துறைகளில் பிரகாசிக்கின்றனர்.

ஆரம்ப காலத்தில் இங்குள்ள மக்கள் கல்வி பயின்றனர் திண்ணைப்பள்ளிக் கூடங்களில். எண், எழுத்து, நீதிநூல்கள் என்பன இங்கு கற்பிக்கப்பட்டது. அவர்களில் கோணமலை வாத்தியார் தவசிவாத்தியார், நொண்டி வாத்தியார், சொக்கலிங்க வாத்தியார் போன்றவர்கள் திண்ணைப் பள்ளிக் கூடங்களை நடாத்தி இளம் பரம்பரையினருக்கு கல்வியை புகட்டினர்.

1902ஆம் ஆண்டு சிறிய பாடசாலை இங்கு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. களிமண்ணால் கட்டப்பட்ட கட்டிடம் ஓலையினால் வேயப்பட்டிருந்தது. பின்னர் 1912ஆம் ஆண்டு இதற்கு புறம்பாக அரசாங்கத்தால் ஓர் பெரிய

கட்டிடமும் ஆசிரியர் விடுதியும் நிர்மாணிக்கப்பட்டது. எட்டாம் வகுப்பு வரை வகுப்புக்கள் நடைபெற்றது 1923ஆம் ஆண்டு அளவில் 9ஆம் வகுப்பு இங்கு ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

பிள்ளைகளின் தொகையும் இரட்டிப்பானது மாணவர்களின் இடநெருக்கடியை போக்க பல கட்டிடங்களைக் கட்ட தலைமை ஆசிரியராக இருந்த என்.ஜே அல்பிரட் அவர்களின் பங்களிப்பு போற்றக் கூடியது. 1928 - 1937 ஆண்டு காலங்களில் அவரின் சேவையை குறைத்து மதிப்பிட முடியாது. பாடசாலை வளர்ச்சியில் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்து உழைத்தார். வித்தியாலயத்தின் முன்னேற்றத்துக்காக அரும்பாடுபட்டார். V.S.L.C என்ற வகுப்பு பெயர்கள் மாற்றப்பட்டு அவ்வகுப்புக்களுக்கு J.S.C, S.S.C. என்ற பெயர்கள் 1932ஆம் ஆண்டு சூட்டப்பட்டது.

இவர்களுக்கு முன் திரு. இளையதம்பி, திரு. கிருஷ்ணபிள்ளை, திரு. கண்ணாடிக்கந்தையா மாஸ்டர், கந்தையா மாஸ்டர் (இவரை பல்லாண்டவர் எனவும் அழைப்பர்) ஆகியோர் தலைமை ஆசிரியராக இருந்தனர். 1937ஆம் ஆண்டின் பின்னர் திரு. ஆர் சின்னத்தம்பி, திரு. சீடாட்சரஐயர், திரு. ஐ. இராமசாமி, திரு. எஸ். கந்தையா, திரு. எம். இராசநாயகம் என்போர்களும் தலைமை ஆசிரியர்களாக கடமை புரிந்துள்ளனர்.

1965ஆம் ஆண்டு சிலாபம் பாராளுமன்ற உறுப்பினரான திரு. எஸ். சி. சேர்ளி கொரயாவின் முயற்சியினால் இப்பாடசாலை மகாவித்தியாலயமாக தரம் உயர்த்தப்பட்டது. திரு. எஸ்.வி. மசேகவேலு (M. A.) அதிபரான காலத்தில் க.பொ.த (உ. த) கலைவகுப்புக்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இம்மகாவித்தியாலய வளர்ச்சிக்கும் அதன் முன்னேற்றத்துக்கும் அயராது உழைத்தார். இவரின் காலத்தில் இரு மாணவர்கள் பல்கலைக்கழகத்துக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்துக்கு ஆர். பாலகிருஷ்ணனும், கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்துக்கு எம். சொக்கலிங்கசாமியும் உயர் கற்கை நெறியை கற்றனர்.

1973 ஆம் ஆண்டு விஞ்ஞான கூடம் அமைக்கப்பட்டது. 1974 இல் புதிய கட்டிடம் கட்டப்பட்டது.

இம்மகாவித்தியாலயத்தின் அதிபர்களாக திரு. வி. சின்னத்தம்பி, திரு. வீ. மாயாண்டி , திரு. வை. சின்னத்தம்பி, திரு. வீ. நடராசா, திரு. பெரி. சோமாஸ்கந்தர், திரு. எம். சொக்கலிங்கசாமி இடைக்கால அதிபராக எஸ். கேசவமூர்த்தி, தற்பொழுது திரு. இரா பாலகிருஷ்ணன் போன்றவர்கள்

அதிபர்களாக கடமை புரிந்துள்ளனர்

புத்தளம் மாவட்டத்தில் முதல்தர தமிழ் மகா வித்தியாலயமாக உடப்பு த. ம. வி திகழ்கின்றது.

வைத்தியசாலை

இக்கிரமாத்தில் முதல் முதலாக 1918ஆம் ஆண்டு ஆங்கில வைத்தியசாலை கட்டப்பட்டது. அவ்வைத்தியசாலை சமுத்திரத்துக்கு அண்மையில் உடப்பு பூசந்திக்குப் பக்கத்தில் கட்டப்பட்டிருந்தபடியால் 1920ஆம் ஆண்டு வைத்தியசாலைக் கட்டிடம் கடலால் அழிவுண்டது.

அதன்பின்னர் மக்கள் வைத்திய உதவி பெறுவதற்கு அயல் ஊர்களுக்குச் செல்ல வேண்டி இருந்தது. பல அசௌகரியங்கள் ஏற்பட்டது. பல பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுத்தனர். இதை அறிந்த சிலாபம் தொகுதி பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஜி. சி. எஸ். கொறியா அவர்களின் பெரும் முயற்சியினால் 1932ஆம் ஆண்டு வட உடப்பில் புதிய வைத்திய சாலை கட்டப்பட்டது. அதன் வைத்தியராக எம். பி. செனவிரத்தன நியமிக்கப்பட்டார் மக்களின் நன்மதிப்பையும் பெற்றார். இவருக்குப்பின் டாக்டர் நாகநாதன் டாக்டர் வேலுப்பிள்ளை, டாக்டர் கோணநாயகம், கே. பெரேரா டாக்டர் ஆண்டியப்பர், டாக்டர் இராசலிங்கம், டாக்டர் கந்தசாமி ஆகியோர் குறிப்பிடக்கூடிய சேவையாற்றிவர்களாவர்.

மக்கள் பெருக்கம் காரணமாக கிராமம் விஸ்தரிக்கப்பட்டது அதற்கு ஏற்ப வைத்தியசாலையும் பெருப்பிக்கப்பட்டு மகப்பேறு வைத்தியத்திற்கும் வசதி செய்துதரப்பட வேண்டுமென்று பல ஆண்டுகளாக அரசாங்கத்துக்கு கோரிக்கை விடுக்கப்பட்டுவந்தது. அதற்கிணங்க சிலாபம் எம்.பியும். சபாநாயகருமான எஸ். சி. ஷேர்லி கொறியா அவர்களின் அயரா முயற்சியால் ஆண்டிமுனையில் ஓர் கிராமிய வைத்தியசாலை (Rural Hospital) கட்டப்பட்டது. அதற்கான அடிக்கல் 1969-03-30 இல் சுகாதார மந்திரியாக இருந்த E. L. சேனநாயக்காவினால் நாட்டப்பட்டது. 1969-09-29 இல் பிரதம மந்திரியாக இருந்த ட்.லி சேனநாயக்காவினால் திறந்து வைக்கப்பட்டது.

(இவ்வைத்திய சாலையில் ஆண்களும், பெண்களும் தங்கி சிகிச்சை பெறும் வசதிகளும் மருந்து வசதிகளும் செய்யப்பட்டுள்ளது. இதன் முதலாவது வைத்தியராக டாக்டர் ஆண்டியப்பர் கடமையாற்றினார் 1982 தாதி விடுதி கட்டப்பட்டது.

தமிழ் சங்கம்

1929ஆம் ஆண்டு உடப்பில் தமிழ்ச் சங்கம் அமைக்கப்பட்டது. தமிழ் மொழிப்பற்றை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்குடனும் சமய ஆர்வத்தை உண்டாக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடனும் இந்த தமிழ் சங்கம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இச் சங்கம் அமைக்க தூண்டுகோலாகவும், உந்து சக்தியாகவும் இருந்தவர் இந்தியாவின். திருச்சிராப்பள்ளியைச் சேர்ந்த பிரம்மஸ்ரீ என். எஸ். இராமசாமி என்ற தமிழ் அபிமானியே. இச்சங்கத்தின் தலைவராக தனவந்தர் எம். எம் முத்துராக்குபிள்ளையும், செயலாளராக மு. சின்னையாவும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். அத்துடன் நிர்வாக சபையும் தெரிவு செய்யப்பட்டது. புதிய கட்டிட திறப்பு விழாவுக்கு புத்தளம் உதவி மாகாணாதிபதியாக இருந்த கௌரவ எஸ். எச். வாடியாவும், மாவட்ட நீதிபதி அருளானந்தமும் பிரதம அதிதியாகக் கலந்து கொண்டு திறந்து வைத்தனர்.

இச்சங்கம் சமயம், கல்வி, பொதுத்தொண்டு போன்ற இன்னோரன்ன ஆக்கப்பணிகளில் ஈடுபட்டுவந்தது. தமிழ் கல்வியையும் சைவசமயத்தையும் வளர்க்க வேண்டி கிழமை தோறும் கூட்டங்களை நடத்தியது. மாணவர்களை உற்சாகப்படுத்தியது.

தற்காலிகக் கட்டிடத்தை நீக்கி நிரந்தரக்கட்டிடத்தை தனவந்தர் எம். சிற்றம்பலம் என்பவர் கட்டிக் கொடுத்தார். நன்கொடையாக இந்த நிரந்தரக்கட்டிடம் உதவி மாகாணாதிபதியாக இருந்த கௌரவ வி. குமாரசாமி என்பவரால் திறந்து வைக்கப்பட்டது. இத்திறப்பு விழா வைபவத்தைப்பற்றி பளிங்குக்கல்லில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள வாசகமாவது:

இச்சங்க மண்டபம் V. குமாரசாமி C.C.S. அவர்கள் ரூபாகார்த்தமாகவும் ஸ்தாபகர் ஸ்ரீஜத் N. S. இராமசாமி ஜயர் தியாகத்தைப் பாராட்டியும் பஞ்சாயத்தார் ஊரவர் சார்பாக மு. சிற்றம்பலம் பிள்ளையால் கட்டி லா.க. பேரால் நன்கொடையளிக்கப்பட்டது. அத்திவாரக்கல் K. ஆள்வாப்பிள்ளை C. C. S. அவர்களால் 17.10.31 நாட்டப்பட்டது.

சுபம்

மு. முத்துராக்குப்பிள்ளை
அக்கிராசனர்.

இச்சங்கத்துக்கு திரு. மு. முத்துராக்குப்பிள்ளை அக்கிராசனராகவும், திரு. மு. சின்னையா காரியதரிசியாகவும் கடமையாற்றினார்கள். திரு.மு.

முத்துராக்குப்பிள்ளையின் மறைவுக்குப்பின் அன்னாரின் மகனாகிய மு.மு. கதிர்காமன்பிள்ளை தலைவராக இருந்தார். இவர்களின் இறப்புக்குப் பின்னர் சங்கப்பணி சீர்குலைந்தது.

இச்சங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டில் "பஞ்சாயத்து" என ஓர் சபை இருந்தது. கிறுமினல் தவிர்ந்த ஏனைய விடயங்கள் விசாரிக்கப்படும்; சமரசமாக்கப்படும். வயதான அனுபவசாலிகள் அங்கம் வகித்து விசாரணை செய்வார்கள்.

பஞ்சாயத்து

ஆரம்பகாலத்திலிருந்து இவ்வூர் மக்கள் தமக்கிடையே ஏற்படும் சிறு சிறு பிணக்குகளை "பஞ்சாயத்து" எனப்படும் சபைகள் மூலம் தீர்த்து வந்தனர். இம்முறை இன்னமும் சமூகத்தில் தொடர்ந்து கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகின்றது. இக்கிராமத்தின் பிராதான நாற்சந்தியில் ஊர் கூட்டங்கள் நடைபெறும். இக்கூட்டத்தில் ஊரில் உள்ள பெரியோர்கள், புத்தி ஜீவிகள், அறிவாளிகள், சம்மாட்டிமார்கள் முக்கிய இடம் வகித்தனர். ஊர்சம்பந்தமான பொது விடயங்கள், ஆலய நிர்வாகம், தொழில் முறைகள் சம்பந்தமான கட்டுப்பாடுகள், ஊர்க்கட்டுப்பாடுகள் என்பன கலந்துரையாடல் மூலம் முடிவு எடுக்கப்படும்.

ஆலய பரிபாலனம், ஆலய திருப்பணிகள் என்பன சம்மாமட்டிமார்களின் பொறுப்பில் இருந்தன. நிதி உதவிகள் வழங்குபவர்களும் இவர்களே.

ஆனால் இன்று சுயதொழில் விருத்தியடைந்துள்ளதால் சகல பிரிவினர்களும் நிதிஉதவிகளைச் செய்து வருகின்றனர்.

இஸ்லாமியர்கள்

புத்தளம் தொகுதியில் இஸ்லாமியர் கூடுதலாக வாழ்ந்து வந்தாலும் உடப்பில் சிறு தொகையினரே வாழ்கின்றனர். உடப்பின் 5ஆம் வட்டாரத்தில் இவர்கள் குடியிருக்கின்றனர். இவர்கள் இங்குள்ள இந்து மக்களுடன் அன்னியோன்ய உறவுடனும் பரஸ்பர சௌயன்யத்துடனும் நெருங்கி வாழ்கின்றனர்.

இங்குள்ள இந்துமக்கள் எப்போது இராமேஸ்வரத்திலிருந்து இடம் பெயர்ந்தார்களோ அக்காலத்திலேயே ஒரு சில குடும்பங்கள் இராமேஸ்வரம்

“ஆத்தங்கரை” என்ற பகுதியிலிருந்து வந்து சேர்ந்துள்ளார்கள். அவர்கள் மன்னார் கற்பிட்டி புத்தளம் ஆகிய இடங்களில் தங்கி உடப்பில் குடியேறினர். இவர்களின் முன்னோர்களில் ஒருவருக்கு “ஆத்தங்கரையாள்” என்ற பெயரும் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இவர்கள் வந்த தோணி ” பாவாதோணி” என அழைக்கப்பட்டது. இவர்களில் காயல்பட்டினத்தில் இருந்தும் ஒரு சிலர் வர்த்தக நோக்குடன் இங்கு வந்து குடியேறினார்கள். இவர்களில் பெரும்பாலானோர் மீன்பிடித்தொழிலை செய்து வருகின்றனர். இவர்கள் பட்டாணி புறத்தார் எனக்கூறப்படுவார்கள்.

இவர்கள் ஆரம்பத்தில் எப்போது தமது தொழுகைக்காக பள்ளிவாசல் அமைத்தார்கள் என்பது தெரியாது. ஆரம்ப பள்ளிவாசல் களிமண்கவர்களால் ஆனது. ஒலை குடியினால் கட்டப்பட்டிருந்தது. 1928ஆம் ஆண்டளவில் ஆலிம்சாகிபு என்பவரின் முயற்சியினால் நிர்மாணிக்கப்பட்டதே இந்த பள்ளிவாசல். புத்தளம் நகரைச் சேர்ந்த ஜனாப் சி. அ. மு. , சி. அ. க. என்ற செல்வந்தர்களினால் கல்லினால் கட்டப்பட்டது.

1976ஆம் ஆண்டு நவீன முறையில் பல வசதிகளுடன் நிர்மாணிக்கப்பட்டது. கொழும்பு வர்த்தகர் ஜனாப்ஹமீது என்பவரால் அமைப்பு பெற்றது. தொழில் சங்க பிரமுகர் அலவி மௌலானா என்பவரால் திறந்து வைக்கப்பட்டது.

சாந்திபீ என்ற பெண்மணியின் அடக்க இடம் (கபூர்அடி) ஒன்றிலிருந்து முஸ்லீம் மக்கள் பாத்தியா ஒதி காணிக்கை செய்து வந்தனர். இவ்விடத்தில் இருந்து அரைக்கல் தொலைவில் மணல்மேட்டில் ஓர் அவுலியா அடங்கியிருப்பதாகக் கூறுவர். அவர் பதினாலு முழுத்தான் என அழைப்பர். இவ்விடயத்தில் காலத்துக்குக் காலம் காணிக்கை செலுத்தி வந்தனர்.

கிறிஸ்தவ ஆலயம்

உடப்புவின மத்தியில் கி.பி. 1894 ஆம் ஆண்டு கட்டப்பட்டது. இங்கு அமைந்துள்ள கிறிஸ்தவ ஆலயம் அர்ச் சவேரியாரின் திருவுருவம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளது. மன்னாரில் இருந்து இடம் பெயர்ந்து வந்து குடியேறியவர்கள் இவர்கள். இவர்கள் கடற்றொழிலை தமது ஜீவனோபாயத் தொழிலாக மேற்கொண்டு வருகின்றனர்.

மீன்பிடித்தொழிலாளர் பல பிரச்சினைகள் இங்குள்ள இந்துக்களுக்கும் கத்தோலிக்கர்களுக்கும் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இத் தேவாயலத்துக்கு இவ்வூர்

மக்களின் உதவியும் ஒத்துழைப்பும் கிடைத்து வருகின்றது.

வெள்ளப்பெருக்கு

இவ்வூர் வருடாவருடம் மழைவெள்ளத்தில் பாதிப்படைவதுண்டு. அவ்வமயம் பூசந்தி வெட்டப்பட்டு மழை நீரை கடலுக்குள் வெளியேற்றுவர். அப்போது இப்பூசந்தி ஓர் நதியின் முகத்துவாரம் போல் காட்சி அளிக்கும். இவ்வூர் மக்கள் இதை அறுவாவென்றும் முகத்துவாரம் வெட்டப்பட்டுள்ளது. என்றும் கூறுவார்கள்.

இக்காலங்களில் போக்குவரத்து துண்டிக்கப்படும். கடலரிப்பு ஏற்படும். பல வீடுகள் இதனால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. 1920 ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட கடலரிப்பால் இங்கு அமைக்கப்பட்ட அரசினர் வைத்திய சாலை கடலுக்கிரையானது. 1957 இல் இலங்கை முழுவதும் பெருவெள்ளம் ஏற்பட்ட போது இக் கிராமம் பாதிக்கப்பட்டது. 1967, 1972, 1977, 1978, 1984, 1995 இக்கிராமத்தில் பெரும் வெள்ளம் ஏற்பட்டது.

இப்பகுதி வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்படும் போதெல்லாம் உடப்பு பூசந்தியும் முத்துபந்தி முகத்துவாரமும் வெட்டப்படுவது வழக்கம். இதனால் வெள்ளப்பாதிப்பில் இருந்து இக்கிராமம் விடுபடுகின்றது என்று கூறலாம். அறுவாய் வெட்டும் வழக்கம் இன்னமும் நடைமுறையில் இருந்து வருகின்றது.

உடப்புக் கிராம விஸ்தரிப்புத் திட்டம்

உடப்பு கிராமத்தில் மக்கள் பெருக்கம் ஏற்பட்டதினாலும் அதன் பரப்பளவு குறைந்துள்ளதினாலும் இக்கிராமத்தை வடக்கு அல்லது தெற்கு திசைக்கு விஸ்தரிக்கும் நிலை ஏற்பட்டது. தென்புறமாக மக்களை குடியேற்ற முடியாத நிலை ஏற்பட்டது. வடக்கு திசை சகல வசதிகளையும் கொண்டிருந்தது. இப்பகுதியில் தென்னந் தோட்டங்கள், குடிதண்ணீர் வசதிகளும் போதியளவு இருந்ததினால் மக்களை குடியேற்ற கிராமசபை நடவடிக்கை எடுத்தது.

இதன் காரணமாக 200 ஏக்கரில் மக்கள் ஆண்டிமுனை என்னுமிடத்தில் குடியேற்றப்பட்டனர். 1957.12.02. இக் குடியேற்றத்திட்டம் சம்பிரதாய பூர்வமாக இடம் பெற்றது.

1959.11.20 இல் ஆண்டிமுனை கிராமத்தில் கிராம அபிவிருத்தி சங்கம் அங்குராார்ப்பணம் செய்து வைக்கப்பட்டது. இச்சங்கத்தின் தீவிர முயற்சியினால் 1960.01.25இல் ஓர் தமிழ் பாடசாலை ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. படித்து வேலையற்று காணப்பட்ட அறுவர் தொண்டர் ஆசிரியர்களாக கடமையாற்றினார்கள். 1960.11.15 இல் பாடசாலையில் கடமையாற்றிய ஆசிரியர்களுடன் அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றது.

மேலும் பலரைக் குடியேற்ற ½ ஏக்கர் வீதம் 100 குடும்பங்கள் குடியேறினார்கள். 1977 இல் கூட்டுறவு பண்டகசாலை ஏற்படுத்தப்பட்டது. இக்கூட்டுறவு நிலையத்துக்கு 1982 இல் புதிய கட்டிடம் கட்டப்பட்டது. இப்பகுதியை சின்னகொலனி என்றழைப்பார்கள்.

8. உடப்பில் பழக்கத்தில் காணப்படும் பழமொழிகள்

ஒரு சமூகத்தின் பழமொழிகள் காலக் கண்ணாடியாகும். சமூக முன்னேற்றத்துக்கும், நாளாந்த நிகழ்ச்சிக்கும் பழமொழிகளைப் பாவித்து வருகின்றனர். அந்த வகையில் உடப்பில் பழக்கத்தில் இருந்து வரும் பழமொழிகள் சாதாரண மக்களில் இருந்து வருக்கின்றன. நாளாந்தம் தாங்கள் பேசும் போதும் தமது முன்னோர்கள் கூறியபடி மொழிகளை நறுக்குத் தெறித்தாற் போல் சொல்வதுண்டு

உடப்பு பகுதி மக்களிடத்தில் ஏராளமான பழ மொழிகளை தொழில் நிமித்தமாகவும், வேடிக்கைகள் இடம்பெறும் போதும் பாவிப்பார்கள். கிண்டல் பண்ணவும். குத்தலாகவும், மனம் நோகும் படியும் பல பழ மொழிகளை சொல்வதை கேட்டுள்ளோம்.

“மச்சம் பிடித்தவனுக்கு மிச்சமில்லை” - என்ற பழமொழி அன்றாட வழக்கத்தில் பாவிக்கப்பட்டு வருகின்றது. எவ்வளவுதான் பணம் பணமாக உழைத்தாலும் முடிவில் ஒன்றும் மிச்சமில்லை. என்பதற்காக இப்பழமொழியை அடிக்கடி கூறுவார்கள் - “ஊரார்வீட்டு நெய்யே என் - பொண்டாட்டி கையே” இம்மாதிரியான பழமொழிகள் சர்வ சாதாரணமாக வழங்கி வருகின்றது.

சில பழமொழிகள் உடப்பு மக்களுடைய பழக்க வழக்கங்களை விளக்கவும் உதவுகின்றன. “அநியாயம் செய்தவருக்கு முனியாய் கேட்பா” - “மனிஷன் புருபுருத்தா மண்ணும் மிஞ்சாது”, “காக்கை கருவருத்தால்

கல்லும் மிஞ்சாது” மிச்சம் இல்லை என்பதற்காக இதை அடிக்கடி பாவிப்பார்கள். “யார் வச்ச நெருப்பானாலும் ஊர்பத்தி எரியப்படும்” “நக்கின நாயிக்கு செக்கென்ன சிவலிங்கமென்ன”, “நிறைய குளிச்சவனுக்கு முழங்கால் மட்டும் தண்ணீர் போன்ற பழமொழிகள் சிலரின் மனோநிலையின் தாக்கத்தால் தோன்றியவை.

”உண்டவீட்டுக்கு இரண்டகம் செய்யக்கூடாது”, “உப்பிட்ட வரை உள்ளளவும் நினை”, “ஊரை ஏமாத்தினாலும் உலகத்தை ஏமாற்ற முடியாது”, “சோழியன் குடும்பி சுமமா ஆடுமா”, “அரைக் காசுக்கு போனமானம் ஆயிரம் காசு கொடுத்தாலும் வராது”, “உள்ளொன்று வைத்து புறம் ஒன்று பேசாதே” என்ற பழமொழிகள் தமிழரின் மானம், மரியாதைகளை காட்டுகின்றன.

இவ்வாறு வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு அம்சங்களையும் தொட்டுக்காட்டும் பழமொழிகள் உடப்பு பகுதியில் இருக்கின்றன. அவையாவும் ஒவ்வொரு நிகழ்வுக்கும் அனுபவ உணர்வுகளையும் தொட்டுக்காட்டி இருக்கின்றன என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும்.

- * ஊரான் பிள்ளையை ஊட்டி வளர்த்தால் தன்பிள்ளை தானே வளரும்
- * துரும்பும் பல்லுக்குதவும்
- * ஆடிக்கும் ஆவணிக்கும் ஆன புரட்டாதிக்கும் தேடித் தின்பார்க்கு தெய்வமே துணை
- * எட்டுக்கும் இழவுக்கும் நாங்கள், பிட்டுக்கும் களிக்கும் நீங்கள்
- * ஊண்டக் குடுத்த கம்பு உச்சியை பிளக்குதாம்
- * பாடச் சொன்னால் பறயனும் பாட மாட்டான்
- * தானாய் ஆடினால் தலையை விரித்து ஆடுவான்
- * ஊர் கிடக்கும் கிடையில் ஊமையன் விசில் அடித்தானாம்
- * வளர்த்த கடா மார்பில் பாய்ந்தது

- * சும்மா கிடந்த அகப்பை சோறு போட வந்ததாம்
- * வேலைக் கள்ளிக்கு பிள்ளை சாட்டு
- * வேசைவீட்டு வெத்திலை பொட்டிபோல் உனது வாய்
- * சாணானும் ஏறினான் என்று ஒணானும் ஏறினதாம்
- * குடும்பக் காறியை குளிக்கப் போனால் தெரியுமாம்
- * கைம் பெண்சாதி வளர்த்த பிள்ளை களிசர
- * கைம் பொஞ்சாதி கருகருத்தால் கல்லும் மிஞ்சாது
காக்கா கருவருத்தால் மண்ணும் மிஞ்சாது
- * காணாத நாய் கஞ்சிகுடித்ததாம் - அதை ஒணாய் உற்றுப் பார்த்ததாம்.
- * விளக்கு மாத்துக்கு பட்டுக் குஞ்சம் கட்டினாப் போல்
- * பொறந்த பொறப்பு நல்லது வளர்த்த வளப்பு சரியில்லை
- * ஆலமரத்தை பிடிச்ச பிசாசு கீழேயுள்ள ஐயனாரையும் பிடிச்சிதாம்.

இவ்வகையான பழமொழிகள் உடப்பு பகுதிகள் நிறையக் காணப்படுகின்றன. இப்பகுதி மூதாதைகள் பேசிவந்த பழமொழிகளே இன்றும் இப்பகுதி மக்கள் பேசி வருகின்றனர். இப்பழமொழிகள் திருவிழாக்காலங்களில், ஊத்து தண்ணீர் எடுக்கும் போது, விளையாட்டு நிகழ்ச்சிக்களிலும், பேச்சுக்களிலும் பாவிக்கப்படுகின்றன. பழமொழிகள் முன்னோரின் சொல். மொழிகளாகும்.

9. உடப்பு கிராமத்தின் வில்லிசை

தென்னிந்தியாவில் கடல் பகுதியை அண்மித்துள்ள இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் இருந்து இடம் பெயர்ந்த மக்கள் அநேகர் உடப்பில் வசித்து வருகின்றனர்.

இவர்கள் தமது மூதாதையர்கள் பேணிய சமய சடங்கு முறைகளை தொடர்ந்தும் பேணி பாதுகாத்து வரும் அதேவேளை கலைப் பாரம் பரியத்தையும் வழுவாமல் கடைப்பிடித்து வருகின்றனர்.

உடப்பு கிராமத்தில் பாரம்பரிய கலைகள் இன்னும் பேணப்பட்டு வருகின்றன.

கோலாட்டம், முழக்கொட்டுச் செவ்வாய், அம்பாப்பாட்டு, காவியம், எச்சரிக்கை போன்ற இந்த மரபுப் பாடல்களுடன் உடுக்குப்பாட்டு, அம்மானைப் பாட்டு, கப்பல்பாட்டு போன்ற வில்லிசைப் பாட்டுகளும் இக்கிராமத்தில் இலைமறைகாயாக இருந்து வருகின்றன.

இவ்வூர் தீமிதிப்பு விழாவில் பாடப்பட்டு வரும் பாரத அம்மானையும் வில்லுப்பாட்டுடன் சம்பந்தப்பட்டதே.

வில்லுப்பாட்டுக் கலையை தெய்வாம்ச கலையாக போற்றிவரும் உடப்பில் சிறந்த வில்லிசைக் கலைஞராக பெரி சோமாஸ்கந்தர் விளங்குகின்றார்.

இவர் சமய இலக்கியச் சொற்பொழிவு, பட்டிமன்றம், கவியாக்கம் போன்ற இன்னோரன்ன துறைகளிலும் பிரகாசித்து வருகின்றார்.

இன்று வில்லுப்பாட்டு வேடிக்கை நிகழ்ச்சியாக நிகழ்த்து வருவது வேதனைக்குரிய விடயம்.

வில்லிசை பாடகர்கள் வில்லிசைக்குரிய தெமமாங்கு பாட்டுகளை பாடாமல் நாடகப்பாட்டு, நாட்டுக்கூத்து பாடல்கள் என்பனவற்றைப் பாடுவதைக் காணக்கூடியதாகவிருக்கின்றது. சினிமா மெட்டுக்களிலும் வில்லிசை நடத்தப்பட்டு வருகின்றது.

பாரம்பரியமான ஒரு கலையை புதிய சினிமா பாடல்களுக்குப் பாடும் பொழுது அதன் பாரம்பரியங்கள் கெட்டுவிடும். காலப்போக்கில் வில்லுப்பாட்டின் நிலைப்பாடே சீரழிந்துவிடும். அதனால் தான் தமிழகத்தில் இன்னும் அதன் பாரம்பரிய வழக்கத்தை கைவிடாமல் செய்து வருகின்றனர்.

வில்லுப்பாட்டு என்றால் வெறும் கேலிக்கூத்தும் நகைச்சுவையும் என்ற கருத்து பரவலாக நிலவி வருகின்றது. அதனால் வில்லுப்பாட்டின் அடிப்படை நிலைப்பாடுகள் தெரியாமல் போய்விடுகின்றன.

கலைஞர் என். எஸ். கிருஷ்ணன், காந்தி மகான் கதையை வில்லுப்பாட்டில் பாடும் பொழுது அதனை ஒரு தியாக காவியமாகவே அமைத்தார். தேசப்பற்று, காந்திய உணர்வு, மொழி உணர்வு என்பன காந்திமகான் கதையில் இடம்பெற்றன. சினிமாத் துறையில் புகழ்பெற்று விளங்கிய நகைச்சுவை மாமேதையான அவர் தமது வில்லுப்பாட்டில் சினிமா என்பதை ஒரு துளியும் கூட கையாளவில்லை. அதுபோல கொத்தமங்கலம் சுப்பு, சாத்தூர் பிச்சைக்குட்டி, புலவர் சுப்பு ஆறுமுகம் போன்றவர்கள் வில்லிசையை ஒரு சிறந்த உபந்நியாச பிரசார கலையாகவே கையாண்டனர்.

தமிழ்நாட்டின் கிராமங்கள் தோறும் பட்டிதொட்டி எங்கும் இந்த வில்லிசை மணிகள் பாடப்பட்டு வருவதை இன்னும் காணலாம். அந்த அளவுக்கு இலங்கையில் வில்லுப்பாட்டு ரசனை இல்லையென்றே கூற வேண்டும். சினிமா என்ற மோகத்தில் மயங்கும் ரசிகர் கூட்டம் பொறுமையாக வில்லிசையை ரசிக்க மாட்டாது.

ஒரு இனத்தின் மரபு அழியாமல் இருக்க வேண்டுமானால் மரபுவழி வந்த கலையும் மொழி வழியாகப் பாடப்பட்ட கலைகளும் கட்டாயம் பேணப்பட வேண்டும்.

இப்படி கருத்து வெளியிட்ட வில்லிசைக் கலைஞர் சோமஸ்கந்தர் வில்லிசையை பல தலைப்புகளில் நடத்தி வருகின்றார். இராமாயணம், பாரதம், கந்தபுராணம், தசாவதாரம், சத்திய லீலை போன்ற தலைப்புகளில் பாடி வருகின்றார் அதேபோன்று அந்தோனியர் வரலாறு, யேசுநாதர் வரலாறு என்பவற்றுடன் சரித்திர புகழ் பெற்ற கதைகளையும் பாடி வருகின்றார். M. A. S. குழுவினரால் R. முருகேசன் தலைமையிலும் வில்லிசைக்குழு இயங்கி வந்தது.

10. திரௌபதையம்மன் வழிபாடு

வடமேல் மாகாணம் தமிழரின் கலை கலாச்சார பண்பாட்டு விழுமியங்களின் புராண தடயங்களைக் கொண்ட பகுதி. இம்மாகாணத்தின் வரலாற்று சான்றுக்கு சீவாலயங்களும், சக்தி வழிபாட்டு முறைகளும் கட்டியம் கூறி நிற்கின்றது. விஜயனின் வருகைக்கு முன்பிருந்தே இப்பிரதேசத்தில் வாழ்ந்த ஆதி மக்கள் இந்துக்களாகவே வாழ்ந்திருக்கின்றனர் என்பதை உணர்த்த கற்பிட்டி தொடக்கம் நஞ்சுண்டான் கரை வரை பழம் பெரும் தமிழ் கிராமங்களும் ஆலயங்களும் சான்றுக்குட்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

* அம்மன் வழிபாடு

கிழக்கிலங்கை மக்கள் எவ்வாறு பத்தினித் தெய்வமான கண்ணகி அம்மனுக்கு கோவில் கட்டி சும்பிட்டு விழாவெடுத்து சிறப்பித்து வருகின்றனரோ அவ்வாறே, வடமேல் மாகாணத்தில் வாழ்ந்து வரும் மக்கள் தமது குல தெய்வங்களான திரௌபதையம்மன், மாரியம்மன், காளியம்மன் போன்ற பத்தினித் தெய்வங்களுக்கு கோயில் கட்டி விழாவெடுத்து மகிழ்ந்து வருகின்றனர். இச்சக்தி ஆலயங்கள் கற்பிட்டி, புத்தளம்; கரடிப்புவை, முந்தல், உடப்பு, குசலை, மருதங்குளம், முன்னேஸ்வரம் போன்ற இடங்களில் அமைந்திருக்கின்றது.

ஆனால், உடப்பு, முந்தல் கிராமங்களில் திரௌபதையம்மன் வழிபாடு பண்டு தொட்டே நடைபெற்று வருவதுடன், இக்கிராமங்களின் கலாசார தொடர்பிலும் பண்பாட்டிலும் திரௌபதையம்மன் வழிபாடு அமைந்திருக்கின்றது.

* உடப்பு

உடப்பு திரௌபதையம்மன் ஆலயத்தின் மூல மூர்த்தி ஸ்ரீ ருக்மணி சக்திய பாமா சமேத ஸ்ரீ பார்த்த சாரதிப் பெருமான் வீற்றிருந்தாலும், உற்சவ மூர்த்தியாக அன்னை திரௌபதைக்கே தீமிதிப்பு விழாவெடுத்து இம்மக்கள் மகிழ்கின்றனர்.

இப்பழைய வழிபாட்டு முறைகள் மகாபாரதக் கதையை அடிப்படையாகக் கொண்டு கதை நிகழ்வதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. ஒவ்வொரு திருவிழாவும் சம்பவங்களாக அமைந்து தெய்வாம்சம்

உறைந்து காணப்படும். இம்முறை இலங்கையில் எந்த திருக்கோவிலிலும் காண முடியாது. இங்கு நேரடியாக பார்த்து ரசிக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

இப்பகுதி மக்களிடத்தில் தொழில் குறைவு, இயற்கை சீற்றம், கொடிய நோய்களினால் தாக்கப்படும் போதெல்லாம் தங்கள் குல தெய்வங்களுக்கு விழாவெடுத்து தங்களின் குறைகளை நிவர்த்தி செய்ய மூதாதைகள் கடைப்பிடித்தொழுகிய வழிபாட்டு முறைகள் உற்சவ நிகழ்ச்சிகளையும் தற்பொழுதும் கடைப்பிடித்து வருகின்றார்கள் என்றால் மிகையாகாது. என்றாலும் மூதாதைகள் செய்வித்த பழம் பாட்டு முறைகளை பிசகாமல் ஒழுகும் மக்களாக தென்படுகின்றனர் என்பது வெள்ளிடை மலை.

ஆரம்பகாலத்தில் இவ்வாலயம் களிமண் சுவர்களினால் கட்டப்பட்டிருந்தது. அவ்வமயம் அன்னை திரௌபதாதேவியம்மன் சிலைமடாலயத்தில் வைத்தே வணங்கி வந்தனர். பின்னர் 1908 ஆம் ஆண்டில் இவ்வூர் மக்களின் முயற்சியினால் ஆலயம் கட்டப்பட்டு 1917ஆம் ஆண்டு அம்மன் பிரதிஷ்டை செய்து மகாமண்டபத்துடன் பூரணமிக்க ஆலயமாக உருப்பெற்றது.

இவ்வாலய முன் கோபுரத்தின் கீழ் தளத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் ருக்மணி சத்திய பாமா சமேதராக வீற்றிருக்க இரு மருங்கிலும் பத்து அவதாரங்களையும் காட்டும் விக்கிரங்கள் அமைந்துள்ளன.

மேற் தளத்தில் பஞ்ச பாண்டவர்கள் தமது தாயார் குந்தி தேவியுடன் மனைவி திரௌபதாதேவியுடன் வீற்றிருக்கும் காட்சி பார்த்தோர் மனைதப் பரவசமாக்குகின்றது. பின் கோபுரத்தின் கீழ் தளத்தில் தூர்க்கா தேவியின் மகுடாசுவதம், கோவர்த்தனக் கிரியைக் குடையாகப் பிடித்தல், காளிங்க நர்த்தனம், திருமால் சர்ப்பாசனத்தில் பள்ளி கொள்ளல், ஸ்ரீ ராமர் கொலு வீற்றிருத்தல் என்பன புதுப் பொலிவுடன் காட்சியளிக்கின்றன.

இவ்வாலயத்தில் தூண்டா மணி விளக்கு பிரபல்யம் பெற்று விளங்குகின்றது. ஆலய அர்த்த மண்டபத்தில் அன்னை கொலு வீற்றிருக்கும் முன்னதாக கொடியேறிய நாளிலிருந்து தொடர்ச்சியாக சுடர் விட்டு எரிந்து கொண்டிருக்கும் தூண்டா மணி விளக்கிலிருந்தே தீ மதிப்புக்கான "மூலத் தீ" எடுக்கப்பட்டு வருகின்றது.

கொடியேற்ற தினத்திலிருந்து இங்கு படிக்கப்பட்டு வரும் மகாபாரதக் கதையோட்டத்தை கொண்டே உற்சவங்கள் நிகழ்வுற்று வருகின்றன என்பது முக்கிய அம்சமாகும்.

சுமார் முந்நூறு ஆண்டு காலமாக திரௌபதை யம்மன் வழிபாடு உடப்பு பிரதேசத்தில் இருந்து வருகின்றது. மகாபாரதத்தின் நாயகியான திரௌபதாதேவி இரண்டாவது அவதாரமாக சுனீத் மன்னன் செய்த தவப் பேறாக யாகாக்கினியில் தோன்றி துஷ்டனான அசிலோமனைச் சங்காரம் செய்து அடியார்க்கு அருள் பாலித்தாள். அதையும் இந்தத் தீ மிதிப்பு ஞாபகப்படுத்துகின்றது. இதற்கு அடுத்த படியாக திரௌபதாதேவி யோனிவாயில் பிறக்காமல் அக்கினியில் தோன்றினாள் என்பதையும் இந்தத் தீ மிதிப்பு அடியவர்களை ஞாபகப்படுத்துகின்றது. மேலும் பஞ்ச பாண்டவர்களுக்கு மனைவியாக இருந்தாலும் அக்கினியில் பிரவேசித்து தான் கற்புடையவள் என்பதை திரௌபதி நிரூபிக்கின்றாள். தீயில் குளித்து தூய்மையானவள் என்பதை திரௌபதை நிரூபிப்பதை உடப்பு மக்களும் தாமும் தீயில் குளித்து பக்தியை நிரூபித்து வருகின்றார்கள்.

இவ்வாலயத்தில் இரண்டு கொடிகளை ஏற்றி வழிபட்டு வருகின்றனர். முதலாவது கொடி தூரியோதனனுக்குரிய கொடி. இக்கொடி சர்ப்பம் வரையப்பட்ட திரையில் ஏற்றப்படும். அதன் பின்னர் ஐந்து நாட்களின் பின்னர் பாண்டவர்களுக்குரிய அனுமன் கொடி ஏற்றப்படுகிறது. தூரியோதனனுக்குரிய கொடி கம்பத்திலும், பாண்டவர்களுக்குரிய கொடி பஞ்சசூலங்களைப் போன்று பஞ்சசூலத்தில் ஐந்து எலுமிச்சைக் கனிகளை ஏற்றி பட்டுத் துணிகள் கட்டி ஏற்றப்படுகின்றது.

இவ்வாலய வழிபாட்டில் முக்கிய உற்சவங்களாக ஸ்ரீ திரௌபதையம்மன் சுயம்வரம், ஸ்ரீ திரௌபதாதேவி திருக்கல்யாணம் ஸ்ரீ அருச்சுனனின் தீர்த்த யாத்திரை, ஸ்ரீ திரௌபதாதேவி வஸ்திராபரணம், சகுனியின் சூழ்ச்சியினால் நாடுநகரிழந்து பாண்டவர்களின் வனம் புகும் காட்சியும், அருச்சுணன் சிவபெருமானிடம் பாசபதாஸ்திரம் பெற வேண்டி தவம் செய்யும் தவநிலைக்காட்சியும், தேத்தரசன் கோட்டை பிடித்தல், அக்கினிக் குண்டக் காவல் போன்ற உற்சவங்கள் நடப்பாக, சம்பவமாக மரபு வழி முறைகளாக காட்சியாக நிகழ்வுற்று வரும்.

* முந்தல்

உடப்பு அண்மித்துள்ள கிராமமான முந்தலிலும் திரௌபதையம்மன் ஆலய வழிபாட்டு முறைகள் மிக நீண்டகாலமாக இடம் பெற்று வருகின்றது. இவ்வழிபாட்டு முறைகள் தமிழ், சிங்கள மக்களின் அன்னியோன்ய உறவுக்கு கட்டியம் கூறி நிற்கின்றது.

போர்த்துக்கீசரின் வருகைக்கு முந்திய காலத்திலிருந்து முந்தலில் தமிழ் மக்கள் வாழ்ந்து வந்துள்ளார்கள் என்பதை சரித்திர ஆய்வுகள் குறிப்பிடுகின்றது. மொரக்கோ தேசத்தின் வணிகரான “இபுன்பதூதா” 1344 ஆம் ஆண்டு இலங்கைக்கு வந்த போது புத்தளத்திலிருந்து - சிலாபம் நோக்கி செல்லுகையில் “மந்தலி” என்று சொல்லப்பட்டு முந்தல் மக்கள் அம்மன்னனுக்கு வரவேற்று உபசரித்துள்ளனர் என்பதை ஆய்வுகளிலிருந்து அறியக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

தமிழகத்திலிருந்து வருகை தந்து இவ்வூர் மக்கள் புத்தளப் பகுதிகளில் குடியேறி வாழ்ந்த போது புத்தளத்தில் இஸ்லாமிய மக்களின் மறுமலர்ச்சிக்கு ஈடுகொடுக்க முடியாதபடியால் இந்துக்கள் வாழ்ந்த முந்தல் போன்ற கிராமங்களுக்கு புலம் பெயர்ந்து வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

புத்தளத்தில் இந்துமக்கள் வழிபட்ட திரௌபதையம்மன் ஆலய தீ மிதிப்புக்கான தடயங்கள், அவர்கள் வாழ்ந்தமைக்கான வரலாற்றுச் சான்றாகும். இச்சான்றுகள் அழிந்தும் அழியாமலும் மறைந்தும் மறையாமலும் இருப்பதைக் காணலாம். இன்றும் புத்தளம் சேனைக்குடியிருப்பு என்ற இடத்தில், “பத்தினி அம்மன்” என்ற பெயரில் (திரௌபதையம்மன் ஆலயம்) தீ மிதிப்பு விழா நடைபெற்று வருகின்றது.

இவ்வாலயத்தின் ஆதிவரலாற்றை ஆராயுமிடத்து முதல் முதலாக இங்கு வாழ்ந்த சைவப் பெருமக்களால் மீனாட்சி அம்மனுக்கு கோயில்கட்டி வழிபட்டு வந்தனர். பின்பு இந்தியாவில் உள்ள இராமநாதபுரத்திலிருந்து வந்து முந்தலில் குடியேறிய சிதம்பரப்பூசாரியார், நொண்டிப் பூசாரியார் ஆகிய இருவரும் இம் மீனாட்சி அம்மன் கோயிலை புனருத்தாரணம் செய்து இவ்வூர்மக்களோடு சேர்ந்து விழாவெடுத்து வழிபட்டு வந்தனர். அந்நாளில் புத்தளத்தில் வாழ்ந்த காளிமுத்து பெரியார் என்பவர் புத்தளத்தில் திரௌபதாதேவிக்கு கோயில் கட்டி வழிபட்டு வந்தார். அவரை வறுமை பிடித்துக் கொண்டதால் புத்தளத்தை விட்டு தொழிலுக்காக முந்தலில் குடியேறினார்.

பிற்பகுதியில் கவனிப்பாரற்றுக் கிடந்த முந்தல் மீனாட்சி அம்மன் கோயில் இவ்வூர்மக்களின் உதவியுடன் காளிமுத்து பெரியார் திரௌபதை அம்மன் வழிபாட்டை மேலோங்கச் செய்து திரௌபதி அம்மனுக்கு விழாவெடுத்து வந்தார். பின் அவர் மூப்படைந்த காலத்தில் உடப்பூரில் வாழ்ந்து சைவத் தொண்டுகள் செய்து காலமானார். இவ்வாறு தோன்றியதே திரௌபதையம்மன் ஆலயமாகும்.

முன்னர் இக்கிரமாம் “மந்தலி” என்றே அழைக்கப்பட்டது. பின்னர் இப்பெயர் காலக்கிரமத்தில் மருவி “முந்தல்” என்ற அழகிய தமிழ் பெயராக வழங்கிவருகின்றது. முந்தங்கிய இடம் - முன் + தங்கள் = முந்தங்கள் - அதுவே காலக்கிரமத்தில் முந்தலாயிற்று என்றும் சிலர் சொல்லுவார்கள். இதனால் இதற்கு முன்னேறிய முந்தல் இன்று முத்தாக விளங்கி வருகின்றது.

இவ்வாலயத்திலும் 18 நாட்களாக மகாபாரதக் கதை படிக்கப்பட்டு அதன் அடிப்படையில் உற்சவங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன.

இன ஒற்றுமைக்கும் சகோதர மக்களின் சௌயண்ய உறவுக்கும் எடுத்துக்காட்டாக அமைந்திருக்கும் திரௌபதையம்மன் வழிபாட்டு முறைகள் காலத்தால் முந்தியது என்பதை இப்பகுதிகளில் நடைபெற்றுவரும் வழிபாட்டு முறைகள், திருவிழா உற்சவ அம்சங்கள் - சான்றுபகர்வதாக இருப்பதைக் காணக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

* முந்தல் திரௌபதா கும்மி

1. சீரான பாஞ்சாலி எக்கியத்தில் வந்த
செல்வியர் கும்பி பாட்டுரைக்க
காராணை பா முகன் சங்கரன் சக்தி
கலைமகள் வேலவர் பரன் துணையே!
2. ஆயர் குலத்தில் அவதரித்து ஆளும்
அரசர் குலமழிந்து
சேயர் என்னும் பஞ்சபாண்டவர்க்கு - முடி
செய்திடும் பாதம் சிரம் வைத்தோம்
3. சிரித்த முகமும் எரியும் நுதலும்
திரு நீறு காப்பு திலகமென்ன
வரததைக் கொடுக்கும் பராபெரி சிந்தையாய்
வருவதைப் பாருங்க தோழி பெண்ணே.

11. சித்திரைச் செவ்வாய்

தென்னிந்தியாவிலிருந்து புலம்பெயர்ந்த மக்கள் இருவேறுபட்ட காலங்களில் பெருந்தோட்டப் பயிர்ச்செய்கைக்காக கொண்டு வரப்பட்டனர். இவ்வாறு கொண்டு வரப்பட்ட மக்கள் மலையகப் பகுதிகளில் தொழில் நிமித்தம் குடியேற்றப்பட்டனர். அவர்களில் ஒரு பகுதியினர் உடப்பு போன்ற பகுதிகளில் வாழ்கின்றனர்.

தென்னிந்தியாவிலிருந்து இம் மக்கள் இலங்கைக்கு புலம் பெயர்ந்த போதும் தமக்கே உரிய கலை, கலாச்சார பண்பாட்டு கலை அம்சத்தையும் தாம் கடைப்பிடித்த வழிபாட்டு முறைகளையும் கொண்டுவந்தனர்.

இவ்வாறு குடியேறிய உடப்பு மக்கள் வாழ்க்கையில் ஐதீகமான மரபு முறைமைகளையும் திருவிழா வழிபாட்டுக்களையும் அப்படியே கடைப்பிடித்து வருகின்றனர். அப்படியானவற்றுள் ஒன்றுதான் சித்திரைச் செவ்வாய் திருநாள்.

சித்திரை மாதத்தில் வரும் ஒரு செவ்வாய் கிழமையில் மாரியம்மனுக்கு பச்சை குடில் அல்லது இரதம் அமைத்து கும்பம் வைத்து பெண்களும் ஆண்களுமாக கும்பக் குடிவை வளைய வளைய வந்து முளைக் கொட்டி பாடி ஆடுவதே சித்திரைச் செவ்வாய் ஆகும். செவ்வாய்க் கிழமையில் இத் திருநாளைக் கொண்டாடுவதால் செவ்வாய் என பெயர் வந்தது.

சித்திரை மாதத்தை தமிழர்கள் முதல் மாதமாக கணிப்பதினால் தமது வாழ்க்கைக்குத் தேவையான சகல சௌபாக்கியங்களும் செல்வச் சிறப்புக்களும் கிட்ட வேண்டி இத்திருநாளைக் கொண்டாடுகின்றனர்.

ஏழு நாட்களும் ஒவ்வொரு தெய்வத்துக்கும் விருப்பம் என்பதற்கிணங்க செவ்வாய்க்கிழமை மாரிக்கு ஏற்ற நாளாகும். இதனால் மாரியம்மனை நினைத்து சித்திரை செவ்வாய் கொண்டாடப்படுகின்றது.

இத் திருவிழாவுக்கு முளைவளர்த்தல் பாலிகை வளர்த்தல் முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றது. நவதானியங்களான கடலை பயறு, சோளம், எள்ளு, மொச்சை, சாணம், நெல், குரக்கன், சாமை போன்றவற்றை ஒன்றிணைத்தே இந்த முளைவளர்ப்பார்கள்.

வளர்ந்த முளையை முதலாம் தொடக்கம் பத்தாம் நாள் உச்சி முடித்து மஞ்சள் பட்டணிந்து மஞ்சளில் மாரியம்மனை பிரதிஷ்டை செய்து முளையை

உச்சியில் வைத்து நீராடி ஈர உடையுடன் தலை மேல் வைத்து ஆலயத்துக்கு பயபக்தியுடன் சுமந்து வந்து ஆலயத்தில் வளர்க்கப்பட்ட நாளான முளைப்பாய்ச்சியானது சூழுவர மற்றப் பாலிகைகளை வைத்து முளை வளர்த்து பெண்ணடிகள் யாவரும் குழுமி அம்பாளைத் தியானித்து பாடிக்குரல் எழுப்பி குரவையை கைகொட்டி ஆடுவார்கள்

“செவ்வாயில் எருவெடுத்து

சிவந்த சித்திரக் கோலமிட்டு

கோலமிட்டுக் குரவையிட்டு

குங்குமத்தால் நீராடி

நீராடித் துகிலுடுத்தி

நீல வர்ணப் பொட்டுமிட்டு

பொட்டுடனே பூமணங்கள்

பூமணங்கள் பளபளக்க

பாய்த்து அடிக்கடி சித்திரப் பெண்கள்

சித்திரை மாதத்திலே

சிவந்த செவ்வாய்க் கிழமையிலே

பங்குனி மாதையிலே

பாரச் செவ்வாய்க் கிழமையிலே

வெள்ள விளாம்பழமாம்

காயோடயும் பூவோடயும்

முட்ட முருங்கக்காய்

முகிழ் அழியாக் கத்திரிக்காய்

கத்தரிக்கா ரெண்டுதுண்டு

கருவாடு மூணுதுண்டு”

பூப்படையாத பெண்களே பெரும்பாலும் பரிசுத்தமாதலாள் இங்கு பாலிகை வளாப்பதற்கு ஏற்ப சிறுமியர் ஒன்று கூடி செவ்வாய்க்கு பத்து

தினங்களுக்கு முன் நவதானியங்களை பதிய வைப்பர். பாலிகை சட்டியை சுத்தம் செய்து தானியங்களை பதிப்பதற்காக சாணம், புத்துமண், வண்டல் மண்களைத் தேடி எடுப்பர். தானியங்களை சுத்தப்படுத்தி பதிய வைக்க ஆயத்தம் செய்தல் முளைதோன்றல் என்றும், மறுநாள் பாலிகை சட்டியை சாணம், புற்று மண், வண்டல் மண்களை நிரப்பி அதனில் முறைப்படி நவதானியங்களை பதிப்பர். இது முளைப்பதித்தல் எனப்படும். பதித்த பாலிகைகள் நவசக்திகளாகக் கருதப்படுவதுடன் மாரியம்மையின் அம்சமாகவே தோன்றுவார்கள். பாடலாகப் பாடி முளைக் கொட்டுவார்கள்.

“ஓரா நாள் முளை எழுந்து

ஒங்கி வளருமாம் மாரிமுளை

ஈராநாள் முளை வளர்ந்து

இரட்டனம் கொட்டுமாம் மாரிமுளை

மூன்றாம் நாள் முளை வளர்ந்து

முத்தம் கொடுக்குமாம் மாரிமுளை

நாலாம் நாள் முளை வளர்ந்து

நையாண்டி கொட்டுமாம் மாரிமுளை

ஐந்தாம் நாள் முளை வளர்ந்து

கொஞ்சி விளையாடுமாம் மாரிமுளை

ஆறாம் நாள் முளை வளர்ந்து

அணைத்து எழுப்புமாம் மாரிமுளை

ஏழாம் நாள் முளை வளர்ந்து

ஏளனம் செய்யுமாம் மாரிமுளை

எட்டாம் நாள் முளை வளர்ந்து

எட்டிப்படருமாம் மாரிமுளை

ஒன்பதாம் நாள் முளை வளர்ந்து

ஒய்யாரம் கொட்டுமாம் மாரிமுளை

பத்தாம் நாள் முளை வளர்ந்து

பற்றிபடருமாம் மாரி முனை.

கோவில் அல்லது வீட்டின் தனியான மண்டபத்தில் வைத்து முளைவளர்க்கப்படும் மண்டபம் சுத்தம் செய்யப்பட்டு தூபதீபம் இடப்பட்டு ஆண்களோ, பெண்களோ தூய்மையற்றவர்கள் யாரும் உட்புகாத முறையில் பாதுகாக்கப்படும். காலையும் மாலையும் பாலிகைக்கு நீராடிய பெண்கள் ஈர உடையுடன் “நீர் கொடுத்தல்” செய்வர். அதனை தூபம் இட்டு பிரார்த்திப்பார்கள். ஒன்று விட்டு ஒரு நாள் மாலை வேளை பாலிகைகளை முற்றத்தில் வைத்து சிறிது நேரம் கூடி, பாடி, கொட்டி முளைக் கொட்டுவார்கள் இவ்வாறு பத்துத்தினங்கள் தொடரும்.

“சிந்தாமல் சிதறாமல் வளர்த்தேனம்மா முளைய
தீர்தம் ஆற்றம் கரைதனிலே போராயம்மா முளைய
வாடாமல் வதங்காமல் வளர்த்தேனம்மா முளைய
வைகையாற்றங் கரைத்தனிலே போராயம்மா முளைய

ஒன்பதாம் நாள் செவ்வாய்க்கிழமை வீட்டு முற்றத்தில் வாழை மரங்களும் மகர தோரணங்களால் அலங்கரிக்கப்படும் அம்மனை கும்பமாக பிரதிஷ்டை செய்வதற்கு அழகான இரதம் ஒன்றை ஆசனமாக வைப்பர். மாலையானதும் மத்தள, தாள மங்கள ஒலியுடன், விக்னேஸ்வர பூசையுடன் வேப்பிலையால் அம்பிகையை கும்பம் வைப்பர். குத்துவிளக்கேற்றி நவதானிய நாயகியாக மாரியம்மை கும்பத்தில் வைப்பர். நவசக்திகளாக துணைச்சக்தியில் பாலிகைகள் வைக்கப்படும். கும்ப அம்பாளின் நான்கு மூலைகளிலும் பாலிகை சக்திகள் காவல் இருப்பார். தென்னம் பாளையை விரித்து பொற்குடத்தில் நிறுத்தி உயரமான உரலில் வைப்பர். உரலின் பார்கால் என்றும், அதில் அமர்ந்த அமுதமே பொற்காலம் என்றும், அதனில் வளர்ந்த தென்னம்பாளை தனதானிய இலெட்சுமி என்றும் கருதுவர்.

“வேதான வேதக்காரியோ தொண்டியம்மா
வேத முக்காடு போட்டு வாராளோ மாரித்தாயே
முக்காலின் மேலிருப்பாளோ தொண்டியம்மா
மூன்று பொறியால் முத்தளப்பாளோ மாரித்தாயே!
நாற்காலின் மேலிருப்பாளோ தொண்டியம்மா
நாலு பொறியின் முத்தளப்பாளோ மாரித்தாயே
சேறாலே முத்தளப்பாளோ தொண்டியம்மா
தேசமெல்லாம் சுற்றிவருவளோ மாரித்தாயே

பட்டுக்குடைகள் பிடித்து வருவாளோ தொண்டியம்மா
பட்டினமெல்லாம் சுற்றி வருவாளோ மாரித்தாயே
முத்துக் கொடைகள் பிடித்து வருவாளோ தொண்டியம்மா

பிள்ளையாருக்கு அம்பாளின் தென் கிழக்கில் தனியான இடத்தில் பலவகையில் சாணத்தாலும் எருக்கலையில் குண்டுமணியாலும் உருவம் அமைப்பார். செங்கல் பிள்ளையார் என்ற இந்தப் பெயர் “செங்கப்பிட்டியார்” என்ற இந்தப் பெயர் “செங்கப்பிட்டியார்” என்றும் மறு பெயரில் வழக்கமாகச் சொல்வர். இதற்கு உணவுகள் கனிவர்க்கங்கள் படைப்பர். இரவு முழுவதும் பால்யப் பெண்கள் ஆண்கள் வேறுபாடின்றி அம்பிகையை வலம் வந்து பாடி முளைக் கொட்டுவர். பக்தியுடன் பாடிக் கொட்டும் இவ் வைபவத்தில் அம்பாள் கும்பத்தில் வருவதாக ஐதீகம்

“முந்தி முந்தி விநாயகரே
முக்கண்ணார் தன் மகனே
கந்தருக்கு முன்பிறந்த
கற்பகமே முன்னடவாய்
வேலவர்க்கு முன் பிறந்த
விநாயகரே முன் நடவாய்
செல்வக் கணபதியுன்
சீர் பாதம் நான் மறவேன்
மாரியம்மன் தன் கதையை
மனமுகர்ந்து நான்பாட
நெஞ்சில் குடியிருந்து
நீ எமக்கு அருள்புரிவாய்

என்று பக்தி உணர்வுடன் பாடி மகிழ்வார்கள்.

பின்னர் காலையில் பல்வேறு நேர்த்திக்கானவர்கள் அம்பாளின் முன் பொங்கல் இட்டு பின்னர் இறுதியான முளைக்கொட்டு தொடரும். அது முற்றுப் பெற்று அம்பாளுக்கு பூசையாகி படைப்பில் பதிக்கப்பட்டு கும்பத்தை ஒரு

பாலிகைப் பெண் பக்குவமாகச் சுமந்து செல்வாள். பாலிகைகளையும் பாலிகைப் பெண்கள் சுமப்பர். பிள்ளைவரம் வேண்டுகளும், கால், கை, முடம் நீங்க வேண்டுகளும் இக் கும்பம் சுமந்து கடலில் சொரிவதை நேர்த்தியாகக் கொள்வர்.

கும்பமும் , பாலிகையும் மத்தள தாள பாடலுடன் ஊர்வலம் சென்று காளியம்மன் கோவில் முன்வைத்து கொட்டப்பட்டு இறுதியாக கடலோரத்தில் வைத்து கொட்டப்படும். இங்கே ஐதீகமான பல பாடல்கள் கட்டாயமாக பாடப்படும்.

“கூடையைப் பிடித்திழுத்தீர் கூவு, கூவு வடியம்மே
கொள்ளப் போரும் என்கணவர் கூவு, கூவு, வடியம்மே
தாடையிலே சாம்பல் வாரி கூவு, கூவு, வடியம்மே
தலை மயிரைப் பிடித்திழுத்தீர் கூவு, கூவு வடியம்மே”

என்று பாடி கும்பமும் பாலிகையும் சுமந்து கடலில் சொரிந்து நீராடுவர். சகல செல்வமும் பெருகி, பஞ்சம், பசி, பிணி, இன்றி நல்வாழ்வு பெற வேண்டி இத்திருவிழா கொண்டாடப்படுகின்றது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

12. உடப்பின் நாட்டுப்பாடல்கள்

உடப்பு பகுதியில் வாழும் மக்கள் தென்னிந்திய சாயலை ஒத்தவர்களாகக் காணப்பட்டு வருகின்றனர். இவர்களின் பூர்வீகப்பண்புகளும் நடைமுறை பழக்க வழக்கங்களும் தனியான கட்டுக்கோப்பை பறைசாற்றி நிற்கின்றது.

இக்கிராமத்தில் மூதாதைகள் பாடிய பாடல்கள், கிராமிய தெம்மாங்குப் பாடல்கள், நாட்டார் பாடல்கள், தாலாட்டுப்பாட்டு, ஒப்பாரி என்பனவாய் மொழி இலக்கியமாகக் காணப்பட்டு வருகின்றது இவைகள் ஆவணப்படுத்தப் படவில்லை. இங்கு படிக்கப்பட்டுவரும் பாடல்கள் மறைந்தும் மறையாமலும் காணப்பட்டு வருகின்றது,

தென்னிந்திய மக்களின் சமூக வாழ்க்கை முறைமைகளை
கொண்டிருக்கும் இம்மக்களிடத்தில் “ஒப்பாரி” வைத்து மாரடிக்கும்
முறைமைகள் இன்னும் இருந்து வருகின்றது. இவ்வாறு ஒப்பாரி வைக்கும்
பாடல்களை நினைவு படுத்தும் பாடல்களாக வருவது இது.

“என்ன பெத்து வளத்த அம்மா அப்பா
நாங்கள் இருந்து மயங்குகின்றோம்
நாங்கள் நிண்டு தவிக்கிறமே
நாங்கள் பாவத்தை செஞ்சமடா
என்ன பெத்த அம்மா அப்பா....

நாங்கள் தேரோடு நிண்டோம்மா!
இப்போ தெருவிலே அலையுறமே
நாங்கள் நிண்டு மயங்கிறமே
நாங்கள் யாருமத்த பாவியப்பா
நாங்கள் தேடுவார் அற்ற பணம்
நாங்கள் அண்ணனிழந்த பாவியம்மா
நாங்கள் படும் தாபந்தலையே மிஞ்சமொன்று

நாங்கள் யாருமற்ற பாவியம்மா
நாங்கள் அம்பலத்தில் நிற்கிறமே!
எம்பெருமான் எங்களுக்கு
பாவத்தை செய்தானோ

நாங்கள் தேடுவார் அற்றபணம்
நாங்கள் எண்ணி விசாலமிட்டு
நாங்கள் ஏங்கி போய் நிற்கிறமே!

எங்களுக்கு அண்ட மரமில்ல
எங்களுக்கு பிடிக்க ஒரு கொப்புமில்ல
நாங்கள் நம்பி இருந்தனம்மா
எங்களை நட்பாட்டில் விட்டாயம்மா!
நாங்கள் யாரத்தாம் சனங்கென்போம்
நாங்கள் அந்நியரை தஞ்சமென்போம்
என்னை வளர்த்த அம்மா அப்பா
நாங்கள் நின்று தவிக்கிறம்மா
நிலமரம் போல் வாடுகிறோம்
என்னாரும் எண்ணியம்மா
எம் பொறப்பே என்துணையே!
நாங்கள் நம்பி இருந்தனம்மா
எங்களை நட்பாட்டில் விட்டாயம்மா

எங்கள் முத்துப்போல் கண்ணாளா?
உங்களை மொகமெல்லாம் சோரவிட்டா
எங்கள் பவளம் போல் தண்ணீரே
என்னப்பா என்துணையே
நாங்கள் பக்கமெல்லாம் சோரவிட்டா
நான் வளர்த்த கண்ணாளா! சீராழா!
நாங்கள் இருந்து மசங்கிரமோ
உன்னைப்போல் வீராதி வீரனில்லை
உன்னைப் போல் வில்பிடிக்க மன்னனில்லை!

தங்கக் கொடமெடுப்பான்
தரையில் போடுடைப்பான்

எங்களுக்கு பொன்னு கொட மெடுப்பான்
நான் வளர்த்த கண்ணாளா! சீராழா!
நான் நம்பி இருந்தனடா
எங்களை நட்டாட்டில் விட்டாயடா!
எல்லாரும் எண்ணியடா
நாங்கள் இருந்து மயங்குகிறோம்
செப்பு கடன் தொடுவா!
நான் வளர்த்த கண்ணாளா சீராழா
எங்களுக்கு செப்பு செலமதிப்பான்

எங்களுக்கு பாடைக்கு ஏத்தகம்பு
பாத்தோடி கொண்டு வருவான்
நேருக்கு ஒத்த கம்பு
என்னைப் பெத்த அம்மாப்பா
என் தொணையே!
நான் இருந்து மயங்குறேனே
யாருமத்த பாவியடா!

தாலாட்டுப் பாடல்

ஆராரோ ஆராரோ ஆரிரரோ
ஆராரோ ஆராரோ ஆரிரரோ - ஆராரோ
உடப்பில் பிறந்த கண்ணே
உயர்வு செல்வம் தந்த மகன்
ஊரான ஊர் பேரை

உயர்வடையச் செய்திடுவான்

கண்ணே நவமணியே - என்

கற்பகமே கண் உறங்கு

பிள்ளையில்லா வாசலிலே - என்

கண்ணே நீ

பிள்ளைக்கலி தீர்க்கவந்தா!

மைந்தனில்லா வாசலிலே - என்

மன்னன்கலி தீர்க்க வந்தான்

என் தொட்டில் பணிந்தாட - என்

தோகைமயில் சூழ்ந்தாட

பால்குடிக்க சங்குண்டு -என்

நல்லகண்ணே பழம்படிக்க

குட்டானுண்டு.

நெய்குடிக்க சங்குண்டு - உன்

முகம் பார்க்க கண்ணாடியுண்டு

முத்தான தொட்டிலிலே

நித்திரைக்கு போமகனே

நான்

தவமாத்தவமிருந்து - என்

நல்ல கண்ணே,

தனஞ்சியத்தைப் பெற்றனடா - என்

நல்லகண்ணே

வரமாவரமிருந்து

நான் வையகத்தே பெற்றனப்பா!

என் கண்ணே கண்மணியே - என்

கற்பகமே கண்ணுறங்கு
நான் என்ன தவம் பண்ணியப்பா
ஏந்திழையைப் பெற்றனடா!
கட்டுகரும்பே - என்
கலிதீர்க்கும் செங்கரும்பே
பிள்ளை இல்லையொன்றிருந்து
தில்லைவனம் போய் இருந்தேன்
மலைமாசி போலையல்லோ - என்
வயிற்றில் நீ தரித்தாய்
கொடிமாசி போலையல்லோ
என் கண்ணே நவமணி - என்
வயிற்றினிலே நீ பிறந்தாய்

கை நிறைய முத்தையள்ளி
காணிக்கை போடனப்பா!
நான் நோந்து தவமறிந்து
என் கண்ணே நவமணியே!
நெய்யா விளக்கெரித்து - என்
நல்ல கண்ணைப் பெற்றனடா
நான் வரமா வரமிருந்து
வையகத்தில் பெற்றனடா!

கந்தன் உதவி உண்டு நமக்கு
கதிரேசன் காவல் உண்டு
நித்திரைக்கு போமகனே!
நித்திரைக்கு போமகனே!!

வெண்ணிலா தொட்டியிலிலே
என் கண்ணே நவமணியே
நீ பொய் உறக்கம் கொள்ளுகிறா!
தங்கத்தினால் தொட்டினிலே
என் கண்ணே நவமணியே
என் கற்பகமே கண்ணுறங்காய்!

ஆச்சி அடித்தாளோ
என் கண்ணாளா
அள்ளிக்கொடி நொருங்கிடும்
என் கண்ணே நவமணியே!
பேத்தியவள் அடித்தாளோ
பொப்பங் கொடி நொருங்கிடும்
நித்திரைக்கு போமகனே
என் கண்ணாளா! சீராழா!
நித்திரைக்கு போமகனே!

13. மரபு விளையாட்டுக்கள்

உடப்புக் கிராமம் இரண்டு நிகழ்வுகளினால் பெருமைப்படுகின்றது. முதலாவதாக இக்கிராமத்தில் வருடா வருடம் நடைபெற்றுவரும் “தீ மிதிப்பு” உற்சவம். மற்றவை இங்கு விளையாடப்பட்டு வரும் கரப்பந்தாட்ட விளையாட்டாகும்.

இக்கிராமத்தில் விளையாடப்பட்டுவரும் கரப்பந்தாட்டத்தின் மூலம் இக்கிராமத்தின் சிறப்பு முன்னுதாரணமாக திகழ்கின்றது. இவ்விளையாட்டு மூலம் இக் கிராம பல வீரர்கள் அகில இலங்கை ரீதியில் நடைபெற்ற போட்டிகளில் கலந்து கொண்டு வெற்றிவாகை சூட்டியுள்ளார்கள். அவர்களில் திரு. சி. நாகநாதன், திரு. பெ. சண்முகநாதன், திரு. ந. கனகரத்தினம், திரு. ஐ. வைரவசுந்தரம், திரு. பூ. கந்தசாமி, திரு. வை. சின்னத்தம்பி, திரு. இ. பாலகிருஷ்ணன் திரு. வை. கதிர்காமன் போன்ற வீரர்கள் முன்னோடியாக பிரகாசித்தனர். தற்பொழுதும் இவ்விளையாட்டில் இக்கிராமம் மாகாண, மாவட்ட, பிரதேச மட்டங்களிலும் கலந்துகொண்டு பிரகாசித்து வருகின்றது.

அத்துடன் பல விளையாட்டுக்களை இன்றுவரையும் பாதுகாத்து வருகின்ற அதேவேளை பல மரபு விளையாட்டுக்களை பேணுவதிலும் இக்கிராம மக்கள் முன்னோடியாகத் திகழ்கின்றனர்.

இவ்விளையாட்டுக்கள் முக்கிய பண்டிகைக் காலங்களிலும் ஏனைய விடுமுறை தினங்களிலும் ஆடப்படுகின்றன. சிறியோர் முதல் வளர்ந்தோர், பெண்கள் ஆகியோர் இவ்விளையாட்டுக்களில் பங்குபற்றுவார்கள் இவ்விளையாட்டுக்கள் ஆடப்படும் இடங்கள் “விளையாட்டுத் தரவை” எனப்படும். “தரவை” என்பது திறந்தவெளி அல்லது மைதானம் எனப்படும். உதாரணமாக களித்தரவை, மண்ணுத்தரவை, புல்தரவை, அறுவாத்தரவை, தானத்துறை போன்ற இடங்கள் இன்னும் புழக்கத்தில் இருக்கின்றன.

இங்கு ஆடப்பட்டுவரும் விளையாட்டான கிட்டிப்பொல்லு, வார் விளையாட்டு, கிளிதட்டு, அடிபந்து, சட்டிபாளை விளையாட்டு, மயில் குயில் இறால் பாயிதல், சோவி விளையாட்டுக்கு ஏழுகல் விளையாட்டு என்பனவும், கோவில் உற்சவ காலங்களில் போர்த் தேங்காய் அடித்தல், கொம்பு முறித்தல், ஆகியவும் சிறுவர் சிறுமியர், பெண்களால் ஆடப்படும் கண்ணாமூச்சி கங்காம்புளம், கீச்சுக் கீச்சுத்தம்பலம், ஊசாவாசா, பொறுக்கி விளையாடல், அப்படா விளையாட்டு ஆகியனவும் சிறப்புற உள்ளன. இவைகளெல்லாம்

உடற்பயிற்சிக்கு உகந்த விளையாட்டுக்களாகும்.

இவ்வகை விளையாட்டுக்களின் போது உபயோகிக்கப்படும் சொற்களும் பல விசேடமான பாடல்களும் உள்ளன.

அச்சொற்களில் சில:

பட்டான்	:- (ஆட்டமிழத்தல்)
தும்பி	:- (இக்கெட்டான நிலையில் நிறுத்தல்)
தும்பல்விட்டேன்	:- (மீண்டும் தொடங்கல்)
கட்டை ஏத்தல்	:- (சோவிவிளையாட்டில் பாவிப்பது)
குறுசிகட்டல்	:- (அப்படா விளையாட்டில் வெற்றியை குறிப்பது)
கட்டை அடைப்பு	:- (தாயக்க விளையாட்டின் வெற்றியை குறிப்பது)
பவுல்	:- (பிழையாக விளையாடினால்)
அலிங்கிட்டு	:- (போலை ஆட்டத்தில் பாவிப்பது)
கொலாபினா	:- (கோடு கீறல் விளையாட்டில் பாவிக்கப்படுவது)

சோவி விளையாட்டில் : ஓரார், ஓரஞ்சி, தாயம், கிளித்தட்டு விளையாட்டில்:- தாச்சிபாயல், காய்பழம், சொற்களும் உபயோகிக்கப்படுகின்றன.

பொரக்கிவா விளையாட்டு

கன்னியர்களே இவ்விளையாட்டை விளையாடுவார்கள். ஏழு காய்களைக் கொண்ட இந்த விளையாட்டு மணலில்தான் விளையாட வேண்டும். இருவர், இருவராக ஜோடி சேர்த்து விளையாடப்படும் இதில் தோல்வி அடைந்தவர்கள் மச்சான் முறையானவர்களின் பெயர்களைக் கூறவேண்டும். பின்னர் மச்சானின் பெயர்களைக் கூறி தோல்வி அடைந்தவரை கேலி, கிண்டல் பண்ணுவார்கள். இவ்விளையாட்டின் போது இப்பாடலை பாடுவார்கள்

1. பொரக்கிவாலக் குருவி
ஓராமல் வம்பெட்டான் சின்னக் கொளனி
2. ஈரிலங்க இசைலங்க வசயிலங்க
3. மொச்ச தச்சை பச்சை பவள
4. நங்கட்டி ராசா பிங்கட்டி போனார்
5. ஐஞ்சக் குத்திக்கோ பஞ்சயடைச்சுக்கோ
6. ஆறு சாரு அம்பட்டன் சாரு
7. ஏழுக்குருட்டு நாச்சி என்ன நாச்சி கப்பலநாச்சி
8. எட்டாட, சுட்டாட, சுட்டியும் பவளக் கொண்டாட
9. காய ஒன்பது , மொயா மொக்குரு
10. பத்தரை, சுத்தரை பள்ளிக் கொளக்கன
உக்கு விளையாட ஒலை
11. ஒலை ஒலை என்ன ஒலை சாரை ஒலை
சமுத்திர ஒலை பள்ளிக்கு ஒளிச்சான் பனை ஒலை
12. பன்னிராண்டைக் குறிக்கோ பவளக்குத்திக்கோ
நெருங்கவாரார் பட்டு
13. பட்டென்ற புள்ளை நினைச்சிப்பார்
நினைவில் வாராய் கடைப்பாக்கு
கடைஞ்ச முத்து கையடங்க
14. கையடக்க, காலடக்க, காப்புச்சுண்ட
நெஞ்சம் நெஞ்ச நெல்லிக்கா சுண்டோ
சுறுசுறுப்போ
15. சிறியவரே பெரியவரை தவக்கொழிச்சான்
சூராமாரா
16. ஒத்தகையோ, இரட்டைக்கையோ, இரண்டுமுழுமோ
தாண்டகையோ தண்ணீர் செம்பு

17. கரை கரை நண்டுகரை
நண்டே நண்டே நாரநண்டே நமச்சிவாய
கிடைச்ச நண்டே... ஏந்து
18. ஏந்து ஏந்து எம்மலை ஏந்து திராட்சை ஏந்து
தர்மள ஏந்து மறுமழை போவார்
19. கலந்து மச்சான் கலந்து போனார் கால் சட்டம்
பூச்சட்டம் பெருமாள் ஓடிவா!
20. வைத்தா? அல்லது வெட்டியா?
வைத்து

1. என்னத்துக்குப்பழம் - சொட்டுக்குப்பழம்
2. என்ன எதை அடிக்க - சொட்டையும் சொட்டையும் அடிக்க
3. அணைக்காரன் பிணைக்காரன் அழுங்க துலங்க
அணைக்கின்றவருக்கு ஒரு கட்டை
காய் காய் கத்தரிக்காய்
காம்பு முத்தின வெள்ளரிக்கா
ஓய் ஓய் தும்பு
உனக்கு இரண்டு குட்டு

குவா குவா விளையாட்டு

தாய்மார்களும், சகோதரிகளும் சிறுகுழந்தைகளை படுத்துக் கிடந்து முட்டங்காலில் வைத்து குவா குவா விளையாடுவார்கள். அவ்வமயம் குதூகலத்திற்காக இப்பாடல்களை பாடி மகிழ்வார்கள்.

குவா குவா லையிட்டடி
கோழி குஞ்சிக்கு லைட்டடி
அக்கா வீட்டுக்குப் போனேன்

அவுசப்பழம் தந்தா
வேணா மென்று சொன்னேன்
வெளியெரங்கச் சொன்னாள்
வெளியெல்லாம் பாம்பு
பாம்படிக்க கம்புக்குப் போனேன்
கம்பொல்லாம் சேறு
சேறு கழுவ ஆத்துக்குப் போனேன்
ஆறேல்லாம் மீனு
மீன்பிடிக்க வலைக்குப் போனேன்
வலையெல்லாம் பீத்தல்
பீத்தல் தைக்க ஊசிக்குப் போனேன்
ஊசியு மில்ல ஒன்றுமில்ல
ஊசியும் தட்டளம் உக்கே

அத்தங்கா புத்தங்கா விளையாட்டு

அத்தங்க புத்தங்கா தையஞ்சோறு எத்தருமை
எருமைப்பாலு
தூக்குமரத்தில் துணியைக்கட்டி வீராய் வந்தாள்
கொப பொடைச்சாள் ஒப்பன் பெயர் என்ன
முருங்கப்பூ
முருங்கப்பூ தின்றவளே முள்ளாம்பழம் தின்றவளே
பாதிப்பழம் தின்றவளே
படக்கென்ற கையை சொடக்கென்றெடு
வீராய் வந்து கொப் பொடச்சா கொழை ஓடச்சா
வயிற்றில் என்ன - பூனைக்குட்டி

நெற்றியில் என்ன

அண்ணன் உலக்கையால் அடிச்சிபோட்டார்

திர்போட்டு விளையாடல்

பத்து பதினைந்து சிறுவர்களின் விளையாட்டாகும். வட்டமாக இருந்து ஒருவர் வட்டத்தை சுற்றிவந்து ஒருவருக்கு திரியைப் போடுவார். அப்போது வட்டத்தை சுற்றுபவர் இந்த பாட்டை பாடி விளையாடுவார்.

பாக்கட்டி தொலைந்திட்டு

தேடியெடு

கஞ்சி முட்டி கொட்டிட்டு

அள்ளிக்குடி

கருவாப் பிளையே

மினுக்கடி மினுக்கு

பச்சரிசி தின்றால்

பல்லை உடைப்பேன்

மோட்டுக்கு மேல் ஏறுவேன்

குடலை சரிப்பேன்

இரும்புக் கோட்டம் உடைத்தல்

இவ்விளையாட்டை சிறுமியர்களே விளையாடுவார்கள். விளையாட்டு ஆரம்பிக்க வேண்டி சிறுமிகள் சுற்றி வட்டமாக நிற்பார்கள். வட்டத்திற்கு உள்ளே ஒருவரும் வெளியே ஒருவரும் நிற்பார்கள். வெளியே உள்ளவர் உள்ளே நிற்பவரை பிடிக்க வேண்டி பின்வரும் பாடலை பாடி ஓடி சுற்றிவருவார். அப்போது இப்பாடலை படிப்பார்:-

சங்கிலி புங்கிலி கதவத்தொர

ஏன்மாற்றேன் தேங்காப்புலி

பசுமாட்டைக் கண்டியா.

இல்லை

ஓ....ஓ.... எங்கே

வீட்டுக்குள்ளே

ஓடைக்கேலுமா..? ஓடைக்கேலாது

என்ன வேலி - இரும்பு வேலி

அத்துடன் பலவந்தமாக உடைத்து உள்ளே நிற்பவரை துரத்தி
ஓடிப்போய் பிடிக்க வேண்டும்.

கண்ணாம் பொத்தி விளையாட்டு

இவ்விளையாட்டில் இப்படிபாடுவார்கள்

* கொக்குவந்து கூவ... கூவ....

குமரி அம்மா பால் காக்க

அடுப்பில் இருந்த பாலை

யார் குடித்தது.....

பன்றி

பன்றி வந்து பறையடிக்க

பறையன் வந்து மேளம் அடிக்க

டும்..... டும்....டும்.....

* தோ தோ நாய் குட்டி

தொம்பலத்தான் நாய்குட்டி

தோட்டக்காட்டுப் போய்வாரன்

வீட்டக் கொஞ்சம் பார்த்துக்கோ

* சின்னாத்தா வருவாள்

சின்னட்டிப்பழம் தருவா
பெரியாத்தா வருவா
பேர்ச்சம்பழம் தருவா
கடக்காரன் வருவான்
கட்டிப்பிடிச்சி மோருவான்

ஊஞ்சல் விளையாட்டு

“ஊஞ்சாலம்மா ஊஞ்சாடு
கோணாத ஊஞ்சல் கோணாத
கொண்டப் பணியாரம்
சுட்டுத்தாறேன்
நேராத ஊஞ்சல் நேராத
நெய்ப்பணியாரம்
சுட்டுத்தாறேன்

x

பிழையான காரியத்தை செய்தவரை சிறுவர்கள் கண்டுபிடிக்கும் போது பாடப்படும் பாடல்:-

“நடுமோடு பாராலம்
தண்டு இளுக்க
தடி இளுக்க
ஜட்டுமா
ஜட்டுமா
ஜல்”

பூக் கேட்டல்

இது கேட்டுவருதல் எனவும் கூறப்படும். மேற்படி விளையாட்டுக்களின் முன்னோடி நிகழ்ச்சியாக இது உள்ளது. தீபாவளி, தைப்பொங்கல், தமிழ் சிங்களப் புதுவருடத் தினம், தீமிதிப்பு விழாக் காலங்களில் இங்குள்ள வர்களுக்கு வெகு கொண்டாட்டமாக இருக்கும்.

இத்தினங்களில் விளையாட்டு வெட்டைகளில் வீரர்கள் கூடுவார்கள். திறமையான இருவர் அணிகளுக்கு தலைமை வகிப்பார்கள். குழுத் தலைவர்கள் இருவராக சேர்ந்து பூக்கேட்டு வாருங்கள் என்று கூறுவார்கள்.

ஜோடியாக சேர்ந்து வருபவர்கள் இரகசியமாக தங்களுக்குள் இரண்டு பெயர்களை தீர்மானித்து, தோளில் கைபோட்டுக் கொண்டு தலைவர்களிடம் வந்து தாங்கள் மனதுக்குள் தீர்மானித்த பெயர்களை கூறும் முன்னர் “கொக்கர கொக்கர தாச்சி” என்று தலைவர்களிடம்கேட்பார்கள். அப்போது அவர்கள் பூ வேண்டுமா? பழம் வேண்டுமா? மரம் வேண்டுமா? காய் வேண்டுமா? யானை வேண்டுமா? சிங்கம் வேண்டுமா? தங்கம் வேண்டுமா வெள்ளி வேண்டுமா? இவ்வாறெல்லாம் சுவாரசியமான பல பெயர்களில் கேட்கப்படும்.

அணி தலைவர்களால் கேட்கப்பட்ட பெயர்களை உடையவர்கள் அவரவர் குழுவிற்கு பிரிந்து செல்வார்கள் அதன் பின்னர் பூவா, தலையா போட்டு விளையாட்டுக்களை ஆரம்பிப்பார்கள். இதுவே பூக்கேட்டலாகும்.

இவை போன்ற பல மரபு விளையாட்டுக்களை அப்பழுக்கற்ற முறையில் பேணி பாதுக்காக்கும் இடமாக உடப்புக் கிராமம் விளங்கி வருகின்றது என்பது குறிப்பிட்டத்தக்கது.

14. அம்மாப் பாடல்

இலங்கையின் பிரதேச அங்கமாகத் திகழும் உடப்பு நானூற்றைம்பது வருடகால வரலாற்றைக் கொண்டுள்ளது. இம்மக்களின் கலை, கலாச்சார பண்பாட்டு விழும்மியங்கள் தென்னிந்தியா சாயலை ஒத்ததாகவும் இன்னமும் பிசகாமலும் இருந்து வருவதுடன் பேணிபாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன.

உடப்பு மக்களின் கலை இலக்கிய வடிவங்களில் ஒன்று நாட்டார்

பாடல்கள், வாய் மொழி இலக்கியம், நாடோடி பாடல்கள், அம்மாப்பாடல்கள் எனவும் அழைக்கப்படும்.

இப்பாடல்கள் மீன்பிடித்தொழில் நடைபெறும் போது பாடப்படும். இப்பாடலில் தெய்வத்தை வேண்டியும், வீரமாகவும், சோகமாகவும், ஹாஷ்யமாகவும், முடிவில்லாமல் பாடப்படும். வலை இழுக்கப்படும் போது பாடப்படும் இப்பாடல் தெய்வத்தை விழித்து பாடும் போது:-

“இரங்கு இரங்கு ஆண்டவரே
ஏழை உந்தன் அடியவனுக்கு
ஏழைமுகம் பார்த்து
ஏழைக்கு இரங்குமம்மா”

மிகவும் கஷ்டப்பட்டு தண்டு வலிக்கும் போது மனம் நெகிழ்ந்து தனது உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் போது.

“தாயே இறங்குமம்மா
சமுத்திரா தேவியரே
தேவி மகமாயி
தேசமெல்லாம் ஆளவந்தான்”

வலைக்குள் மீன் வருவதைக் கண்டதும் சந்தோஷ இன்பப் பெருக்கில் மனம் விட்டு இப்படிப்பாடுவார்கள்

“செட்டை ஒடுக்கி சிறகு ஒடிக்கி
வா மீனே....!
மீனா மிதந்து வர
வெள்ளம் போல் ஒடிவர”
காவல் பயணமையா
கட்டழகா வீரபத்திரா

வீராதி வீரரெல்லோ உந்தன்

வீரத்தைக் காட்டுமையா

தமது அனுபவங்களை பாடலில் பாடும் தன்மை இங்கு பாடப்படும் அம்பாவில் காணலாம். சிறுவர்கள் முதல் பெரியவர் வரை உழைப்பே தமது குறிக்கோளுடன் செயல்படுவார்கள். அதன் வெளிப்பாடு இஃது.

பேரான பெரிய பத்தை

புலிக் கரைச்சான் தாண்டி வந்து

வனமா வனம் கடந்து

வாராரே மாயவரும்

காளிகா தேவியரே

கண்பார்வை பெற்றவளே

பெற்றார் ஒருத்தியம்மா

பெயருமிட்டாள் தெய்வகன்னி

காற்றே கடும் காற்று

கப்பலோ சீர் கப்பல்

கப்பல் உடையவளே

கண்கலக்கம் தீர்த்தவளே

வலை வளைக்கும் முறையினை இப்பாடல் பதிவு செய்கின்றது. தமது தொழிலை ஜீவனோபாயமாகக் கொண்டு உழைக்கும் இப்பகுதி மக்கள் கடல் வலைப் போராட்டத்தையும், நிந்தப்பண நெருடல்களையும் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றன.

* மண்டாடி வளைத்த வலை
சொன்றாலும் குறுவதில்லை
வலையை வளைத்துப் போட்டு
வட்டலாட்டம் போடுறாண்டா

- * வாங்கிய்து பத்து ரூபா
வட்டி முதல் ஏறுதடா
ஏறு பொழுது ஆகுதடா
சோறு வர தாமதமடா
- * ஐவரைக் காத்தது போல்
அடியவரையும் காருமம்மா
பாண்டவர்களைக் காத்தது போல் - உந்தன்
பாலகரையும் காருமம்மா
என்றும்
சூரினவரே ஆண்டவனே
வாருமையா
மாரிமுகமாய்
மனமிறங்கி தாருமம்மா
- * கணவனை இழந்த பஞ்சம்
கைக் குழந்தை ஆனேனம்மா
பிள்ளையை இழந்த பஞ்சம்
பெரும் பஞ்சம் மானேனம்மா
உடப்பங்கரைதனிலே
உழைத்து உழைத்து வாழ்ந்தாலும்
ஒரு சாண் வயிற்றுக்காக
உழைத்து மாளுகின்றேன்

இவ்வாறு உடப்பு மக்களின் வரலாற்றுப் பதிவுகள் வாய் மொழி இலக்கியத்தில் காணலாம். இம்மக்களின் வரலாறு, பக்தி உணர்வுகள், பழக்க வழக்க உணர்வுகள், இவர்களின் பூர்வீக சம்பவங்களை எழுதாத இந்த அம்பாப்பாடலால் நாம் அறிந்து கொள்ள முடிகின்றன. இங்குபாடப்படும் அம்மாப்பாடல்கள் இதுவரையும் ஆய்வுகளே, ஒழுங்காக தொகுக்கப்படா

மையினாலும் வரலாற்று பதிவுகளை முறையாக அறிய முடியவில்லை இவ்வம்பாப்பாடல் இம்மக்களின் சமய அனுஷ்டானங்களுடன். கலாச்சார உணர்வுகளோடு பின்னி பிணைந்துள்ளன. இப்பாடல்களை ஆய்வு செய்வது விரும்பத்தக்கது.

15. கலாசாரமும் பண்பாடும்

உடப்பு வாழ் இந்துக்கள் தமது சமயத்தில் மிக்க பற்று கொண்டவர்கள். மதமாற்றம் என்பது இவர்களை நெருங்காது.

ஓரிரு குடும்பங்கள் மட்டுமே கிறிஸ்தவ (கத்தோலிக்க) மதத்தை தழுவியுள்ளார்கள் அவர்கள் அயலூராகிய முந்தலை தமது வசிப்பிடமாக கொண்டுள்ளார்கள். அவர்கள் கத்தோலிக்க மதத்தை சேர்ந்தவர்களானாலும் இந்துமத ஆலயத்தக்கு செல்வதை தவிர்க்கமாட்டார்கள். உடப்பு ஊர் வாழ் மக்களும் “எம்மதமும் சம்மதமே” என்ற கொள்கையை கடைப்பிடிக்கின்றனர். கிறிஸ்தவ ஆலயங்களிலும் இஸ்லாமிய பள்ளிவாசல்களிலும் நேர்த்திக் கடன்கள் செய்வர்.

இவர்கள் விருந்தினர்களை உபசரிப்பதில் மிகுந்த பண்புள்ளவர்கள். வெளியூர்களிலுள்ள அறிமுகமானவர்கள் தமது இல்லத்தை நாடி வந்தால் அவர்களை இன்முகம் காட்டி வரவேற்று விருந்துபசாரம் செய்து அனுப்புவார்கள்.

விவாகம்:

இவர்கள் தமது ஊருக்குள்ளேயே சுற்றத்தார்களிடையே விவாக உறவு கொள்வர். வெளியூர்களிலுள்ளவர்களுடன் (அவர்கள் ஒரே மதம் ஒரே பாஷை பேசுபவர்களாக இருந்தாலும் சரி) விவாகத்தொடர்பு கொள்ளார். முற்காலத்தில் ஒவ்வொரு புறத்தார்களும் தமக்குள்ளேயே விவாகத் தொடர்பு வைத்துக் கொள்வர். சொந்த உறவினர்களுள் மாமன் அல்லது மாமி மகளை (மச்சி) தவிர்க்க முடியாத சந்தர்ப்பங்களில் மச்சிமகளை பெண்கொள்வர். நிச்சயதார்த்தம் முக்கிய இடம் பெறும். பெண்ணின் பெற்றோரும் ஆண் மகனின் பெற்றோரும் தம்முள் நிச்சயதார்த்தம் செய்துகொண்டு தமது உறவினர்களில் அறிவாலும் வயதாலும் கூடியவர்களை தத்தமது இல்லங்களுக்கு அழைப்பார்கள். பெண்மகள் வீட்டில் கூடுபவர்களிடம் வயதால் கூடிய பெரியார் தங்களை அழைத்த காரணத்தை வீட்டுத் தலைவனிடம் கேட்பார். பின் பெண்வீட்டார்

ஆண்மகனின் வீட்டிற்குச் சென்று அவர்களிடம் தங்கள் மகளுக்கு மாப்பிள்ளை தர வேண்டும் என்று கேட்பார்கள். இருசாராரும் சம்பந்தத்தின் பின் மணமகனுக்கு முடிவு கொடுக்கப்படும். இவ்வைபவத்தினை “சம்பந்தம் பேசுதல்” எனக் கூறுவர். பின் இருசாராரும் மாப்பிள்ளையுடன் விவாகப் பதிவாளர் காரியாலயத்துக்கு சென்று முன்னறிவித்தல் கொடுப்பர். இதைப் “பேர் கொடுத்தல்” எனக் கூறுவர். பேர் கொடுத்து 14 நாட்களின் பின்பு பதிவுத்திருமணம் செய்வர். அன்று மாப்பிள்ளையும் பெண்ணும் பதிவாளர் காரியாலயத்துக்கு மேளதாளங்கள் ஒலிக்கப் பவனிவருவர். அங்கு பதிவாளர் பதிவுத்திருமணத்தை நடத்தி சத்தியப் பிரமாணத்தையும் வாசித்துக் காட்டுவார்.

1. இவ்வூரில் சீதனம் கேட்கும் வழமை பெரும்பாலும் இல்லை. பெற்றோர்கள் தமது மகளுக்கு இயலுமான நகை, காணி, பூமிகளை கொடுப்பார்கள். ஆனால் சீதனமுறை தற்காலத்தில் சிறிது சிறிதாக தலைதூக்கி வருகின்றது.

2. மணமகனாகப்போகின்றவரை இவ்வூரில் “மாப்பிள்ளை” என்றழைப்பர்.

பதிவாளர்க்கு வணக்கம் செலுத்திவிட்டு தத்தமது இல்லம் ஏகுவர். இவ்வைபவத்தினை “கந்தோர் கல்யாணம்” அல்லது “கந்தோர் எழுதுதல்” எனக் கூறுவர். மாப்பிள்ளை பெண்ணை அவள் வீட்டுக்கு அழைத்துச் சென்று திரும்புவார். அங்கு ஆரத்தி எடுத்து இருவருக்கும் கண்திருஸ்டி கழிப்பர். இதனை “கண்ணூறு கழித்தல்” எனக் கூறுவர். பின் மாப்பிள்ளை மங்களவாத்தியத்துடன் வீடு திரும்புவார். இவ்வூரில் இவ்வைபவம் பெரும்பாலும் பி.ப 6 மணிக்கும் 8 மணிக்கு மிடையிலே நடைபெறும். அன்று இருசாரர் வீட்டிலும் “பாற்சோறு” விருந்து நடைபெறும். இவ்விருந்தில் பெண்கள் மாத்திரம் பங்குபற்றுவர்.

உடப்பில் பதிவுகாரர்களாக பின்வருவோர் கடமைபுரிந்துள்ளனர்.

1. திரு. க. இலாடமுத்து
2. திருமதி. திலகம் சிற்றம்பலம்
3. திரு. பே. அம்பலவாணர்
4. திரு. ந. பொன்னம்பலம் (ஆண்டிமுனைப் பகுதிக்கு)

மாங்கல்யத் திருமணம்:

திருமாங்கல்யம் தரிக்கும் வைபவத்தினை இவ்வூரில் கல்யாணம் என அழைப்பர். இது பெரும்பாலும் பதிவுத் திருமணம் செய்து குறைந்தது இருவருட்காலத்துக்குள் நடைபெறும். சிலவேளை கூடுதலான காலமும் செல்லும். திருமணத்திற்கு இருசாராரும் புரோகிதரின் அனுசரணையுடன் தரும் மண முகூர்த்தம் நாளை குறிப்பர். அதை மணமகன் வீட்டார் மணமகள் வீட்டாருக்கு தெரியப்படுத்துவார்கள். பின் முகூர்த்த கால் நாட்டும் தினத்தைப் பற்றி இருபகுதியாரும் தத்தமது உறவினர்களுக்கும் நண்பர்களுக்கும் தெரியப்படுத்துவார்கள்.

குறிப்பிட்ட தினத்தில் மணமகன் இல்லத்தில் குழுமுவர். மத்தள தாளங்கள் ஒலிக்கும் முகூர்த்த காலுடன் பால்மரமான பாலை மரத்தின் கிளையொன்று சேர்த்துக் கட்டப்படும். பந்தல்கால் குழியின் முன்பாக சிறுமேடை தயாரித்து அதில் குத்துவிளக்கேற்றி இந்து தர்ம முறைப்படி தேங்காய், வெற்றிலை, பழம், பாக்கு படைத்து பிள்ளையார் பூசை நடைபெறும். பின் பந்தல் கால் புனித நீரினால் நீராட்டப்பட்டவுடன் சுமங்கலிகள் சிலரும் பெரியோர் சிலரும் மஞ்சள் பூசுவர். சந்தனம், குங்குமம் என்பவற்றினால் பொட்டிடுவர். பந்தல்கால் குழியில் நவதானியங்கள் இட்டு முகூர்த்தக் காலை நடுவர். பின் முகூர்த்தக்காலுக்கு தூபதீபங்காட்டி மாலை அணிவிப்பர். முகூர்த்தக் காலுக்கு தூபம் தீபங்காட்டி மாலையணிவித்தல் மணமகன் வீட்டில் மணமகளின் மச்சி முறையான ஒருவராலும் மணமகள் வீட்டில் மணமகளின் சகோதரி ஒருவராலும் செய்யப்படும். முகூர்த்தக்கால் நடப்பின் சமூகமளித்த பெரியோர்களுக்கும் சுமங்கலிகளுக்கும் காளாஞ்சி வழங்கப்படும்.

பின் யாவரும் மணமகள் வீட்டுக்குச் சென்று இதே விதமான கிரியாமுறைகளுடன் அங்கும் முகூர்த்தக்கால் நடப்படும். பந்தல் இடப்படும். மணமகள் வீட்டில் பந்தல்களுடன் அரசாணியும் இடம்பெறும். அரசாணிக் காலில் வாழைமரம் கட்டப்படும் பூக்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கும். அரசாணிக்காலை மையமாகக் கொண்டு மூன்று அடுக்குகள் கொண்டதாக அரசாணி மேடை அமைக்கப்படும். அது சாணத்தால் மெழுகப்பட்டு சுண்ணாம்பு, காவிநீரால் கோலமிடப்படும். திருமாங்கல்ய தினத்தன்று அரசாணி மேடையில் கீழ்த்தட்டு மூலைகளில் பூவைக்கப்பட்ட செம்புக் குடங்கள் நடுத்தட்டு மூலைகளில் நான்கு குத்துவிளக்குகளும், மூன்றடுக்கு கொண்ட அரசாணி பாளைகளும், மேல் தட்டில் நவதானிய முளைகளும் வடகிழக்கு மூலையில் அம்மியும் வைக்கப்படும்.

விவாகத் தினத்தன்று மணமகனுக்கு செளணசடங்கு நடைபெறும். மணப்பந்தலில் பெரியோர்கள் பலரும் அமர்ந்திருப்பர். நாதசுரம், மேளவாத்தயங்கள் ஒலிக்கும். மணமகன் தனது மைத்துனன் ஒருவருடன் கைகோர்த்து வந்து சபையோருக்கு வணக்கம் தெரிவித்து அவர்களுக்கென இடப்பட்ட ஆசனத்தில் அமர்வர். இவர்கள் சபைக்கு வரும் போது குடிமக்களாகிய அம்பட்டன் இருவர் சங்கொலியெழுப்புவர். வண்ணான் வெள்ளைத்துணியை விரிப்பான். பின்பு குடிமகன் தனக்கென்றுள்ள வெள்ளி வளையலை வலக்கையில் அணிந்து கொண்டு சபையோர்களை பார்த்து ஊரான்டவன்மார்களே! உரிமைசெய்ய உத்தரவா? என மூன்று முறை கேட்பான். இவ்வினாவின் மறைமுகமான பொருள் இவரில் ஏதும் குறை குற்றமுண்டா? என்பதை அறிவது தான். குறை குற்றம் இருந்தால் சபையிலுள்ள ஊராளர்களால் மணமகனுக்கு தெண்டப்பணம் விதிக்கப்படும். மணமகன் குறைகுற்றம் இல்லாதவராயின் சபையிலுள்ள ஊராளர் ஒருவர் உத்தரவு கொடுப்பார். பின்பு குடிமகன் “சருவக்கால்” என்ற பித்தளை பாத்திரத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ள பால்தடவி மணமகனுக்கு முகச்சவரம் செய்வான். பெண்கள் பலர் சென்று பால் சட்டியில் வெள்ளிப் பணம் போடுவர். அப்பணம் குடிமகனுக்குரியது. மணமகனின் மைத்துனன் (மணமகளின் சகோதரன்) மணமகனுக்கு ஒரு தங்க மோதிரத்தை வலக்கையில் மோதிர விரலில் அணிவார்.

பின் மணமகளுக்கு நகை அணிவிக்கும் வைபவம் இடம்பெறும். மணமகன் வீட்டார் மேளதாளங்களுடன் ஓர் தட்டத்தில் மங்களப் பொருட்கள் உடமைபெட்டியில் ஓரிரு தங்க ஆபரணங்கள் வைத்து பெண்வீட்டிற்கு சென்று மணமகளுக்கு அணிவர். “உடைமை போடுதல்” என அழைக்கப்படும்.

அதன் பின்பு வெண்கலத்தட்டில் வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், காவி பலமணம், தேங்காய் என்பவை கொண்டு மேளதாளங்களுடன் தட்டான் வீட்டுக்கு செல்வர். அங்கு பிள்ளையார் பூஜை செய்து திருமாங்கல்யத்தை மணமகனின் சகோதரியிடம் கொடுப்பர் ஆசாரியார். இவை எல்லாம் முடிந்த பின் மணமகன் மணமகள் இல்லம் நோக்கி போவார்.

குறித்த நல்வேளையில் மணமகன் தனது மணத்தோழனுடன் (இவர் மணமகளின் சகோதரனாவார்) மணமகளுக்கு உடன்பிறந்த சகோதரர் இல்லாவிடில் சகோதர முறையிலான ஒருவர் தோழனாகச் செல்வார். நாதசுர மேள தாளங்கள் ஒலிக்க குடிமக்கள் சங்கு முழங்க பாட்டிசைப்போர் கட்டியங் கூற தமது உறவினர்களுடனும் நண்பர்களுடனும் இல்லம் நோக்கி திருமணக் கோலத்தோடு, தலையில் தலைப்பாகையணிந்து செல்வர். சுற்றத்தவர்கள் தாலி, கூறை என்பனவற்றை உரிய மங்களப் பொருள்களோடு பெரிய செம்புத்

தாம்பாளங்களில் வைத்து சுமந்து செல்வர். ஒரு கோட்டை நெல்லும் தம்முடன் எடுத்துச் செல்வர். (இந்நெல்லு விவாகம் முடிந்த பின் அரிசியாக்கப்பட்டு குறிப்பிட்ட ஒரு தினத்தில் விருந்திடுவர். இதைக் “கோட்டை நெல்சோறு” எனக் கூறுவர்)

மணமகன் இல்லத்தையடைந்ததும் வரவேற்பு வாயிலில் கண்ணூறு (திருஷ்டி) கழிக்கப்படும். ஆராத்தி நிகழும். பின் மணமகள் வீட்டார். மாப்பிள்ளை பகுதியாரை “நாயன் நாச்சிமார்களே! எல்லோரும் வாருங்கள்!” என வரவழைப்பார். எல்லோரும் சென்று மணப்பந்தலில் அமர்வர். வைபவங்களில் அமர்வதற்கு பன்னால் அமைக்கப்பட்ட அழகான பாய்களே உபயோகிக்கப்படும்.

புரோகிதர் பிள்ளையார் பூசை, நவக்கிரக, சூம்பபூசை முதலியன முடித்து மணமகனுக்கு காப்பணிவித்து ஒமாக்கினி வளர்ப்பார். பின் மணமகனை அழைத்து தர்ப்பை தரித்து மேடையில் அமர்த்துவார். மணமேடையை “மணவறை” எனவழைப்பார். ஒமாக்கினியின் போது மணமகளின் பெற்றோர்கள் தம்மகளை தாரைவார்த்து தத்தம் பண்ணிக் கொடுப்பார். இது கன்னிகா தானம் எனப்படும். தாலி, கூறைவஸ்திரம் மங்கள நீர் தெளித்து சபையோரின் ஆசிர்வாதத்தை பெறும். பின் கூறைவஸ்திரம் உள்ளதாம்பாளம் மணமகனால் மணப்பெண்ணின் கரங்களில் கொடுக்க அவள் தனது தோழியுடன் சென்று கூறையுடுத்தி மீளவும் மணவறைக்கு வந்து அமர்வர். பின் பெண்ணை கையேற்கும் சத்திய வாதத்தினை புரோகிதர் கூற மணமகனும் சொல்வார். அதாவது, “பிராமணர் சாட்சியாக, அக்கினி சாட்சியாக, ஆகாயவாணி, பூமாதேவி சாட்சியாக சபையோர் சாட்சியாக இந்தப் பெண்ணைக் கையேற்றுக் கொண்டேன்” என்பதாகும். அதன்பின் திருமாங்கல்யம் சூட்டும் வைபவம் நடைபெறும். தம்பதிகள் கண்ணாடி பார்த்தல், பால்பழம் அருந்துதல் என்பன நடைபெறும். இவை முடிந்த பின் சபையோர்கள் வரிசையாக சென்று அறுகரிசி சொரிவர். பின் மணமகன், மணமகள் இருவரும் தோழனோடும் தோழியோடும் அரசாணியை மும்முறை வலம் வருவர். பின் அரசாணியில் வைக்கப்பட்டுள்ள அரசாணி பானையினுள் இடப்பட்ட சங்கு மோதிரம் எடுக்கும் வைபவம் நடைபெறும். கடைசியாக “அம்மி மிதித்தல்”, மணமகன் மணமகளின் பாதத்தினை தூக்கி அம்மிமேல் வைத்தல், மணமகனுக்கு அருந்ததி காட்டுதல் நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறும். கடைசியாக திருமண வாழ்த்துக் கூறுவதுடன் திருமண வைபவம் இனிது முடிவுறும். திருமண மூன்றாம் நாளன்று பிரதான வைபவம் நடைபெறும். விருந்தில் வாழையிலையே முக்கிய பாத்திரமாக பயன்படுத்தப்படும்.

ருது சடங்கு:

பெண்கள் பூப்படைவதை “சாமத்தியப்படுதல்” என இவ்வூரவர் அழைப்பார். ருதுவாகும் பெண் தனித்து வைக்கப்படுவாள். முதல் நாள் பெண்ணின் பெற்றோர் தமது மகள் ருதுவானதைப்பற்றி நெருங்கிய உறவினர்களுக்கு அறிவிப்பார். குறிப்பிட்ட நல்வேளையில் உறவினர்கள் சேலை, பணம் முதலியன வைத்து குடிமக்களின் சங்கொலியுடன் சீர் கொண்டு வருவர். இதை இங்குள்ளோர் “செப்பெடுத்தல்” எனக் கூறுவர். குறித்த நல்வேளையில் பெண்ணை முழுக்காட்டுவர். முழுக் காட்டுவதில் முக்கியபங்கெடுப்பவர்கள் பெண்ணின் தகப்பனாரின் சகோதரியின் (மாமி) மகள் - மச்சி (மைத்துனி) ஆவார். ஒத்த வயதுடைய பெண் பிள்ளைகள் தோழியராக இருப்பார்கள். 5ம் நாள் ருது சடங்கு நடைபெறும். இந்த 5 நாட்களும் பிட்டு, களி, துவை என்பன பிரதான உணவாக பரிமாற்றப்படும். ருது வீட்டு வைபவங்களிலும் விருந்துகளிலும் பெண்களே பங்குபற்றுவர். சிலர் 16ஆவது நாளில் பிராமணப் புரோகிதரை அழைத்து சமயசார்ப்படி ருது சடங்குகள் நடப்பிப்பார். சடங்கு முடிந்த பின் விசேட விருந்து நடைபெறும்.

மரணக்கிரியைகள்:

மரணக்கிரியைகளில் முக்கிய பங்கு அம்பட்டனுக்குண்டு. குடும்பத்தில் ஓர் மரணம் நிகழுமிடத்து மரணவீட்டார் அம்பட்டனுக்கு அறிவிப்பார். குறிப்பிட்ட அம்பட்டர் அதன் மூலம் இறப்பு விடயம் ஊரார்க்குத் தெரியப்படுத்துவர். ஆண்களும் பெண்களும் இழவுவீட்டுக்கு வருவர். இழவு வீட்டில் பெண்கள் ஒப்பாரி வைத்து அழுவர். இறந்தவரை மயானத்துக்கு எடுத்துச் செல்வதற்காக “பாடை” (Funeral Coss) தயாரித்து மாவிலை, தென்னோலை, வாழை என்பவற்றால் அலங்கரிக்கப்படும். இறந்தவரின் உடலை எண்ணெய் தேய்த்து, குளிக்க வார்த்து, வாசனை திரவியங்களையிட்டு, புத்தாடையணிந்து, நெற்றியில் திலகமிட்டுக் கட்டிலில் கிடத்துவர். எண்ணெய்ப் பந்தங்கள் கொழுத்தப்பட்டிருக்கும். இறந்தவர் திருமணம் முடிந்தவராயின் மனைவியை இறந்தவருடன் சிறிது நேரங்கிடத்துவர். இஃது உடன்கட்டையேறும் பாவனையை குறிக்கும். பின் பட்டம் சுற்றல், மாரடித்தல், என்ற முறைகள் நடைபெறும். பின் இறந்தவரின் உடலை வெள்ளைத்துணியால் மூடி பாடையில் வைத்து இடுகாடு கொண்டு செல்வர். ஒவ்வொரு கிரியை ஆரம்பத்திலும் அம்பட்டர் மும்முறை சங்குமுழங்குவர். இடுகாட்டில் வாய்க்கரிசி செய்யும் வைபவம் இடம்பெறும். பின் உடலை சவக்குழியில் இட்டு கொள்ளிவைத்து குடமுடைக்கும் வைபவம் நடைபெறும். இறந்தவர் தாயானால் தலைமகனும் தகப்பனானால் இளைய சகோதரனும் குடமுடைப்பார்.

கடைசியாக குடமுடைத்தார் தனது இரு கரங்களாலும் மூன்றுபடி மண்ணெடுத்து சவக்குழியில் இட ஏனையோர் அனைவரும் சேர்ந்து சவக்குழியை மண்ணால் மூடுவர். இங்கு இடுகாடு கடலோரத்தில் இருப்பதனால் யாவரும் கடலில் மூழ்கி தமது இல்லம் ஏகுவர். இங்கு இறந்தோரை தகனம் செய்யும் வழமை இல்லை.

2ம் நாள் காடாத்துதல் அன்று சுற்றத்தவர்கள் சவக்குழி இருக்கும் இடம் செல்வர். சவக்குழியில் குடமுடைத்தவரினால் அரைத்த மஞ்சளை பால், இளநீர், நீர் என்பவற்றில் கரைத்து குழியில் வார்ப்பர் பின்மூன்று படி மண்ணெடுத்து பனையோலையால் பின்னப்பட்ட சிறு பெட்டில் வைத்து சமுத்திரத்தில் இட்டு எல்லோரும் முழுகுவர். இவ்வைபவத்தில் அம்பட்டனின் பங்கு முக்கிய இடம்பெறும். அன்று நடைபெறும் தானத்தில் சைவ போசனம் பரிமாறப்படும். 8 ஆவது நாள் யாவரும் தலை எண்ணெய் தேய்த்து (இது தேங்காய்ப் பாலும் மஞ்சளும் எலுமிச்சைப் பழமும் கலந்து) முழுகி பகல் தானத்தில் கலந்து கொள்வர்.

16. நாட்டார் வழக்காற்றியல்

புத்தளம் மாவட்டம் வடக்கே பூக்குளமும், தெற்கே கொச்சிக்கடை பாலமும், மேற்கே இந்துசமுத்திரத்தையும், கிழக்கே கலா ஓயா ஆற்றுப் பகுதியையும் எல்லையாக கொண்டிருக்கின்றது.

இம்மாவட்டம் ஐந்து தேர்தல் தொகுதிக்குட்பட்டது. இவ்வைந்து தொகுதிகளிலும் பல வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட தமிழ் கிராமங்கள் தமிழரின் பாரம்பரியங்களை விளக்கி நிற்கின்றதுடன் தமிழரின் கலை கலாச்சாரங்களையும் காத்து வருகின்றன. சுவையிட பல தமிழ் கிராமங்களின் பெயர் மாறியுள்ளன. மருவியும் நிற்கின்றன.

குளக்கோட்டு மன்னர் காலத்தில் முன்னேஸ்வரம் ஆலயத்தைச் சேர்ந்த பூமி 66 கிராமங்களாகப் பிரித்து தனித்தனி இடுகுறிப் பெயர்களுடன் அமைக்கப்பட்டன. 66 கிராமங்களிலுமுள்ள தொழிலாளர்களின் தொழிலுக்கேற்ற படி பெயர் இடப்பட்டன. அவையாவன: பம்பளை, பகலப், பிராமண தளவ, கொக்காவில், தம்பகல, கருவெல, பள்ளமை, தகம்பவை, மண்டலானை, மினிக்குளம், உகம்பிட்டி, எலிவெட்டி, காக்காப்பள்ளி, மானாவாரி, கரவெட்டி, கணுங்கட்டி, இகல பிராமணந்தளவை, மூங்கில் பெட்டுவன், விலத்தவை, வீசுகொம்புந்தளவை, பிரப்பங்குளி, ஒல்லித்தளவை,

மருதங்குளம், தீர்த்தக்கரை, பண்டாரிய முலை, வங்காதனை, பாலாங்குளம், சிலாபம் வடகால முலை, மாவெளி, பகல திமிலை, மணக்குளம், இனி கெரடவெளி, இலுப்ப தெனிய, சியம்பளாகஸ்வெளி, கருக்குளி, திகாம்வெளி, முக்கந்தளுவை, செம்புக்கட்டி, வீர பாண்டியன் ஆகிய கிராமங்கள் தொழிலுக்கேற்ப இடப்பட்ட இடுகுறிப்பெயராகும்.

மேலே கூறப்பட்ட தமிழ் பெயர்கள் அனைத்தும் நாளடைவில் மாற்றம் பெற்றுவிட்டன. தீர்த்தக்கரை தித்தக்கடை என்றும், மூங்கில் பெட்டுவன். முகுணுவட்டான் என்றும், வங்காதனை பங்காதெனிய என்றும், கணுக்கெட்டி கணுக்கெட்டிய என்றும், மரவெளி மெரவெல, இனி கொட வெளி இன கொட வில என்றும் மாற்றம் பெற்றுக் காணப்பட்டு வருகின்றன.

இவைகளுக்கெல்லாம் ஈடுகொடுத்து தமிழரின் பண்பாட்டு விழுமியங்களை, கலை கலாசார தொன்மைகளை நிலை நிறுத்தி தமிழ் மணம் கமழும் இடமாக விளங்கி வருவதே உடப்பு.

இக் கிராமத்தின் நாட்டார் வழக்காற்றியலை ஆராய்வது சாலச்சிறந்ததாகும். இம்மக்களின் சமூக பொருளாதார முக்கியம் பற்றியும் மேலோட்டமாக பார்ப்பதும் அவசியமான ஒன்றாகும்.

உடப்பு மக்களின் ஆரம்ப காலத்தொழில் புகையிலைப் பயிர்ச்செய்கையாக இருந்தது. நாளடைவில் மக்கள் பெருக்கம் கூடவே அத் தொழில் மருவி குறைந்த நேரத்தில் கூடிய வருவாயைத் தரும் தொழிலான கடற்றொழில் இம்மக்களின் ஜீவனோபாயத் தொழிலாக மாறியது.

யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு நாட்டாரிடையே காணப்படுவதைப் போல் அல்லாமல் இம்மக்களிடத்தில் சிட்டன் புறம், சின்னாண்டி புறம் என்ற ஆதிக்கரிடத்தின் குடிமுறை காணப்படுகின்றது. பெண்களின் திருமண முறையே பிரதானமாக காணப்படுகின்றது.

உடப்பின் நாட்டாரிடையே காணப்படும் நாட்டார் வழக்கியல் கூறுகளை விளக்க முற்படுகையில் நான்கு அம்சங்களை பிரதானமாக குறிப்பிடலாம்.

1. சடங்கு
2. தெய்வ வழிபாடுகள்
3. நாட்டார் பாடல்கள்

4. கூத்து (or நாடகம்)

சடங்குகள்

உடப்பில் நாட்டாரிடையே ஒரு மனிதனின் பிறப்புத் தொடக்கம் இறக்கும் வரை பல்வேறு சடங்குகள், சம்பிரதாயங்கள் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

முன்னம் வைத்திய சாலை இல்லாத விடத்தில் வீட்டில் குழந்தை பிறந்தால், அயலவர்கள் பிறப்பை அறிய வேண்டி பல சடங்குகளைச் செய்வார்கள். ஆண் குழந்தை பிறந்தால் வீட்டுக்கு மேலாக உலக்கை எறிவார்கள். பெண் பிள்ளை கிடைத்தால் குலவை விடுவார்கள்.

குழந்தை பிறந்து ஐந்தாம் நாள் கொச்சியம்மனுக்கு சமைப்பார்கள். இதில் குடும்ப உறவினர்களை அழைத்து விருந்து கொடுப்பார்கள். நெருங்கியவர்களே கலந்துகொள்ளுவார்கள்.

பின்னர் முறுக்குக்கயிறு போடல் நிகழ்வு இடம்பெறும். தாய் மாமன் முறையினரால் இது போடப்படும். ஏழு பட்டு நூல் இருந்து தனது கை கால் போன்றவற்றில் எடுத்து குழந்தைக்கு போடுவார்கள். இது பிள்ளை முறுகாமல் அமைதியாக நித்திரை கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகவே. அவ்வமயம் வறுத்த அரிசையை இடித்து சீனியுடன் ஒன்று சேர்த்துக் கொடுக்கப்படும்.

தொடர்ந்து குழந்தையின் வளர்ச்சி பருவத்துக்கு ஏற்ற முறையில் பல்லுக் கொழுக்கட்டை கொட்டுதல், தொட்டிலிடுதல், சோறு தீர்த்தல், அறுநாண்கொடி கட்டுதல், காது குத்தல், ஏடு ஆரம்பிப்பது போன்றவை முக்கியமான நிகழ்வாக காணப்பட்டு வருகின்றன.

பெண் குழந்தை பருவமடைகின்ற பொழுது நிகழ்த்தப்படுகின்ற பூப்புனித நீராட்டற் சடங்கு முக்கியமாக நடைபெறும். இதை பிள்ளை சடங்காகிவிட்டாள். பெரிய பிள்ளையாகிவிட்டாள் என்று கூறுவார்கள். இந்த நிகழ்ச்சி ஐந்து தினங்களாக அமார்க்களமாக கொண்டாடப்படும். ஐந்தாம் நாள் செப்பெடுத்தல் என்று சொல்லுவார்கள். அத்தினம் மாமா, மாமி மற்றும் நெருக்கமானவர்களும் சீர் வரிசை கொடுப்பார்கள். சாறி, சீனி, பழம், மஞ்சள், பாக்கு, முட்டை போன்றவற்றை தட்டில் வைத்து மேள தாளத்துடன் சீர்வரிசை கொடுப்பார்கள். களிபோன்ற உணவு பரிமாறப்படும்.

திருமணமுறையிலும் மரணச்சடங்குகளிலும் பல தனித்துவமான தன்மைகள் காணப்பட்டு வருகின்றன. முதன் முதலாக தொழில் தொடங்கும் போதும் பல முறைகளைக் கடைப்பிடிக்கிறார்கள். புது வள்ளமோ, தெப்பமோ புதிதாக நீராட்டும் போது பொங்கலிட்டு, வாழை தோரணங்கள் கட்டி, கோழி, ஆடு என்பன படைப்பார்கள்.

சிறுதெய்வ வழிபாடு

இங்குள்ளவர்களிடத்தில் பல்வேறு விதமான சிறு தெய்வ வழிபாடுகள் காணப்படுகின்றன. இராக்குரிசி வழிபாடு, கொச்சியம்மன் வழிபாடு, நாகதம் பிரான் வழிபாடு, வழிப்பாதை தெய்வங்களையும் வழிபட்டு வருகின்றனர். இம்மக்கள் வீடுகளிலும் கிராமத்துக்குள்ளேயும், கிராமத்துக்கு வெளியிலும் வழிபட்டு வருகின்றனர்.

வீட்டில் ஒருவருக்கு துன்பம் துயரங்கள் ஏற்பட்டால் “பாலும் பழமும்” வைத்து குத்து விளக்கு முன் படைப்பார்கள்.

கடும் வரட்சி ஏற்படும் போதெல்லாம் மழை வேண்டி வெற்றிலை மடை போடுவார்கள். இதற்கு நூறு பாக்கு, நூறு வெற்றிலை நூறு பழம் வைத்து மடை போடுவார்கள். அத்துடன் பொங்கல்மடை, பலகாரமடை, போடப்படுவது மரபு ரீதியான பழக்கமாகும். வேள்வி போன்ற உற்சவங்கள் ஏற்பட்ட பின்னர் எச்சில் மாற்றல் மற்றும் இடும்பன் பூசையும் இடம் பெறும்.

இப்பகுதியில் அம்மைநோய் ஒருவருக்கு ஏற்பட்டால் பய பக்தியுடன் நடந்து கொள்ளுவார்கள். இந்நோய் நீங்கியதும், ஆலயத்தில் குழுத்தி வைப்பார்கள். இதில் கனிவர்க்கத்துடன், வடை, கஞ்சி, படைத்து வருகை தந்தவர்களுக்கு பிரசாதம் பகிர்ந்தளிப்பார்கள்.

திருஷ்டி அல்லது கண்ணூர் பார்க்கும் பழக்கம் இன்னும் இருந்து வருகின்றது. இத் திருஷ்டியை கழிக்க வேண்டி பின்வரும் முறைகளை கையாள்வார்கள். முச்சந்தி மண் (ஒவ்வொரு சந்திகளிலிருந்தும்) மூன்று வீட்டு கூரை ஓலை, சீனக்காரம், மூன்று கண் சிரட்டை, போன்றவற்றை எடுத்து சட்டியில் வைத்து எரிப்பார்கள். திருஷ்டியினால் பாதிப்புக்குள்ளானவருக்கு எரிந்த புகையை பிடித்து ஒருவருக்கும் தெரியாமல் இச் சாம்பலை நடு வீதியில் போடுவார்கள். காய்ச்சல், உடம்பு வலி ஏற்பட்டால் இரும்பு போடும் முறை இன்னும் இருந்து வருகின்றது.

பாடல்கள்

தமிழர் வாழுகின்ற பல்வேறு பிரதேசங்களில் காணப்படுவது போல இங்கும் பல கிராமிய பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. அம்பாப் போன்ற பாடல்கள் கடற்றொழில் மேற்கொள்ளும் போது பாடப்பட்டு வருகின்றன. கோவில்கள், திருவிழாக் காலங்களில் தெய்வங்களின் பேரிலும் பல பாடல்கள் பாடப்பட்டு வருகின்றது,

வாய்மொழிப் பாடல்களாகவும், எழுதாக் காவியங்களாகவும் காணப்பட்டு வரும் இப்பாடல்கள் தொகுக்கப்பட வேண்டும். இதன் தனித்துவத்தை சிறப்பை விளங்கிக்கொள்ள முடியும். ஆரம்பமும் முடிவுமில்லா அம்பாப்பாடல் மீனவர்கள் மத்தியில் பாடப்பட்டு வருகின்றது. இது ஆராய்ச்சிக்குரிய விடயமாகும்.

17. பாரம்பரிய தமிழ்க் கிராமங்கள்

வளம் கொண்ட வடமேல் மாகாணத்தின் ஓர் கூறு புத்தள மாவட்டம். இம்மாவட்டத்தில் தமிழரின் பாரம்பரியத்தை, பண்பாட்டுக் கூறுகளை, கலை, கலாச்சார விழுமியங்களை பாதுகாக்கும் பல தமிழ் கிராமங்கள் இன்னும் இருந்து வருகின்றன. இதையிட்டு நாம் பெருமையடைய வேண்டும்.

இக்கிராமங்களில் இருக்கும் மக்கள் தமிழ் உணர்வு கொண்டவர்களாக இருப்பதுடன், சமயப்பற்றும், மொழிப்பற்றும் நிறைந்தவர்களாகக் காணப்பட்டு வருகின்றனர்.

இவ்வாறு இங்கு அமைந்திருக்கின்ற கிராமங்களில் வாழும் மக்கள் வட, கிழக்குப் பகுதி மக்களுடன் எவ்வித தொடர்புகளும் இணைப்புகளும் அற்றவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். அத்துடன் இக்கிராமங்கள் பண்டைய பாரம்பரிய வரலாற்றுத் தொடர்புகளையும், தொன்மை சிறப்புக்களையும் கொண்டவையாக இருந்தும் வருகின்றன.

புத்தளம், சிலாபம் போன்ற பகுதிகள் 13ஆம் நூற்றாண்டில் வட பகுதி அரசின் வட மேற்குக்கரையோர எல்லையாக இருந்த தமிழ் மன்னனின் ஆளுகைக்குட்பட்டுக்கிடந்த பகுதி, அரேபிய யாத்திரிகன் "இழன் பட்டுட்டா" புத்தளத்தில் அன்று வந்திறங்கிய போது தமிழ் மணம் ஊற்றெடுத்த பகுதி, சிங்கள சகோதரரின் மூதாதை விஜயன் இங்கு காலடி எடுத்து வைப்பதற்கு

முன்னரே தமிழ் பேசும் மக்கள் இந்தப் பகுதியில் பூர்வ குடிகளாய் வாழ்ந்தமைக்கு அடையாளமாக முன்ன நாதர் கோவில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் முன்னேஸ்வரத்தை தன்னகத்தே கொண்ட பகுதியாகவும் வட மேல் மாகாணம் திகழ்கின்றது.

இன்றைக்கு இம்மாவட்டத்திலுள்ள தமிழ் பகுதிகள் திட்டமிட்ட இனமத மாற்றங்களால் மாறி மருவி காணப்பட்டு வந்த போதிலும் இப்பகுதிகளில் இன்றும் காணப்படும் பழம் பெரும் சிவன் கோவில்களும், ஐயனார் ஆலயங்களும், மாரியம்மன் தேவஸ்தானங்களும் தமிழரின் சமய தொன்மைகளை, பண்பாட்டு சிறப்புக்களை எடுத்தியம்பி நிற்கின்றது.

அத்துடன் இப்பகுதியில் ஒடிக்கொண்டிருக்கும் "மாயவன் ஆறு" என்ற தொன்மை தமிழ் பெயர் கொண்ட ஆறு இன்று "தெதுறு ஓயா" ஆகிவிட்டது. மற்றோர் ஆற்றுக்கு அருமையான தமிழ் பெயர் "பொன் பரப்பியாறு" ஆகும்.

இதைவிட அடர்ந்த தென்னஞ்சோலைகளும், அழகான கடற்கரையும் கொண்ட இந்தப் பகுதியிலுள்ள ஊர்கள் ஒவ்வொன்றும் இன்றும் தூய தமிழ்ப் பெயர் கொண்டதாகவேயிருக்கின்றன. அந்த ஊர் பெயர்களின் சிறப்புக்கள் ஒவ்வொரு காரணத்தை தொட்டு நிற்கின்றன.

வீர பாண்டியம் பிராமணபுரம் கழுவாமடு இவை முன்னேஸ்வரத்துக்கு கிழக்கே உள்ள ஊர்களின் பெயர்கள். மருதங்குளம், பாலாவி, மதுரங்குளி, பொன்பரப்பிப்பற்று, கரம்பை, சுருவில, நாயக்கர் சேனை, விருதோடை, நல்லாந்தழுவை, கடையாமோட்டை, கனமூலை, சின்னப்பாடு, பனையடிக்குளம், ஏத்தாலை, கண்டக்குளி, குறிஞ்சாம்பிட்டி, பாலக்குடா, இலந்தை அடி, டச்சவே, பள்ளி வாசல் துறை, முசல்பிட்டி, முதலைப்பாளி, நுரைச்சோலை, கப்பலடி, திகழி, ஆலங்குடா, நுரைச்சோலை, பூலாச்சேனை, பனையடிக்குளம், நரக்கள்ளி, மாம்புரி, நாவற்காடு, தில்லையூர், வண்ணாத்தி வில்லு, கரைத்தீவு போன்ற தூய தமிழ் கிராமங்கள் முன்னேஸ்வரத்துக்கு வடக்கே அமைந்திருக்கின்றன.

பல தமிழ் கிராமங்களின் பெயர்கள் மாற்றப்பட்டும், கொச்சைப்படுத்தப்பட்டும் வருகின்ற இவ்வேளையில் இவைகளுக்கெல்லாம் கட்டியம் கூறி கோடிட்டுக்காட்டுமளவுக்கு உடப்பு தமிழ் கிராமங்கள் மிளிக்கின்றன.

இந்தக் கிராமங்களின் தமிழ் பண்பாட்டு பாரம்பரிய விழுமியங்களை பறை சாற்றிப் பாதுகாத்து நிற்பது இக்கிராமங்களில் அமைந்திருக்கும் பண்புடை ஈரம் கொண்ட ஆலயங்களாகும். அதனோடு இணைந்த வரலாற்றுச் சிறப்புக்களுமே எனக் கூறலாம்.

18. இந்து ஆலயங்கள்

உட்பு கிராமத்தின் சமயவளர்ச்சிக்கும் ஆன்மீக உணர்வுக்கும் இங்கு அமைந்திருக்கும் ஆலயங்கள் சான்று பகர்கின்றன. இம்மக்களின் முறட்டுப் பக்திக்கு ஆலய வழிபாட்டு முறைகளே முக்கிய காரணமாக அமைந்திருக்கின்றன. இக் கிராமத்தைச் சூழ இதர சமய மக்கள் வாழ்ந்து வந்தாலும் இத்தாக்கங்களுக்கெல்லாம் ஈடுகொடுத்து தமது சமயத்தையும் கொள்கைகளையும் பண்பாட்டு விழுமியங்களையும் பழக்கவழக்கங்களையும் பிசகாமல் பேணி பாதுகாத்து வருகின்றனர் இக் கிராம மக்கள். இக் கிராமத்தின் மதவளர்ச்சிக்கு அரண்களாகக் காணப்பட்டுவரும் ஆலயங்களின் வரலாற்று ஆய்வுகளை இரத்தின சுருக்கமாக பார்ப்போம்:

மாரியம்மன் ஆலயம்:

இவ்வாலயம் வடக்கே ஆண்டிமுனை என்ற இடத்தில் தென்னந் தோட்டத்தின் மத்தியில் அமைந்துள்ளது. இது பூர்வீக ஆலயமாகும். டச்சுக்காரர் இலங்கைக் கரையோரத்தை ஆண்ட காலத்தில் “கண்டவன்னியன்” என்னும் வன்னி அதிகாரியின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் இருந்தது. இப்பகுதி கத்தோலிக்க மதமாற்றத்துக்கு உட்பட்டாலும், கண்டவன்னியனே இவ்வாலயத்தை பராமரித்து வந்தான். கி. பி. 1678ஆம் ஆண்டளவில் இவ்வூர் மக்களின் முன்னோர்கள் இங்கு வந்து குடியேறினார்கள். இம்மக்கள் சிவத்தமிழர்கள் என்பதினால் சேதுராழ அம்பலவாணருக்கு இவ்வாலயத்தின் முழு உரிமைகளையும் ஒலைச் சுவட்டில் எழுதி ஒப்படைக்கப்பட்டது.

ஆரம்பத்தில் இவ்வாலயம் ஓலையினால் கட்டப்பட்டது. பின்னர் மக்களின் உதவியுடன் 1884ஆம் ஆண்டளவில் இவ்வாலயத்தை செங்கல்லினால் கட்டினார்கள். 1899 ஆம் ஆண்டில் இவ்வூர் மக்கள் பெரியம்மை நோயினால் பீடிக்கப்பட்டனர். அம்மனின் அருட்கடாட்சத்தினால் இந்நோய் நீக்கப்பட்டது. அதன் நிமிர்த்தம் “திருக்குளிர்ந்தி” என்ற நேர்த்தியை செய்து வருகின்றனர். தீராத அம்மை நோயினால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள்

கோவில் காத்து வருகின்றனர். இது இன்னமும் நடைமுறையில் இருந்து வருகின்றது.

இவ்வாலயம் பழையமையினை உணர்த்துகின்ற தொல்பொருள் சின்னங்கள் இங்கு காணப்படுகின்றது. இங்குள்ள மணிக்கோபுரத்தில் அமைந்திருக்கும் மணியில் “1750 ஆண்டு ஆண்டிமுனை உடப்பங்கரையூரவர் கோவிலுக்கு உபயம்” என்ற வாசகம் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாலயத்தின் மற்றுமோர் சிறப்பு மிக்க தொல்பொருள் சின்னம் அங்குள்ள அம்மனின் செப்புப் படிவமாகும். இது சோழகாலத்துச் சின்னமாகக் காணப்பட்டு வருகின்றது. இது விசய நகர - நாயக்கர் காலப் பாணியிலமைந்ததென்றும் 16ஆம் 17ஆம் நூற்றாண்டுகளுக்குரிய படிவமென்றும் இதை ஆய்வு செய்த பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன் கருத்துத் தெரிவித்தார்.

இவ்வாலயத்தில் தைமாதத்தில் பொங்கல் விழா, மாசி மகும், நவராத்திரி விழா என்பன நடைபெறும். இங்கு மாசிமக உற்சவம் 1936 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இவ்வாலயத்தின் குடமுழுக்கு விழா 1966, 1995 ஆம் ஆண்டுகளில் நடைபெற்றது.

காளியம்மன் கோவில்

இவ்வாலயம் உடப்பு கிராமத்தின் மத்தியில் அமைந்துள்ளது. எருக்கலைக் காடாக வளர்ந்து கிடந்த இக்கிராமத்தில் கொடிய கொள்ளை நோய் “காலரா” பரவி பலர் உயிர் துறந்தனர். கொத்தக் கிழவன் என்னும் அம்பிகை அடியார் ஒருவர் இருந்தார். அவருக்கு காளி உருவேகி மக்களை ஊரை விட்டு நகர வேண்டாமென்றும் காளியின் கருணையினால் மக்கள் காப்பாற்றப் படுவார்கள் என்றும் காளிதேவிக்கு பச்சை இலையால் குடில் கட்டி, வேப்பிலைக் கும்பம் வைத்து கடல்நீரை எண்ணெயாக வார்த்து விளக்கெரிக்கும்படி கட்டளையிட்டார். அவர்களும் அவ்விதமே செய்து தேவியை வழிபட்டனர். பின்னர் அவ்வேப்பிலை பூத்து காய்த்ததாகவும் கடல் நீரில் விளக்கெரிந்ததாகவும் வழிவழியாக மக்கள் கூறுகின்றனர்.

1878 ஆம் ஆண்டு இக் கோவில் கல்லால் அமைக்கப்பட்டது. பின்னர் 1920 ஆம் ஆண்டில் புனருத்தாரணம் செய்யப்பட்டது.

இவ்வாலயத்தில் வருடாவருடம் புரட்டாதி மாதத்தில் வேள்வி விழா பத்துத் தினங்களாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஐயனார்கோவில்:

உடப்பின் தென்கீழ் திசையில் இக்கோவில் அமைந்துள்ளது. தனியாருக்குச் சொந்தமான இக்கோவிலுக்கு மானியமாக தென்னந்தோட்டங்களும் உண்டு.

இவ்வாலயத்தில் ஸ்ரீ புஸ்கலாதேவி ஸமேத மகா சாஸ்தாவு விநாயகர், சுப்பிரமணியர், நவக்கிரகம், வயிரவர் மூர்த்தங்கள் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளது. முன்னம் இவ்வாலயத்தில் நவராத்திரி விழா கொண்டாடப்பட்டது. பின்னர் இவ்வுற்சவத்துக்கு பதிலாக பங்குனி உத்திரத் திருவிழா நடைபெற்று வருகின்றது. இவ்வாலயம் பொன்னையா இராமலிங்கம் குடும்பத்தாரின் பொறுப்பில் உள்ளது. தற்பொழுது அவர்களின் வாரிசுகளே வழி நடத்தி வருகின்றனர். இவ்வாலயத்தின் பூசைகளை பிரம்மஸ்ரீ வைத்தீஸ்வரக் குருக்களும் அதன் பின்னர் 1937 ஆண்டில் பிரம்ம ஸ்ரீ சுப்பையா ஐயரும் பூசகராக இருந்து வந்துள்ளனர். 1980 ஆம் ஆண்டு புதுப்பித்து புனரமைக்கப்பட்டது.

சுவாமி ஐயப்பதாசன் ஆலயம் ஆண்டிமுனையை அண்மித்துள்ள வம்பிட்டான் என்ற இடத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. 1994ஆம் ஆண்டு குடமுழுக்கு செய்யப்பட்டது. 18 படிகள் அமைப்பைக் கொண்டுள்ளது இவ்வாலயம்.

புத்தளம் மாவட்டத்தில் பல கிராமங்களில் இந்து ஆலயங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. அவையாவன: முன்னேஸ்வரம் ஸ்ரீ முன்னநாதப்பெருமான் தேவஸ்தானம், முன்னேஸ்வரம் பத்திரகாளியம்மன் கோவில், சித்தி விநாயகர் ஆலயம், மருதங்குளம் சிவன் கோவில், முருகன் கோவில், சித்தா மடம் ஐயனார் கோவில். கொட்டகை ஐயனார் கோவில், குசலை மாரியம்மன் கோவில், கருக்குப்பனை ஐயனார் ஆலயம், மானாவேரி சிவன் கோவில், திமிலை கன்னியம்மன் கோவில், முந்தல் ஸ்ரீ திரௌபதையம்மன் ஆலயம், முந்தல் மருதடி விநாயகர் கோவில், கருத்தான் வில்லு பாலையடி பிள்ளையார் கோவில், கருங்காலி சோலை ஸ்ரீ கல்யாண முருகன் ஆலயம், மதுரங்குளி சித்தி விநாயகர் கோவில், முருகன் கோவில், கரம்பை ஸ்ரீ விநாயகர் கோவில், நரக்கள்ளி காளியம்மன் கோவில்,

தில்லையடி முருகன் ஆலயம், புத்தளம் மாரியம்மன் கோவில், பிள்ளையார் ஆலயம், பனையடி சித்தி விநாயகர் கோவில், சேனைக் குடியிருப்பு பத்தினியம்மன் கோவில், முருகன் ஆலயம், சேகுவன் தீவு முருகன் ஆலயம், கரடிப்பு முத்துமாரியம்மன் கோவில், ஆனைவாசல் முத்துமாரியம்மன் கோவில், கற்பிட்டி முருகன் ஆலயம், புளிச்சாக்குளம் அம்மன் கோவில், வட்டுவான் காளியம்மன் கோவில் என்பன இம்மாவட்டத்தின் ஆன்மீக வளர்ச்சிக்கு உந்து சக்தியாக இருந்து வருகின்றது. இவ்வாலயத்தின் வரலாறுகள் ஆவணப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

19. முன்னேஸ்வரம்

13ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழ் அரசின் ஆட்சியில் வடமேற்குக் கரையோர எல்லையாக இருந்த தமிழ் பேசும் மக்களின் ஒரு பகுதி வடமேல் மாகாணம்.

இம்மாகாணத்தில் இன்று திட்டமிட்ட இன மத மாற்றங்களால் அந்தப் பகுதிகளில் வாழ்ந்து வந்த தமிழ் பேசும் மக்கள் பெரும்பான்மை மக்களாக (சிங்களவர்) இனம் மாறிக் காணப்பட்ட போதிலும், இந்தப் பகுதிகளில் இன்றும் காணப்படும் பழம் பெரும் சிவன் ஆலயங்களும், ஐயனார் கோவில்களும், ஏனைய இடிபாடுகளும், தமிழும், சைவ மதமும் இப்பகுதிகளில் தழைத்தோங்கி இருந்து வந்துள்ளதை எடுத்தியம்பி நிற்கின்றன.

இம்மாகாணத்துக்கு வரலாற்றுச் சிறப்புண்டு. மனுநீதிகண்ட சோழனின் வம்சத்தில் வந்த குளக்கோட்ட மன்னன் திருப்பணி செய்யப்பட்ட முன்னேஸ்வரம் ஆலயம் இம்மாகாணத்தில் அமைந்திருப்பதினால் தமிழரின் பாரம்பரிய சிறப்புக்களைப் பறைசாற்றுகின்றது.

முன்னேஸ்வரம் பல வளங்கள் பெற்று வளமான வற்றாத நன்னீர் ஊற்றுக்களையும், கனமான அருட்கடாட்சத்தையும் வழங்கும். முன்னேஸ்வரத்தினிலே ஸ்ரீ முன்னநாதப்பெருமான் அன்னை வடிவழகியான இறைவியோடு கொலுவீற்றிருக்கின்றார்.

கொடியேற்றிய தினத்திலிருந்து இருபத்தெட்டு தினங்களாக கொண்டாடப்பட்டு வரும் இவ்வாலய உற்சவம் ஆவணிப் பெளர்ணமியன்றே தீர்த்தோற்சவம். சிலாபம் மாயவன் ஆற்றில் (கெதுறு ஓயா) இடம் பெறும். இதனால் இப்புண்ணிய தலத்தின் தீர்த்தம் மாயவனாறு என்றும் அரசமரமே

தல விருட்சமாகவும் அமைந்திருக்கின்றது.

மூர்த்தி தல சிறப்போடு முன்னோர் போற்றி புகழும் இவ்வாலய உற்சவங்கள் இந்து கலாசார பொலிவு, நெறிமுறை பிறளாமல் தொன்று தொட்டு நடைபெற்று வரும் இடமாகவும் இது திகழ்கின்றது.

உற்சவங்கள்

முதன்மை பெற்று விளங்கும் இவ்வாலய உற்சவங்கள் மூர்த்தி சிறப்பும், தலப் பெருமையும் அமையப் பெற்று விளங்கி வருகின்றன.

இங்கு நடைபெறும் தீப்பள்ளம் இறங்கும் காட்சியில் செந்தழல் அனலில் மெய்யடியார்கள் நடனமாடும் காட்சி கண்ணோர் காட்சியாகும்.

அத்தினம் 63 நாயன்மார்களுக்கு விழாவெடுத்துச் சிறப்பிப்பது தனிச் சிறப்பு வாய்ந்ததாகக் காணப்படுகின்றது. சிவாலயங்களில் இங்கு மட்டுமே இச்சிறப்பு உற்சவம் நடைபெறுவது முக்கிய ஓர் நிகழ்ச்சியாகும்.

வேட்டைத் திருவிழாவன்று ஸ்ரீ முன்னைநாதப் பெருமான் மின்னலங்காரக் குதிரை வாகனமேறி அருள் பாலிக்கும் காட்சி உள்ளன்பை உருக்கும் காட்சியாகும். முன்னைநாதப் பெருமானின் தேருலா பவனி தெய்வீகத் தன்மை கொண்டது. இத்தினத்தன்று இக்கிராமம் தமிழ் பண்பாட்டு பாரம்பரியங்களை விளக்கி நிற்கும்.

இவ்வாலய தீர்த்த உற்சவம் சிலாபம் மாயவன் ஆற்றில் நடைபெறும். இங்கு சகோதர இன மக்கள் தத்தம் தீராத நோய்கள் தீர்க்கப்படும் என்ற நோக்கோடு தீர்த்தமாடுவதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

இத்திருத்தலத்தில் பங்குனி மாதத்தில் வசந்த நவராத்திரியும், லட்சார்ச்சனையும், சண்டி ஹோமயாகம், சம்மேளனயாகம் என்பனவும், புரட்டாதி மாதத்தில் நவராத்திரி விழாவும் சிறப்பாக கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது.

இடிபாடு

எமது நாட்டில் அந்நியர்களின் வருகையினால் இந்து மதத்தின் மறுமலர்ச்சியில் ஓர் தேக்கத்தை உண்டாக்க ஏதுவாக இருந்தது. குறிப்பாக போர்த்துக்கேயரின் வருகையின் நிமிர்த்தம் இந்துக்களின் அறங்காவலான கோவில்கள் தரைமட்டமாக்கப்பட்டன. இதனால் இந்த நாட்டின் இந்து சமயத்தின் வளர்ச்சியில் மந்த நிலை ஏற்படலாம் என அனுமானிக்கப்பட்டது.

இத்திருத்தலம் போர்த்துக்கேயரினால் 1517ஆம் ஆண்டு தரைமட்டமாக்கப்பட்டது. இதன் மகிமை பெருமைகளை உணர்ந்த கீர்த்தி ஸ்ரீ ராஜசிங்க மன்னன் 1753 ஆம் ஆண்டு குடமுழுக்கு நடத்தி சிறந்த தலமாக பெருமைப்படுத்தினான். பின்னர் இவ்வாலயத்தில் 1753, 1875, 1919, 1963, 1991 ஆண்டுகளில் சும்பாபிஷேகம் நிகழ்வுற்று வந்துள்ளது.

வழிபாடு

இத்திருத்தலத்தை இராமர், வியாசர், இலங்கையை அரசாண்ட மன்னர்களான கஜபாகு, ஆறாவது பராக்கிரமபாகு ஆகியோரும் வணங்கி முன்னநாதப் பெருமானின் அருட்கடாட்சத்தைப் பெற்று இன்பமாக வாழ்ந்தார்கள் என்றும், குளக்கோட்டு மன்னன் முன்னேஸ்வரத்தை புனரமைத்தான் எனவும் முன்னேஸ்வரம் மான்மியம் எடுத்துக்கூறுகின்றது.

குளக்கோட்டு மன்னன் இவ்வாலயத்தின் திருப்பணிக்காக வேண்டி தமிழகத்திலிருந்து பிராமணர், செட்டி, சைவர், வேளாளர், வீரமுட்டி, சங்கமர்நாதர், கொல்லர், கன்னார், தட்டார், சிற்பர், தச்சர், யாழ்ப்பாடி, எண்ணெய் வாணிபர், அசும்படியார், முல்லை மடப்பள்ளியார், இலைவாணியர், சருகு மடப்பள்ளியார், கைக்கோளர், சேவியர், விறகு வெட்டி, தூதர், நரவிதர், வண்ணார், திமிலர், வலைஞர், குயவர், மறவர், சாளார், வருண குலத்தார் போன்ற தொழிலாளர்களை அழைப்பித்தான்.

ஆலயத்திருப்பணிக்கென கொண்டு வரப்பட்டவர்கள் 63 கிராமங்களில் குடியமர்த்தப்பட்ட பெருமை இம்மாகாணத்துக்கு உண்டு.

அந்தக் கிராமங்களான பிராமணதளுவ, கொக்காவில, தம்பல, கருபெல, பள்ளம, தகம்பனவ, மண்டலானை, மினிக்குளம், உகம்பிட்டி, எலிவெட்டி, கரக்கரப்பள்ளி, மானாவாரி, கரவெட்டி, கணங்கட்டி, இகல பிராமணந்தமுலை,

மருதங்குளம், தீர்த்தக்கரை, திமிலை, சிலாபம், மணற்குளம், கருக்குளி, செம்புக்கட்டி, வீரபாண்டியன் என்ற கிராமங்களில் குடியிருக்கச் செய்தான். இவ்வூர் பெயர்கள் அத்தனையும் தொழிலுக்கேற்ப இடப்பட்ட இடுகுறிப் பெயராகும்.

இவ்வழகான பெயர்கள் இன்று மருவி மாற்றம் செய்யப்பட்ட நிலையில் காணப்பட்டு வருகின்றது. உ+ம்: தீர்த்தக்கரை என்ற அழகான தமிழ் பெயர் இன்று தித்தக்கடை என்று அழைக்கப்பட்டு வருகின்றது.

புனித பிரதேசம்

புத்தளம் மாவட்டத்தில் 1988ஆம் ஆண்டு ஆனமடுவவில் “கம்உதாவ” கொண்டாடப்பட்ட போது இவ்வாலயம் புனித பிரதேசமாக பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு முதல் கட்ட வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன.

அதன் பிரகாரம் கோவிலைச் சுற்றியுள்ள குடிசை வீடுகள் அகற்றப்பட்டு சுற்றாடல் புதுப்பொலிவு பெற்று நேர்த்தியான முறையில் காணப்படுகின்றது. முன்னேஸ்வரத்தில் இன்னுமொரு சிறப்புப்பெற்ற ஆலயமாகத் திகழ்வது ஸ்ரீ பத்திர காளியம்மன் தேவஸ்தானமாகும். அத்துடன் ஸ்ரீ சித்தி விநாயகர் ஆலயம் ஸ்ரீ ஐயனார் கோவில், வயல் பிள்ளையார் போன்ற கோவில்கள் ஆன்மிக வளர்ச்சிக்கு உந்து சக்தியாக இருந்துவருகின்றன.

முன்னேஸ்வரம் தேவஸ்தானத்தின் மூலம் தமிழ் மக்களும், சைவ மதமும் தழைத்தோங்கி வந்துள்ளதை அறியக்கூடியதாக இருக்கும். அதே வேளை, இவ்வாலயங்களின் மூலம் இன செயலணியம் வித்திடப்படுகின்றது. சகல மக்களும் வணங்கி கடைசத்தைப் பெறும் இடமாகவும் முன்னேஸ்வரம் திகழ்கின்றது.

20. உள்ளூராட்சி சபை தலைவர்

புத்தளம் மாவட்டத்தில் உள்ள உள்ளூராட்சி சபையில் பல தமிழர்கள் தலைமை பதவிகளை அலங்கரித்துள்ளனர். இவர்கள் நகர சபை தலைவர்களாகவும், கிராமாட்சிமன்ற தவிசாளராகவும் இருந்துள்ளார்கள்.

உடப்பு கிராம சபை

உடப்புக் கிராமம் 1886ஆம் ஆண்டு நில அளவைப் பகுதியினாரால் அளக்கப்பட்டது. இவ்வளவையின் போது தெருக்கள், ஒழுங்கைகள் வகுக்கப்பட்டன. 1890இல் உடப்பு புளிச்சாக்குளம் பாதை அமைக்கப்பட்டது. 1898ஆம் ஆண்டில் உடப்பு பிங்கட்டிப் பாதையும் அமைக்கப்பட்டது.

ஆரம்பத்தில் இக்கிராம ஆட்சி "லோக்கல் போட்" பரிபாலனத்துக்குட்பட்டிருந்தது. இதற்கு அரசாங்க அதிபரே பொறுப்பாளராக இருந்தார். 1914 உடப்பு தெருக்கள் விஸ்தரிக்கப்பட்டன. 1917 இல் வீட்டுவாரி அறவிடும் முறை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 1945 ஆண்டில் ஆனைவிமுந்தான் பிரதேச கிராமச்சங்கத்தின் நிருவாகத்தில் சேர்க்கப்பட்டது. இதன் பின்பே இக்கிராமம் பல வழிகளிலும் முன்னேற்றம் அடைந்தது.

ஆனைவிமுந்தான் பற்று கிராமாட்சி மன்றத்தின் தலைவராக திரு. ந. சிற்றம்பலம் (1945-58 வரையும்) சேவையாற்றினார். முதல் கிராமாட்சி மன்ற தலைவரும் இவரே.

அதன் பின்னர் ஆனை விமுந்தான் கிராமாட்சி சபையில் இருந்து உடப்பு தனி கிராம சபையாக இயங்கியது. அப்போதைய சிலாபம் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்த ஜே. சி. முனசிங்கவின் முயற்சியினால் உடப்பு ஆறு வட்டாரங்களாக பிரிக்கப்பட்டது, 1958இல் நடைபெற்ற முதல் கிராம சபைத் தேர்தலில் திரு. ந. சிற்றம்பலம் குழுவினர் வெற்றி பெற்றனர். உடப்பின் முதல் கிராம சபை தலைவராக திரு. ந. சிற்றம்பலம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

1961-09-25 இல் உடப்பு கிராம சபை கட்டிடத்திற்கு தலைவர் திரு. ந. சிற்றம்பலம் அவர்களால் அத்திவாரக்கல் நடப்பட்டது. புதிய கட்டிடம் சிலாபம் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் எஸ். டி. ஆர். ஜயரத்னவினால் 1965இல் திறந்து வைக்கப்பட்டது.

அதன் பின்னர் நடைபெற்ற தேர்தலில் திரு. பூ. கந்தசாமி தலையில் போட்டியிட்ட குழுவினர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். உடப்பின் இரண்டாவது கிராம சபை தலைவராக பூ. கந்தசாமி நியமிக்கப்பட்டார். உபதலைவராக திரு. மு. ஆறுமுகசாமி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

1981 இல் கிராம சபைகளுக்குப் பதிலாக புதிய அரசியலமைப்பு திட்டத்தின் படி கிராமோதய சபைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. உடப்பின் முதலாவது கிராமோதய சபை தலைவராக திரு. க. சின்னையா (1981-1982) தெரிவு செய்யப்பட்டார். மற்றும் திரு. சே சிவசோதி (1982-83) திரு. மா. முருகையா (1983-84) திரு. இ. இராமச்சந்திரமூர்த்தி (1984) திரு. மு. இராமநாதன் (1987) திரு. வை. கமலக்கண்ணன் (1988) திரு. வை. கனகரத்தினம் (1990) திரு. வீரசொக்கன் (1994) கிராமோதய சபை தலைவராக தொண்டாற்றினார்கள்.

புத்தளம் நகரசபை

புத்தளம் நகரசபையின் முதல் நகராட்சிமன்ற தலைவராக தமிழரான டப்ளியூ. ஏ. முத்துகுமார் (1933-1938) இருந்துள்ளார். இன்று இந்த நகரசபை ஒன்பது வட்டாரங்களாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.

மதுரங்குளி கிராமசபை

மதுரங்குளி கிராமசபையின் முதல் தலைவராக முந்தலைச் சேர்ந்த திரு. செல்லையா கந்தசாமி (1950-56) என்ற தமிழர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளார்.

அக்கரைப்பற்று கிராம சபை

கற்பிட்டி பகுதியைச் சேர்ந்த ஆண்டிமுனை கிராமத்தில் இருந்து நாவற்காடு வரையும் உள்ள பகுதியை அக்கரைப்பற்று கிராமசபை என்று அழைக்கப்படும். இக்கிராம சபையின் தலைவராக நாயக்கர் சேனையைச் சேர்ந்த திரு. வி. கே சதாசிவம் செட்டியார் (1958 -1977) வரையும் இருந்துள்ளார்.

மாம்புரி கிராமசபை

மாம்புரி கிராம சபைதலைவராக திரு. ஜி. மரியாம்பிள்ளை தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளார்.

ஆராச்சிக்கட்டு பிரதேச சபை தலைவர்

1990ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற பிரதேச சபைத் தேர்தலில் ஆராச்சிக்கட்டு பிரதேச சபை தலைவராக உடப்பைச் சேர்ந்த ஒருவர் தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

(வட கிழக்கு மலையகப்பகுதிகளை தவிர்ந்த ஒரே ஒரு தமிழர் என்ற பெருமையும் பெறுகின்றார்.)

1997ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற உள்ளூராட்சிமன்றத் தேர்தலில் ஆராச்சிக்கட்டு பிரதேச சபைக்கு உபதலைவராக திரு. கந்தசாமி தெட்சணா மூர்த்தி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளார்.

புத்தளம் மாவட்டத்தில் 1981ஆம் ஆண்டு குடிசன மதிப்பீட்டு புள்ளி நிலைப்படி 693944 மக்கள் வாழ்கின்றனர். இவர்களில் ஆண்கள் 240105 பேரும் பெண்கள் 244232 பேரும் உள்ளனர். சிங்களவர்கள் 40753 பேர்கள், தமிழர்கள் 33218பேர், முஸ்லிம்கள் 47959பேர், பேகர் 444பேர், இந்தியத் தமிழர்கள் 2969பேர், மலே 882 பேர், ஏனைய இனத்தவர்கள் 424 பேர்

இவர்களில் பௌத்தர்கள் 234519, இந்துக்கள் 20458, முஸ்லீம்கள் 50246, கத்தோலிக்கர் 18559 புரட்டந்தார் 2146, வேறு மதத்தினர் 418பேர் இருக்கின்றனர்.

இம்மாவட்டத்தில் அவ்வப்போது நடைபெற்றுவரும் பொது தேர்தல், மாகாணசபை, பிரதேச சபை தேர்தல்களில் பல தமிழர்கள் போட்டியிட்டாலும் வெற்றி பெறுவது முயற்கொம்பாகவே இருந்துவருகின்றது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

21. உடப்பில் பாரம்பரியம் பேணும் கலை

உடப்பு மக்கள் கோலாட்டத்தை தெய்வீகக் கலையாகப் பேணி வருகின்றனர்.

தென்னிந்திய வழித்தோன்றல்களான இக்கிராம மக்களின் மூதாதையர் அங்கிருந்து வரும்போதே சில கலைப் பொக்கிஷங்களையும் கொண்டுவந்துள்ளனர்.

சடங்கு, சம்பிரதாயங்களில் பிறக்கும் கலைகள் தெய்வம்சம் நிறைந்ததாகக் காணப்படுகின்றன. அந்த வகையில் இக்கிராமத்தில் கோலாட்டக் கலை தெய்வீக வழிபாட்டு முறைகளுடன் ஒன்றி நிற்கின்றது.

இப்பகுதிய கலை வடிவங்களை ஆராய்ந்த பேராசிரியர் ச. வித்தியானந்தன் இப்பகுதியின் நாடக வளர்ச்சிக்கு முன்னேஸ்வர ஆலயம் உறுதுணையாக இருக்கின்றது. அதனால் தான் இப்பகுதியின் பல கிராமங்களில் பாரம்பரிய கலைகள் பேணப்படுகின்றன என்று குறிப்பிட்டார்.

பின் தங்கிய பகுதியில் காணப்படும் கலை கலாச்சார உணர்வுகள் அப்பகுதியின் தொன்மை சிறப்பை பறைசாற்றுகின்றன. அவ்வகையில் உடப்பின் கலை வடிவம் இன்னும் வாழ்ந்து வருகின்றது. பாரம்பரிய கலை மரபை பாதுகாக்கும் இடமாகவும் இருக்கின்றது.

வட மேல் மாகாணம் கலை பாரம்பரியத்தின் தாயகமாக இருக்கும் உடப்பு மரபுகளை மதித்து காலத்துக்காலம் பல்வேறு வடிவங்களைக் கொண்ட கலைகளை ஊக்குவித்து வருகின்றது.

உடப்பில் பல்வேறு கலைகள் இருக்கின்றன. இவற்றில் “கோலாட்டக் கலை” சிறந்த இடத்தைப் பெற்று வருகின்றது.

கோலாட்டக் கலை ஆலயங்களுடனும், சமய வழிபாடுகளுடனும் ஒன்றி காணப்படுகின்றது. கோலாட்டக் கலை தெய்வத்தை வழிபடும் தன்மை கொண்டதாக இருக்கிறது. கோலாட்டத்தில் பாடப்படும் பாடல்கள் பொதுவாக தெய்வ அனுக்கிரகம் வேண்டி உரைப்பதாகவே அமைகின்றன.

இவ்வூர் மக்கள் கோலாட்டக் கலையில் பெரிதும் ஈடுபாடுள்ளவர்கள்.

இரவு நேரங்களிலும் இவர்கள் கோலாட்டம் விளையாடுவார்கள். திருவிழாக்காலங்களில் கரக பவனி நடைபெறும் போதும் கோலாட்டம் விளையாடுவார்கள். எட்டுப் பேர் முதல் பதினாறு பேர் வரை வட்டமாகவும் சோடியாகவும் நின்று விளையாடுவார்கள். கோலாட்டத்தில் ஒற்றை மல்லிகை, இரட்டை மல்லிகை, நாலு வெட்டு, சக்கரவெட்டு, சும்மி போன்ற பல்வேறு ஆட்டங்கள் உள்ளன.

ஒற்றை மல்லிகை ஆட்டம் கடவுள் வாழ்த்து போல அமையும். ஏனைய ஆட்டங்களில் நாட்டுப் பாடல்கள், இராம நாடகம் போன்றவற்றிலிருந்து தெரிவு செய்யப்பட்ட பாடல்கள் இசைப்பார்கள்.

1930ஆம் ஆண்டில் உடப்பு அரசினர் வித்தியாலயத்தில் உதவியாசிரியராக இருந்த திரு. ஏ.கே. இராசரத்தினம் கோலாட்டத்தில் ஒரு திருப்பத்தை ஏற்படுத்தினார்.

பிள்ளையார் கோலாட்டம், நிரைமாறல், மலர் கொய்தல், கப்பலோட்டம் போன்ற ஆட்டங்கள் அதன் பின்னர் ஆடப்பட்டன. இவை முன்னைய எமது ஊர் கோலாட்ட முறையிலும் பார்க்க இலகுவானவை.

1932ஆம் ஆண்டு தலைமையாசிரியராக இருந்த என். ஜே. அல்பிறட்டின் உதவியுடன் சங்கிலிப்பின்னல், அரைஞான் பின்னல், கூடைப்பின்னல் போன்றவை இளைய தலைமுறையினருக்கு பயிற்று விக் கப்பட்டன.

தற்பொழுது இப்பகுதியில் இவ்வாட்டங்கள் அருகி காணப்பட்டாலும் சில கலை நிகழ்ச்சிகளிலும் வைபவங்களிலும் முக்கிய இடத்தைப் பெற்று விளங்குகின்றன. அதேவேளை உடப்பில் உற்சவகாலங்களிலும் விழாக்காலங்களிலும் இக்கலை பக்தியான முறையில் இடம் பெறுகின்றன.

தென்னிந்தியாவிலுள்ள அக்காமடம், தங்கச்சிமடம் போன்ற இடங்களிலிருந்து புலம்பெயர்ந்த இவ்வூர் மக்கள் இக்கலையை பேணி பாதுகாத்து வருகின்றனர்.

இப்பகுதி முஸ்லிம் மக்கள் மத்தியிலும் கோலாட்டக்கலை பிரபல்யம் பெற்று விளங்குகின்றது. குறிப்பாக கற்பிட்டி, கரைத்தீவு, குறிஞ்சாம்பிட்டி, மருதங்குளி, புளிச்சாக்குளம் ஆகிய பகுதிகளில் கோலாட்டத்தில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்ட மக்களைக் காணலாம்.

ஒற்றை மல்லிகை ஆட்டத்தில் காளியம்மன் மீதான பாடல் இசைக்கப்படும்.

இக்கலை வளர்ச்சியில் இக்கிராமத்துக்கு தனித்தன்மை உண்டு என்பது மனம் கொள்ள வேண்டிய ஒரு விடயமாகும்.

1. ஒற்றை மல்லி - கோலாட்டப்பா.

பல்லவி

தாயே தயவு பாரம் மா - காளிகா தேவி

தயவுவைத் தெனையா ளம்மா - என்னம்மா (தாயே)

ஓட்டம்

தாயே தயவு பாரா தஞ்சமே யுன் பாதம்

நெஞ்சில் நிறைந்தவர்க்கு நீ யருள் செய்ய வேண்டும். (தாயே)

பாட்டு

வெண்ணீறு பூசியே வேப்பிலை கை கொண்டு

வீதியில் வந்தவளே - என்னம்மா

கண்ணூறு படாமல் காக்குங் காளிகாதேவி

காரண சுந்தரியே

ஓட்டம்

பொன்னிறம் போற்புவி எங்கும் நிறைந்திருக்கும்

பொருந்தும் மானிடர்கள் வருந்தும் துயரங்கண்டு

தன்னிறங் கொண்டு உட்ப்பங்கரையில் வந்து

சந்தோஷமாக அமைந்து கொலு விருந்த (தாயே)

பாட்டு

சிதம்பரராஜ ரோடு தில்லை நடம் புரிந்த

கதம்ப வாகன ரூபியே - என்னம்மா

அடம்பம் பனியமைந்த மஹிடா சூரனைக் கொண்ட
அண்ட காளிகா தேவியே

ஓட்டம்

அண்ட காளிகா தேவி என்றும் மனமிரங்கி
ஏழைக் குடியைக் காத்து ரெட்சித் துடப்பங்கரை
பட்சம் வைத் தாள வந்த

(தாயே)

2. இரட்டை மல்லி

நன்னன்ன னா னா னா - நனா னன்ன-
நானன்ன னா னா னா
நானன னா னா னா - ந ன ன ன் ன
நானன்ன னா னா னா

பாட்டு

1. சீராறு ஐந்து கரத் - தேவன்
திருப் பாதம் தாழ் பணிந்தே
கூராறு வேலுடையான் - பாத மலர்
கும்பிட் டக மகிழ் வோன் - (நன்)
2. நாரியர் பூக்களை யாம் - பூரணி
நாதன் தமைப் போற்றி
மாரியோங் காளியோடு - திரௌபதி
மாதவன் தாழ் துணையே (நன்)
3. ஈழ வழ நாட்டின் - குடபால்
இலங்கும் கட லருகே

- சூழும் பல வளங்கள் - துலங்கிடும்
சுந்தரஞ் சேருடப்பு - (நன்)
4. உடப்பு நகர் வைபவம் - அடியேன்
உரைக்கு மொழியில் பிழை
கிடைப்பீற் பொறுத் தாள்வீர் - குழந்தை
சொல் கேண்மை மிகு பெரியோய் (நன்)
5. இந்தியா கீழ் தேசம் - ராமேஸ்வரம்
இருமேனி யாற்றங் கரை
சாந்த மலியும் அழையாங்குளமொடு
சாற்றும் பல வூரே - (நன்)
6. ஆங்கு வசித்தவர்கள் - வறுமை
நோயால் மெலி வடைந்து
ஓங்கு புகழிலங்கை - கடல் கடந்
துற்றார் பலவூரே. (நன்)
7. மன்னார் கற்பிட்டி - புத்தளம்
மருவும் குருவிக் குளம்
நன்னய மாய் வாழ்ந்து - வளஞ்செறி
நன்னகர் முந்தல் வந்தார். (நன்)
8. முந்த லென்று நகரை - அவர் பல
முயற்சியுடன் திருத்தி
சிந்தை மகிழ்வுடனே - கோயில்கள்
செப்பனிட்டார் கூரி செய்தார் (நன்)

9. அங்கிருந் தோரிற் சிலர் - கரையாகழி
யாகுங் கீரியங்கழி
தங்க வண்ணாத்தி குண்டு தன்னிற்சிலர்
தான் வசித்தார் மயிலே (நன்)
10. நாளும் பல கழிய - முந்தல்
நகரில் வசித்தோர்கள்
ஆளுங் கடற்றொழிற்காய் - கடற்கரை
யண்ணிக் கரைக்கண்டார் (நன்)
11. நன்னீரின் ஊற்றுக்களும் - முத்துமாரி
நாயகி யால யமும்
பொன்னிசை முப்பியற்று - வசதிகள்
பொலிவும் பல கண்டார் (நன்)
12. கண்டே யக மகிழ்ந்து - உடப்பங்
கரையூர் குடியேறி
கொண்டே பலமுயற்சி - செய்து
கோவில் களுண்டு பண்ணார் (நன்)
13. மேனாட்டாரும் புகழ் - அவர்பல
மேன்மை பெற்றோர்கிடவே
தானாட்சி பெற்றோர்கள் - கம்மல் முதல்
தங்கும் பூக்குள மீறாய் (நன்)

14. வஞ்சக மில்லாதார் - கோயில் பணி
நெஞ்சிடை பூண்டவர்கள்
பஞ்சமு மில்லையவர் - என்னாளும்
தஞ்ச மென் றோரைக்காப்பார் (நன்)
15. பாரத மகா கதையை - மிக மிக
பக்தியுடன் கேட்போர்
பூரண மாய்தீயில் - நடமிடும்
புனிதராவார் மயிலே (நன்)
16. ஆண்டு பல கழிய - குடிஜனம்
அதிகரித்து விளங்க
வேண்டிய மந்திரத்தால் - பற்பல
விந்தை நிகழ்ந்ததுவே (நன்)
17. ஆயிரத் தொண்ணூற்றே உடமைவுறு
ஐம்பத்து மூன்றாண்டு
ஊழி நெருப்பெனவே - வைசூரியைக்
கண்டதா லோட்டமுற்றார் (நன்)
18. ஊரை விட் டெல்லோரும் - பலதிசை
யோடி மறைந்திருக்க
வீரசா முண்டியருள் - தன்னால் சிலர்
மீண்டும் குடிபுகுந்தார் (நன்)

19. அன்னை மாகாளி எம்மை - யெல்லாம்
ஆதரித்து காக்க
அண்ணார் ஒருவரின் மேல் 2 - அக மகிழ்ந்
தருள் கொண்டெழுந்தாரா (நன்)
20. கண்டேயுட்பூரார் - காளி யென்னும்
காரண முண்மை எனில்
உண்டே பல புதுமை - அவற்றுள்ளே
ஒன்றை நீ காட்டும் என்றார் (நன்)
21. சுற்றிப் பணிந்தோர்க்கு - சர்வலோக
தாயார் கடல் நீரை (அ)
ஊற்றி விளக்கேற்றி - வைத்தேயுங்கள்
உள்ளந் தெளியு மென்றார் (நன்)
22. செப்பும் மொழிதவறா தவர்களும்
செய்யத் திரு திகன
ஒப்பில்லாச் சோதி பெற்று - தீபமும்
ஒங்கி விளங்கியதே (நன்)
23. அற்புதங் கண்டேயவர் அம்மைக்கு
ஆலயந் தானியற்றி
சற்பூசை செய்தமையே என்னாளும்
தற்காக்க வேண்டு மென்று (நன்)

24. வேண்டுவார் வேண்டும் வரம் - மாகாளி
விளங்கிட வேயீந்து
தாண்டவ மாயிருந்தான் - கும்பந்தளிர்
பூத்துக் காய்த்ததுவே (நன்)
25. கழுவேறு சேவலுமே - கூவிடும்
காட்சி பல காட்டி
தொழுவோரிடர் நீங்கி - சுந்தரத்
தோகையும் வீற்றிருந்தார். (நன்)
26. மார்க்க நெறி யோங்க - உடப்பூர்
மங்கையர் கற்பிலங்க
ஊர்க்கூட்டத் தொற்றுமையும் - நீதி
யுரைஞ் சிறந்ததுவே. (நன்)
27. செல்வமும் கல்வியுமே - கலந்து
செழுங்கதிர் விட்டோங்க
நன்மனத் தோடவர்கள் - வளர்ந்துவரும்
நாளில் குறைவில்லை.
28. நாளும் பலகழிய - ஆங்கார
நண்பன் திலகாட்ட
மூளும் பேராலுட்பூர் - பிரிவுகள்
முன்னேறி வந்ததுவே (நன்)

29. கல்யாணச் சண்டைகளும் - தெருவில்
காட்சியாய் சண்டைகளும்
சலியாமல் கோவிலிலும் - சண்டைகளும்
தான் புரிந்தார் மயிலே (நன்)
30. ஆகாத செய்கைமிக - உடப்பில்
ஆணவங் கடந்தாட
வாகாயுட்பூரின் - கீழ்பால்
வாய்ந்திடும் விந்தை கேள் (நன்)
31. ஆயிரத் தொளாயிரத் தோடேளாம்
ஆண்டாவணி மாதம்
மாயமுடன் சனிவர மதில் - எரி
றவாய் வட்டந்ததுவே (நன்)
32. இப்படியாய் நிகழ்ந்தும் உடப்பில்
இறுமாப்புத வாது
மைப்படிந்த கண்ணார் - தங்கள்
மகிழ்ந்ரன றின மதியார் (நன்)
33. தந்தை தாய் எப்போதும் - தெய்வமென
சாற்று மொழிக் கெதிராய்
மைந்தரும் பெற்றோரைச் சற்றும்
மதியாதிருந்தன ரே (நன்)

34. மரியாதை என்னு முறை - அங்கு
மருத்துக்கும் இல்லையடி
பெரியார் தமை பழிக்கும் பேதையர்
தெருவில் நெருக்கமடி (நன்)
35. வயதில் முதிர் பெரியோர் - கூடி
வழக்கு மொழிகளெல்லாம்
மையல் கொண்ட மங்கையரை - பகடிமாய்
வாழ்ந்துந் துதியாகும் (நன்)
36. நேர்ந்திடும் மகரமம் - பல பல
நிகழ்ந் திடவுமங்கே
சேர்ந்திடு ஆயிரத் - தொளயிரத்
தீசாற மாண்டதனில் (நன்)
37. மாசிபணிரெண்டில் - திங்கள்
நேரம் பகல் பொழுதில்
வீசும் சுடரோங் - உடப்பில்
வெந்தழல் பூத்ததுவே (நன்)
38. சொற்ப மின நீங்க டமற்றவை
சுடருக் கிரையாக
முற்ற யுட்பூரார் - மீந்தமின
யுற்றே வசித்து வந்தார் (நன்)

39. இப்படியாய் நிகழ்ந்த - செய்கை
எமையால் அரசறிந்து
முப்பத்தி ரெண்டியில் - வீதிகள்
முறை முறையாய்த் திறந்தார் (நன்)
40. தவறதுடப்பூசை - சுகாதார
சங்கத்தினில் சேர்ந்து
நவமான நாகரீகம் - பல பல
நாட்டியம் செய்ததுவே (நன்)
41. வளர்ந்த முடித்திலகள் - சேக்கென்று
மயிர்க்கட்டடையாயுலவ
குளிர் கொண்டவர் போர்த்த - கூடாத
கோலச் சரமி:து (நன்)
42. கபடம் பல மாச்சு - உடப்பில்
கட்சி பல வாச்சு
சவரஞ் செய் நாவிதனும் - கட்சியாய்
தான் வசித்தான் மயிலோ (நன்)
43. வடநாட்டார் ரோதிடினும் - யாருக்கும்
வந்த விருந்தோ வென
மேல் நாட்டில் செய்துவரும் - பொம்மைகள் போல்
தானாட்டுவார் தலையை (நன்)

44. உண்பாரிருப்பார்கள் - தெருவிறு
மோடித் திரிவார்கள்
பெண்பாலார் மெச்சதற்கு - வீரமொழி
பேசிடப் பின்னடையார் (நன்)
45. நல்ல மொழியவர்க்கு - அறிஞர்
சொல்லப் புகுந்தாலோ
எல்லாந் தெரியுமென்று - சொன்னவர் மேல்
இடியே றெனப் பாய்வார் (நன்)
46. போனதை தானினைத்தல் - சிறிதும்
புத்தியில்லாத செயல்
தானொத்த சோதரரே - இனியாம்
தழைக்கும் வழிபார்ப்போம் (நன்)
47. நாளொன்றில் சேர்ந்த பணம் - தலை முறை
யாகத் தழைத் தோங்கும்
சூழும் வினையகற்றி தேவர்களும்
சுபந்தருவார் நமக்கே (நன்)

22. புத்தளம் மாவட்டத்தில் நாடகக்கலை

புத்தளம் மாவட்டத்தில் உடப்பு, மருதங்குளம், குசலை, முன்னேஸ்வரம், முந்தல் ஆகிய தமிழ் கிராமங்களில் அவ்வப்போது நிகழும் உற்சவ விழாக்காலங்களில் நாடகங்கள் மற்றும் கலை நிகழ்ச்சிகள் என்பன நடத்தப்படுகின்றன. பல கலைஞர்களை, நாடக நடிகர்களை இக்கிராமங்கள் உருவாக்கியுள்ளன. மக்களுக்கு கலை ஆர்வத்தையும் ரசனையையும் ஏற்படுத்தியுள்ளன.

சிலாபம் பகுதியில் பல தமிழ் கிராமங்கள் கலை ஆர்வத்தாலும் கலையுணர்வாலும் கட்டுண்டுதிக்கின்றன.

நாடகங்கள் இந்து மக்களின் திருவிழா சிறப்பு நிகழ்ச்சிகளாக மேடையேற்றப்படுகின்றன.

சிலாபம் பகுதி நாடக சம்பந்தமாக பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

கோயில் இராப்பூசை முடிந்த பின்னர் நாடக பூசை நடைபெறும். கோயில் முற்றத்தில் கூடியிருக்கும் நூற்றுக்கணக்கான மக்கள் முன்னிலையில் விடியும் வரை கூத்துக்கள் நடைபெறும்.

இந்த நாட்டுக்கூத்துக்கள் அன்றிலிருந்து இன்று வரை நடைபெற்று வருகின்றன. நாட்டுக்கூத்துக்களில் முக்கியமாக மார்க்கண்டேய நாடகமும் வாளபீமன் நாடகமும் ஆண்டு தோறும் கோயில் முன்றலில் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன.

சிலாபம் பகுதியில் 17ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னரே நாடகங்கள் எழுந்தன. இப்பகுதிகளில் தமிழ் கத்தோலிக்கர்களும் நாடகங்களை மேடையேற்றியுள்ளனர்.

இன்றும் தமிழ் கத்தோலிக்கர் வாழும் இடங்களான கருக்குப்பனை, நாவக்காடு, நரக்களி, மாம்புரி ஆகிய இடங்களில் அண்மைக்காலங்களில் சமய வெளிப்பாட்டைக் கொண்ட தமிழ் நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டன மேடையேற்றப்பட்டும் வருகின்றன.

தென்னிந்திய வழித்தோன்றல்களான உடப்பு சிவத் தமிழர்கள் இராமேஸ்வரத்திலுள்ள அக்காமடம், தங்கச்சிமடம் ஆகிய பகுதிகளிலிருந்து இடம் பெயர்ந்து மன்னாரை அடைந்து அதன் பின்னர் கற்பிட்டி, புத்தளம், முந்தல் ஆகிய இடங்களிலிருந்து உடப்பில் குடியேறினார்கள். இவர்கள் புத்தளம் முந்தல் ஆகிய இடங்களில் கோவில்களை நிர்மாணித்து விழாக்கள் கொண்டாடினார்கள்.

இதுபோன்று உடப்பிலும் கோவில்களை அமைத்து கலையம்சம் கொண்ட உற்சவங்களுடன் தமது வாழ்வை பிணைத்துக்கொண்டனர்.

இங்கு அமைந்திருக்கும் திரௌபதையம்மன் ஆலயத்தில் மகாபாரத விழா கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது.

நாடக்கலைக்கு இவர்கள் முக்கிய இடமளித்து வருகின்றனர்.

உடப்பு ஸ்ரீ திரௌபதையம்மன் ஆலயத்தில் நடைபெற்று வரும் "தீ மிதிப்பு" வைபவத்தின் கடைசி நான்கு இரவுகளிலும் ஆலய பூசைகளின் பின்னர் நாடகங்களும் கூத்துக்களும் நடைபெறுகின்றன.

ஆரம்ப காலத்தில் அல்லியரசாணி, வாளமீமன், மார்க்கண்டேயர் போன்ற நாடகங்கள் ஆலய முன்றலில் மேடையேற்றப்பட்டுள்ளன.

இந்நாடகங்கள் பனைஒலை ஏடுகளில் எழுதப்பட்டிருந்தன. இக்கூத்துக்கள் திரை தொங்க விடும் பழக்கம் இருக்கவில்லை. இக்கூத்துக்கள் விடிய விடிய ஆடப்பட்டன. இதன் மேடையமைப்பு மூன்று பக்கம் மறைக்கப்பட்டு ஒரே திசையை பார்த்த நாற்பக்க வடிவமாகும்.

முன்பக்கத்தில் வெளியில் நூற்றுக்கணக்கான பார்வையாளர்கள் அமர்ந்திருப்பார்கள். மேடையின் ஒரு பக்கத்தில் நாடகத்தை நடத்தும் அண்ணாவியார் ஏட்டுடன் நிற்பார். மத்தளம் அடிப்பவரும் அவரோடு தாளக்காரர் பாட்டுக்காரர் ஆகியோரும் நிற்பார்.

திரைக்கு பதிலாக நான்கு முழ வேட்டியைப் பயன்படுத்தி நடிக்கரை மறைப்பார்.

நாடகத்தில் ஆடலும் பாடலுமே பிரதானமாக காணப்பட்டன. வசனம்

இல்லா கூத்துக்களாகவே அவை இருந்தன.

பாடலை மீண்டும் மீண்டும் பாடும் முறையும் பாடலைக் கூத்தர் பாடி முடிய பின்பாட்டுக்காரர் மீண்டும் பாடும் முறையை பார்வையாளரின் வசதி கருதியே ஏற்பட்டது. இதனை நாம் கூத்து அரங்கு முறை எனக்கூறலாம்.

இக்கூத்துக்கள் ஆரம்பம் தொடக்கம் முடியும் வரையும் ஒரு சடங்கு போலவே செய்யப்பட்டன. கூத்து தொடங்கு முன்னர் மேடையில் பூஜைசெய்தல் தெய்வங்கள் மீது காப்பு, விருத்தம் பாடல் என்பன இடம்பெறும். கூத்து முடியவாழிய என மங்களம் பாடி மேடையைத் தொட்டுக் கும்பிட்டு வீடு செல்வர். இக்கூத்து மரபு இங்கு மாத்திரமல்ல யாழ்ப்பாணம் மட்டக்களப்பு முல்லைத் தீவு போன்ற இடங்களிலும் கைக்கொள்ளப்பட்டன.

இவ்வூர் மக்கள் நடத்தும் நாடகங்களிலும் கூத்துக்களிலும் ஆண்களே பங்குபற்றுவர். பெண்கள் கலந்து கொள்வதில்லை. ஆண்களே பெண்வேடத்தையும் தாங்கி நடிப்பர். கூத்துக்களை ரசிப்பதில் ஆண்களிலும் பார்க்க பெண்களே முதன்மையானவர்கள். கூத்துத் தொடங்க பல மணித்தியாலயங்களுக்கு முன்னதாகவே பெண்களும் சிறுவர்களும் மைதானத்தில் நிரம்பிவிடுவர்.

முன்னேஸ்வரம் ஆலய விழாவில் பிட்சாடனர் விழா நடேசர் விழா, வேட்டைத் திருவிழா, தேர் ஆகிய நான்கு பிரதான விழா நாட்களிலும் உடப்பூர் மக்களே ஆலய முன்றலில் கூத்துக்கள் ஆடி வந்துள்ளனர். இந்நான்கு நாள் உற்சவங்களின் உபயங்கள் உடப்பூர் இந்துக்களுக்கு உரிமையானவையாகும். ஆனால் பின்னர் உடப்பு, குசலை, முன்னேஸ்வரம், மருதங்குளம் போன்ற கிராமங்களில் நாடகங்கள் மட்டுமே மேடையேற்றப்பட்டன. தற்பொழுது முன்னேஸ்வர ஆலயத்தில் நாடகங்கள் மேடையேற்றப்படுவது இல்லை.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலத்தில் தற்கால முறைக்கேற்ற பாணியில் நாடகங்களில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. கர்நாடக சங்கீதத்தில் பாண்டித்தியம் பெற்ற ஆறுமுக வாத்தியார் என்பவர் இளம் வயதினர் சிலரைத் தேர்ந்தெடுத்து முறையான பயிற்சியை வழங்கினார். பாடல்களை இராகமுறைப்படி பாட பயிற்சி அளித்தார். பக்கவாத்தியங்களாக ஆர்மோனியமும் மிருதங்கத்துக்குப் பதிலாக தபேலாவும் பயன்படுத்தப்பட்டன.

இக்குழுவினர் வள்ளி திருமணம், கோவலன் சரித்திரம், பவளக்கொடி,

அல்லி அரசாணி, சத்தியவான் சாவித்திரி, சகுந்தலா, கண்டி ராஜன், ஞானசவுந்தரி, இராமாயணம், அரிச்சந்திர மயானகாண்டம் போன்ற நாடகங்களை அரங்கேற்றினர்.

இவர்கள் பெரும் கொட்டகைகள் அமைத்து தெருமாளிகை, அந்தப்புரம், பூங்கவனம், காடு ஆகிய காட்சிகளைக்காட்டும் பல்வேறுவிதமான திரைகளை பயன்படுத்தி காட்சிகளை அமைத்தனர். இவர்கள் நாடகங்களுக்கு நிதி பெற்றனர்.

இக்குழுவினரை இவ்வூரார் பெரிய டிராமாக்காரர் என்றும் நாட்டுக்கூத்து முன்னைய கோஷ்டியை கரு நாடக குழுவினர் என்றும் அழைத்தனர்.

1956 ஆம் ஆண்டு காலகட்டத்தில் புராண இதிகாச இசைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து மேடையில் நாடகங்கள் அரங்கேற்றப்பட்டன.

1974 ஆம் ஆண்டு வட உடப்பு கந்தசாமி நாடக மன்றத்தின் “பாஞ்சாலி சபதம்” ஓம் சக்தி நாடக மன்றம் ” வத்சலா கல்யாணம்” என்பன அரங்கேற்றப்பட்டன.

பின்னர் பட்டதாரி ஆசிரியரான இரா. பாலகிருஷ்ணன் தலைமையில் பல நாடகங்கள் எம். ஏ. எஸ். குழுவினரால் வழி நடத்தப்பட்டு இன்றும் அரங்கேற்றப்பட்டு வருகின்றன.

தற்காலத்தில் பல நாடக மன்றங்கள் தோன்றி நாடகங்களை அரங்கேற்றி வருகின்றன. திரு. செல்வமணி தலைமையில் “இளம் தென்றல்” நாடகமன்றம் பல நாடகங்களை மேடையேற்றி வருகின்றது.

கலைஞரும் திரு. பெரி - சோமாஸ்கந்தரின் தலைமையில் பல நாடகங்கள் அரங்கேற்றப்பட்டுள்ளது.

திரு. கே. ஸ்ரீஸ்கந்தராசா ஆசிரியர் நெறியாக்கத்தில் பல வெற்றி நாடகங்கள் உடப்பு மேடையில் அரங்களித்துள்ளது.

இன்று உடப்பில் பல நாடகமன்றங்கள் தோன்றி நாடகங்களை மேடையேற்றி வந்தாலும் அவற்றில் நாடக மரபுகளையோ நாடக பாணிகளையோ காணமுடியாத நிலை ஏற்பட்டு வருகின்றது. சினிமாவைப்

பின்பற்றி நாடகங்கள் உருவாக்கப்பட்டு வருவதாலேயே இந்நிலை ஏற்பட்டுள்ளதாக பலரும் கருத்து தெரிவிக்கின்றனர்.

தற்காலத்தில் சினிமாப் பாடல்களையும் திரைப்பாடல்களையும் புகுத்தி அதற்கேற்ற முறையில் ஆடுவதும் பாடுவதும் நாடக மரபுக்கு ஒவ்வாததாகும்.

இதனால் "செய்ததை செய்தோம்" என்ற மனத்திருப்தி உண்டாகுமே தவிர புதிய ஒன்றை உருவாக்கினோம் என்ற பூரண திருப்தி ஏற்படாது.

உட்ப்பில் பரிணாம வளர்ச்சியடைந்த நாடகக்கலை இன்று மந்த நிலை உருவாக காரணமாக இருப்பது வழிநடத்தல் இன்மையேயாகும்.

வளர்ச்சி பெற்ற நாடக மரபைத்தோற்றுவிக்க உட்ப்பின் இளைய தலைமுறையினருக்குத் தகுந்த பயிற்சியளிக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

23. கிராமிய தத்துவப்பாடல்

கிராமங்களின் அழகை மேன்மைப் படுத்துவது கோவில்கள். இக்கோவிலின் சூழல்களே மக்களின் மனதை வளப்படுத்தி நிற்கின்றது.

இயற்கையறிவும், கலையுணர்வும் கொண்ட மக்களிடத்தில் உணர்ச்சி கரை புரளும் போது அவை பாடல்களாக வெளிவருகின்றது. இப்பாடல்கள் எழுதப் படாதவை. செவி வழியாக கேட்கப்பட்டவை. இலக்கண வரம்புக்குட்படாதவை.

வாய்மொழி இலக்கியமான நாட்டார் தத்துவப் பாடல்கள் பல்வேறு ஓசை வடிவில் வெளிப்படுகின்றன. இவ்வாறு வெளிப்படுத்தப்பட்ட இப்பாடல்கள் இக்கிராம மக்களிடத்தில் தெய்வாம்சம் நிறைந்து காணப்படுகின்றது. இங்கு அமைந்திருக்கும் ஆலயங்களிலும் இன்னமும் பாடப்பட்டு வருகின்றது.

1. காளியம்மன் கும்மி

1. கங்காதரனுடன் மங்கையும் முந்நாளில் (முந்நாளில்)
கானகந் தன்னில் கரி யுருவாய்
சங்கோரம் பெற்றிடும் ஐங்கரன் பொற் பாதம்
சார்ந்து கும்மியுரைப் போமே
2. மங்களம் பொங்கும் உடப்பு நகர் தன்னில்
வாகா யுரைந்து எழுந் தருளி
தங்கு முலகோரைக் காக்க வந்த காளி
தாயார் மேல் கும்மி யுரைப் போமே
3. வேலைக் கருகினில் ஆலயத்தில் வளர்
மேவும் மகேஸ்வரி யாயுறைந்து
ஞாலத்திலுள்ளோர் தமைக்காக்க வந்த
நாயகி சொற் குற்றம் தீர்த் தருள்வாய்
4. கும்பமிலங்கக் குடமிலங்க அம்மன்
கும்பத்தின் வேப்பிலை தானிலங்க
நம்பு மடியார் தமைக் காக்க வந்த
நாயகி என்றைக்கும் காப்பாமே
5. எங்கும் புகழ்ந்திடும் ஈஸ்வரி கும்பத்தை
ஏத்தி யாவரும் போற்றி செய்து
சங்கை பொருந்திடும் தாயார் மகிமையை
சாற்றியே போற்றிக் கொண் டாடுவோமே

6. ஆதி பகவானால் வந்துதித்தாய் தில்லை
அம்பலத்தில் நட னம் புரிந்தாய்
சோதி பரமன் வர மடைந்தாய் அன்பர்
துன்ப நோய் தீர்த்திட வந்தமர்ந்தாய்
7. நீதியாய் எங்கும் புகழடைந்தாய் புவி
நினைத்த வரங்களும் தானடைந்தாய்
பாதி மதியை அணிந்தோனருளினால் வட
பத்திர காளி நாமம் புனைந்தாய்.
8. அட்சாட்சரமும் மிக வடைந்தாய் புகழ்
ஐம்பத்தோ ரட்சரம் தானடைந்தாய்
எட்டாய் இரண்டாக வட்டமைந்தாய் புவி
ஈரேழு லோகமும் தானடைந்தாய்
9. துஷ்டர்கள் தம்மை அடக்க வந்தாய் பாரில்
துன்ப நோய் தீர்த்திட வந்தமர்ந்தாய்
இஷ்டமாய் உடப்பூரில் எழுந்தருளி எங்கும்
ஈஸ்வரி என்றைக்கும் காப்பாமே
10. தாருகா சூரனை சங்கரித்தாய் அன்று
சஞ்சலந் தீர்த்திட வந்தமர்ந்தாய்
பாருல குள்ளோர் தம்மைக் காக்க வந்த
பத்திர காளி பாதந் துணையே

11. ஆதியிலே சென்ற நாளையிலே முன்னோர்
அன்பர்கள் கொண்டாடும் வேள்வியிலே
சோதியென வந்த காளி புதுமையை
சொல்ல முடியுமோ நாவாலே
12. கங்கை கடல் நீரால் விளக்கேற்றி ! முன்னோர்
காளியின் உண்மையைத் தோத் தரிக்க
பங்க மிலாது விளக்கேற்றி அருள்
பார்வை புரிந்த பரஞ் சுடரே
13. காரணமாய் வளர் கும்பத்தின் வேப்பிலை
காசினி யோர்கள் அதி சயிக்க
பூரணமாய் பூத்துக் காய்க்க அருள் செய்த
பூமணியே எங்கள் மாமணியே
14. மட்முட னேஉடப்பூரில் யாவர்க்கும்
பத்திர காளி மன மிரங்கி
இட்டமுடன் திரு வாய் மொழிந் தவாக்கு
என்றைக்கும் காப்பேனைக் கொடுத்தாள்
15. முன்னங் கொடுத்த திருவாக்கால் ஊரில்
மூடிய நோய் துன்பம் வராது
என்றுந் தவறாது காத்தருள வந்த
ஈஸ்வரி என்றைக்கும் காப்பாமே

2. காளியம்மன் காவியம்

1. அரியாச்சரத்தினிடு சூலியோங் காளி
அபிராமி மகமாயி ஆனகம் பீரி
திரிபுரசி வானந்தி சம்பத் துறைப்பதி
செழிக்க வரும் வீர பத்திரகாளி நீரி
ஏறு தமிழ் அன்பு செறி காவிய மிசைக்க
எறிகருணை கரிமுகனும் வளருமா வளரும்
விரி கருணை கட தட மனைய குட வயிறன்
மலரடிகள் அனுதினமும் மனதில் மறவேனே !
2. எட்டெட் டறு பத்து நாலுதலை யான நீ
ஈஸ்வரியே வடகடலில் நீயிருந் தாயே
முட்டவே வருவாங்கு சத்தூளியான நீ
முமுகட லேழையும் முன்னே குளித்த நீ
துட்டப் பிசாசுகளை வெட்டியே வென்ற நீ
சுடலையில் பேச்சிவடி வாகியே நின்ற நீ
கட்டழகி சம்பந்துறைப்பதி செழிக்க வரும்
தாயான வீரபத்திர காளி தாயே !
3. ஆதியந்தரி கௌரி நீலி கெம்பீரி
அகிலாண்ட நாயகி அரிசகோ தரியே
பாதி மதி சூடி உடனாடி மகமாயி
பரலோக சிவலோக நவலோக காளி
சோதியந்தரி துக்கை அரிய சிங்க வாகினீ
துய்ய மகிடா சூர சரண மடை வீரி நீ

நீலியே சம்பந்துறைப்பதி செழிக்க வரும்

நேச மொடு வீரபத் திரகாளி தாயே

4. ஈகையுடன் முப்பத்து முக்கோடி தேவரும்
ரிஷி கிஷ்ணரா முனிவர் எண்டிசையுள்ளோரும்
தோகையேயுன்னடி பணிந்து நின் நேத்த
உறுதியுடனே சுடலை தன்னில் நடமாடி
வாகையுடனெட்டுக் கரத்திலாயுதமும்
வகையாகவே எடுத்த சூரரை வதைத்தாய்
தோகையே சம்பந்துறைப் பதி செழிக்க வரும்
சூரியே வீரபத்திர காளி தாயே

5. ஒளிவான முர சத்தியாக வந்தாயே
உலகோர்கள் பிணிதீர அருள் புரிந்தாயே
தெளிவான முக்கோண மீதுறைந்தாயே
சிவனாரிடப்பாக மேவி வந்தாயே
களிகூற உன் கிருபை காண வந்தாயே
கருணை தந்தெமை யாளவந்தாயே
அளிசமுது இசைபாடும் சம்பந் துறைப்பதி
செழிக்க வரும் வீர பத்திர காளி தாயே

6. ஐம்பர் தொழபக வதி பரமபத மனோன்மணி
உத்தண்டி திரி சூலி ஓம் பத்ர காளி
தம்புறு தடாதரி மாதங்கி திரிசூலி
சாலோக சாமீப சாயுச்ய தேவி
நம்பினவர்க் குதவி கௌரி நாதவுரி

நளினி மொடு வியலோக கமல காமாட்சி
கொம்பு குழல் பலதொனி முழங்கு சம்பந்துறை
கோயிலுடை வீரபத்திர காளி தாயே

7. விந்து மலர் சூடி உட னேசுடலை தன்னில்
இன்பமுடனே நடன மாடுமக மாயி
கந்தனொடு கரிமுகன் தன்னையருள் தேவி
காரண கடாட்சி வட பத்ர காளி
விந்தை செறிமுக்கண்ணி வேத வேதாந்தி
விமல திரி புவணம் நீயே
சம்பந்துறைப் பதி செழிக்க வரும் தாயான
வீரபத்திர காளி தாயே

8. ஐயனுட னேயிளன ஆன சிமருளன்
ஆடிவரும் காதேறி ஆதிவைரவனும்
துய்யனும் மிறுமண் வீரன் முண்டனோடு
பரிகமலன் சூறவே நற்கொலு மர்ந்தாயே
வையமிகு மானிடவர் பிணிநோய் அகற்றி விடி
மாபூசை பலிதனை உகந்தருள் செய் வாயே
தையலே சம்பந்துறைப்பதி செழிக்க வரும்
தாயான வீரபத்திர காளி தாயே

(1) ஊழி காலத்தில் ஒளிவான சத்தி நீ
ஒங்கார முக்கோண மானசிவ சத்தி நீ
தாள் பணிபவர்க்கருள் கொடுத்த சிவ சத்தி நீ
சாளுபமாக வேதமுத லிருந்த சத்தி நீ

வாழ் புலன் வாலை நீ மாயவன் தங்கையெனும்
ஆதிசிவ சத்தி நீ
காளியே சம்பந்துறைக் கவரும் சூரியே
வீரபத்திர காளியே

(2) எக் பா னாரிட மிருந்தாய் நமோ நமோ
இடகோர்கள் பிணி தீர யாளவந்தாய் நமோ நமோ
நாக சடை தெரிய வந்தாய் நமோ ! நமோ !
நாலு ரெண் டாயுதம் எடுத்தாய் நமோ ! நமோ !
வாகலை யதுகையைக் கொண்டாய் நமோ நமோ
வரு பிணி துயரகல வந்தாய் நமோ நமோ
தோகையே சம்பந்துறைப்பதி செழிக்க வரும்
சூரியே வீரபத்திர காளி தாயே !

(3) ஐயனுடனே யிருளன் ஆன சிவமருளன்
ஆடிவரு காடேறி ஆதி வைரவனும்
துய்ய விறுமன் வீரன் முண்ட னோடு பரி
கலம் சூழவே கொலு அமர்ந்திருந்தாய் நீ
வையகத்தில் மானிடர்கள் பிணிநோய் அகற்றி
பூஜை பலி தன்னை யுகந்தவளு நீயே
தையலே சம்பந் துறைப்பதி செழிக்க வரும்
தாயான வீரபத் திரகாளி தாயே.

(4) ஓதுமறையானசிவ சோதீ சிவாய நம
உத்தண்ட மாருத்த தேவி சிவாய நம
வேத முடிவான சிவ சோதி சிவாய நம

விண்ணும் மண்ணும் புல்லு மானாய் சிவாய நம
 நாத ஒளிவான சிவசோதி சிவாய நம
 நாலு ரெண்டாயுதம் எடுத்தாய் சிவாய நம
 சோதியே சம்பந்துறைப்பதி செழிக்க வரு
 சூழியே வீரபத் திரகாளி தாயே

(5) ஓம் வவ்வம் சவ்வம் ஆன கோ மாரி
 அம்மை பத்திரகாளி வால கெம்பீரி
 உவ்வம் ரீங்காரமான சிவ பாணும்
 ஓதரிய கல்யாண வீரபத்திரனும்
 மவ்வம் நவ்வமான தமிழ்மாது மாலயனும்
 மாதுமையும் வள்ளி காத லனும்
 சவ்வம், நவ்வம், ப்வ்வு மானகன நகையும
 தாமலரும் மங்கையரு மேதுணை தாமே.

(6) அக்காளகம் பூண்டசிவ னாரிட முறைந்தாய்
 அம்மை பத்திரகாளி ஆன கெம்பீரி
 மிக்க புதன் வேதாந்த விமலி திரி சூரி
 வின்னோர் துதித்தருளும் வேத வேதாந்தி
 திக்கினிலே மானிடர்கள் செய் பிழை பொறுத்து
 உற்ற வறுமை பிணி தீர அருள் செய்தாய்
 தக்கன சம்பந்துறை தாயான வீர பத்ர
 காளி தாயே.....

3. வைரவர் காவியம். 1

1. கரிமேவும் அரியவினை வலுவிருமையாலும்
கடிய நோய் பிணியாலும் அக மெலிந் தாலும்
கார் மேவும் இடதுபா கந்தனிலும்.....
கத்தரிவு வெங் கபாலம் தரித்தாலும்
பார்மேவு குரு ஞான பாலதே சிகளே
வைரவா மாறாத மதுரை வாசகளே
2. கச்சஸி கமண்டலம் கைதனில் புத்தகம்
காவியத் துயிலாட கைத்தண்டியுடனே
மெய்தனில் திருநீறு சிவமணித்தாள்வடம்
விறும் கபாலமது கைதனில் சூலம்
தரித்து நின் றாடவரும் திரிசூல வைரவா
உனதடைக்கலமே
3. பாதாள லோக முதலான உலகெங்கும்
படைத்தருளும் ஆதி பாதம் பணிவினாலும்
வாதாடு துண்டிக்கறுப்பனொடு காட்டேறி
வயிரனும் இருளனும் வண்ணாரப் பேயும்
வேதாள பூதமொடு பாதாள வயிரவனும்
வெண்சாமரை வீச அஞ்சலென வருவாய்
ஆதாரம் நீயல்லால் வேறு துணை யுண்டோ
அப்பனே மகிழ்ந்துதவும் ஆதி வைரவனே

4. விஸ்தார மாய்ந் துதித்த வரும் நீரே
 விண்ணோர் தமக்குதவி செய்தவரும் நீரே
 கர்த்தா எனப்பெருமை கற்பித்த நீரே
 கதிரேச நாதருக் கருளான நீரே
 சத்தாயிலும் தவசி தற்பாதம் நீரே
 தம்பட்ட மல்லாது தாளமுள்ள நீரே
 வற்றாத வாவி தனில் வந்துறைந்த நீரே
 வைரவ சுவாமி யென வருதம்பிரானே

வைரவர் காவியம் 2

1. ஆதியாம் பரமசிவ குருவெனவே வந்தாய்
 அண்டபுவ னங்களில் வனங்குதவி தந்தாய்
 சோதியாய் ஈரேழு பதினாலு லகிலும்
 சுடர் போல அக்கினியாய் ஒளிவாகி நின்றாய்
 வேதியாய் போலுருவ மாறியே நின்று
 வேதாந்த சுடலை தனில் ஆனந்த மானாய்
 நீதியாய் உலகோரை இரட்சிக்க வந்த
 நித்தனே வைரவா யுன்சித்த மறவேனே
2. பூத கண நாதரும் பிரம ராட் சதரும்
 புலி போலே வருகின்ற பூதப் பிசாசும்
 வாத புரி உதிரமா காளி வைரவியும், வாகான
 துர்க்கை முதல் மாடன் கறுப்பன்
 கோது பிலி சூனியக் கொள்ளிவாய் பேயும்
 சூழிகளும் மற்றுமுள்ள பேய் வகைக ளெல்லாம்

சோதி நெறி வைரவா உன் நாமம் துதிக்க

(¹) சூரியனைக் கண்ட பணி போல கன்றிடுமே

3. அம்பு வியிலுள்ள வர்கள் தங்கள் துயர்தீர
அஞ்சவென வே பணித் தென் புருகி நெஞ்சம்
நம்ப மடி யார்களுடன் துன்பம் அகற்றி
நாள் தோறும் உன் கருணை யாயுத வேணும்
தும்பி முகனாங் கந்தவேல் முருகர் தானும்
துணை யாக உந்தனுக் கிணையாக வேதான்
இன்ப மொடு மானிடர்கள் தங்கள் துயர்தீர
ஏகாந்த வைரவா இனிய வரமருள் வாய்
4. கச்சளிகமண்டலம் கைதனில் புத்தகம்
காவி வஸ்திரம் இடைதனில் தரிக்கும்
உச்சித திருநீறு சிவ மணித் தாள் வடம்
உலகாந்த கபால மொடு கரமீ தணிந்து
வச்சித குண்டலம் கரத்தினில் துலங்கவே
வடிவான திரி சூலம் முன் கைப்பிடித்து
அச்சதன் மருகனே அச்சதானந்தனே
ஆனந்த வைரவா அரிய வரமருள்வாய்
5. அருள் மிகு வாயுன்னை அண்டு மடியார்க்கு
அன்பி னொடு துன்ப வினை அகல ஓடிவே
தருள் பெருகும் மதி முகத் தனென் என வருவாய்
சத்திய ருள் பாலக நித்திய கல்யாணி
திரு மருவு தேவனே உன தருள் புரிந்து

சித்தம் வைத் தடியார்கள் சிந்தையில் இருந்து
கருமருவு கர்ம வினை அணுகாமல் அருள்வாய்
கடவுளே வைரவா உன தடைக்கலமே

6. வல் லரும் வடுகரும் வருகராக் கிலிசபம்
மலை போலே வருகின்ற மாடன் கறுப்பன்
பட்டாணி காளி வைரவியும் ஏகாந்த
தன் தூர்க்கை இனிய சாமுண்டி
சொல்லவும் முடியாத பேய் வகைகளெல்லாம்
துணையாக உந்தனுக் கிணையாக வரவே
அல்லல் வினை யணகாமல் நல்ல வரமருள்வாய்
ஆனந்த வைரவா உனதடைக்கலமே

7. கந்தமலர் திண் பயனே சிந்தைமகிழ் வாக
கைலாச பதிதனில் ஒளிவாகி நின்றாய்
சிந்தை யுடனே யுலகில் உந்தனை வணங்க
நித பூஜை பலிதனை நீயுகந்தருள் வாய்
விந்தை நெறி பூவுலகில் விடு ஏவல் சூனியம்
வினை பில்லி கண்ணூறு வேறு வினைதீர
வந்த பிணி யகல உந்தன ருள் தருவாய்
வைரவ சுவாமி என வருதம் பிரானே

8. அன்னை குரு தெய் வமென உன்னை நித மென்னி
அன்புடனே உன் புதுனம் நெஞ்சதனி லெண்ணி
பிண்ணை யுனை உலகுதனில் கண்ணியே யுகந்து
பேணியும் பாதமது புகழ்ந்திட நினைந்த

உன்னை நித மானிடர்கள் கர்ம வினைதீர
 உன் பாதமே பணிந் தன்பு பெற வேதான்
 நன்மை பெற வுல கோரிகள் என்னையே காப்பாய்
 நாதனே வைரவா உன தடைக்கலமே

9. முப்பத்து முக்கோடி தேவரோ முகந்தாய்
 மூர்த்தியே உன் மகிமை சாற்ற முடியாது
 கற்பக பெருமா னாக்ணபதிக்
 கிளையோன் காரண கடாட்சனே கருணை
 செப்பு மடியார்கள் வினை தீர்த்தருள் வேணும்
 தேவனே இனியுனது ஆதரவாக
 எப்போது மடியாரை இரட்சிக்க வருவாய்
 ஏகாந்த வைரவா இனிய வரமருள்வாய்
10. கந்த மொடு சந்தனம் பன்னீர் புனைந்த
 கஸ்தூரி பொட்டுனது நெற்றியிலணிந்து
 விந்தை யொடு திரு நீறு மேனியில் அணிந்து
 விதமான காவி வஸ்திரமிடையில் தரித்து
 சுந்தரப் பாத குற காலிலிட்டு
 சூல மொடு கையில் கபாலம் பிடித்து
 அந்தணர்கள் முனி வோர்கள் உந்தனருள் புரிய
 அன்புடனே வருவாய் ஆதிவைரவனே
11. திட்ட மொடு அலை கடலில் மகரம் எடுத்தவா
 தேவாதி தேவர் தொழும் தேவ தேசிகனே
 கார் மேவு தொண்டையில் கட்டு கன்னப் பிளவை

கடிய வினை துன்பம் அணுகாமல் அருள்வாய்
பேர் மருவு வைரவா உனது திரு நாமம்
புகல பிணி களது அகல ஓடிடுமே

12. ஓடு மேசுரமோடு பிணி செல் கறுப்பன்
உற்ற தொரு கோழை யோடு குத்து வலிப்பு
சாடுமே வருகின்ற சண்டாளப் பேயும்
சகல பிணி துன்ப மொடு வஞ்சனை களெல்லாம்
நாடுமே வைரவா உனதுதிரு நாமம்
நாவினால் உரைக்க வினை நாடி யோடிடுமே
பாடு பட் டோட வே நீயருள வேணும்
பரமனின் முதல் வனே வரமருள்வாயே

13. வரமருள் மாய் வர் விரு பில்லி சூனியம்
மாறா கொடிய நோய் வஞ்சனைகளெல்லாம்
கார்மருவு கர்ம வினை கொடிய காமாளை
கட்டுக் கரப்பனொடு கடிய பீ னிசமும்
கார்மருவு பிரமேக ககல விஷ முழுதும்
சதிருடனே அணுகாமல் தய்வது புரிந்து
சீர்மருவு வைரவா உனது திரு நாமம்
செப்பு மடியார்கள் வினை தீர்த்தருள்வாயே

14. அரிய யனும் துன்ப வினை தீர்ப்பாய் சிவாய நம
அண்ட புவனங்களில் உறைந்தாய் சிவாய நம
பரி புர சிவானந்த பரனே சிவாய நம
பரம குரு புத்ரா பாலா சிவாய நம

கரிமேக மாயவன் மருகா சிவாயநம
 கணபதிக் கிணை துணையாய் வந்தாய் சிவாயநம
 வல்வினை யணுகாமல் அருள் வாய் சிவாயநம
 வைரவ சுவாமி சிவாய நமோ நமோ

4. மாரியம்மன் காவியம்

1. சீர் மருவு பேர் மருவு பங்கயக் கரிமுகன்
 சேவடி தனைத் தொழுது மெல்லீசை பாட
 கார் மருவு ஆதியரு ஆறுமுகக் கடவுளை
 கைதொழுது காவியக் கதையை புகல
 பேர்மருவு ஆதி ஆறு முகனைச் சோதியும்
 பூவுலகில் வாழ வரமே யெனக் கருள்வாய்
2. நாயகி உன் புதுமை நாவாலு ரைக்கவும்
 நளிநமும் ஒருவரால் முடியாது அடியேன்
 காவியக் கரை தனில் காமாட்சி புதுமை
 கண்டும் காணாத படி ஒன்று கூறுகின்றேன்
 தேவியே தாராள கம் பையிலிருந்து
 ஜெயமான மணி முத்து விளையாடும் நேரம்
 ஆண்மை நெறி கைலைமகன் உந்தனுக்கஞ்சி
 ஆரணியமது தன்னில் நாடியோடினதோ.
3. ஓடியே காணகந் தன்னிலவ னேக
 ஒப்பரிய வாவி தனிலப் பொழுது தமர்ந்து
 தாவியே அவனுன்னை நினைக்கின்ற நேரம்

தாயே நீ வேஷமது வேறு ருவமாகி
 மேவியே யவன் முன்னே யேகியே நின்று
 மின் மகளிதென் வாளி நன் முதலிலென்ன
 ஆவிதரும் அம்மையே காராள பட்டணம்
 அனியு தென்ன அம்மை முன் உறைப்பாகலுற்றாய்

4. உறைபகரும் அம்மை நீ மனதிலே நகைக்க
 உச்சியை வகுந்த நீ இப்போ பாரென்னை
 தர பெருக உனதுச்சி தன்னையு வகுந்து
 தான் பார்த்து மேதரணி மீதினில் விழுந்தான்
 உரை பகரு மம்மையே அவன் உயிரெழுப்பி
 ஒரு கண் விழித்திட ஒளித்திட நினைந்தார்
 திரை பெருகும் ஆயிரம் கண்ணிருக்கையே
 தேசத்தி லோடியினும் உன்னை விடுவேனோ

5. உன்னை விட மாட்டேனென அம்மையும் முரைக்க
 ஒன்றுக்கு மஞ்சாதே னென்று பின் கூற
 தன்னை யொடு அன்பனா உன்னை வைத்திடுவேன்
 சத்தி சிவ பூசையது நிச்சயமதாக
 என்னை நீ ஆலயம் தன்னில் வைத்தே பூசை
 இன்பமொடு குடும்பமது இலங்கையில் நிறுத்தி
 அண்ணலே யென்னை நினைக்கின்ற விடமெல்லாம்
 காத்திடுவ னென்று வரமே கொடுத்தனளே

6. வரமது கொடுத்தபின் அரியமன மகிழ

வாலி சிவ காமியை மனிதனில் நினைக்க
 கரமது படைத்திடும் காராள பட்டணம்
 காணவென்றே மனதில் வேணிரதழாக
 சீர்மது படைத்த சிவ காமிதன் கும்பமது
 திடனுடனிறுத்தியே செய்திட நினைந்தாய்
 பரமனின் கிருபையால் சிவகாமி கும்பமது
 பாங்கு பெறவே பிணிகள் நீங்கி வைத்தனளே

7. வைத்தபின் கும்பமது துளிர் விட் டெழுந்து
 வடிவான மணி முத்து வாசமதுவாகி
 மொய்த்தபின் மானுடர்கள் பிணி நோய்கள் அகல
 மோட்சம் கொடுத்தருளும் முத்துமாமாரி
 தொய்த்தபின் சிவகாமி கும்பமது தனையே
 தொண்டர்கள் எல்லாம் மகிழ்கண்டு விளையாடி
 காட்சிகொடுத்துக் கலி தீர்த்து வைத்த சிவ
 காமாட்சியே மீனாட்சியானவளே

8. மீனாட்சியே கோடி காராள பட்டணம்
 விடி விளக்காய் நின்ற (விமலிதா உமையே) மின்னனொளி வாகி
 தேனாட்சி உன் பாதம் அடியவர்க்கருள்வாய் சொன்னால்
 (பா. பே)
 தேவாதி தேவர் புகழ் லோக நாயகியே
 பானாட்சி பதினாறு லோகஞ் செழிக்க
 பத்தியுடன் முத்து விளையாடியே உகந்தாய்
 தானாட்சி உன் புதுமை தன்மையை நினைந்து
 சித்தி காமாட்சியே நித்தம் மறவேனே

9. சித்த மறக்காமலே சிவனிடம் அமைந்தாய்
 தேவாதி தேவர் புகழ் சிறந்திட உறைந்தாய்
 சத்தி மக மாரியென எத்திசை சிறந்தாய்
 சர்வ உயிர் யாவார்க்கும் மெய்யருள் புரிந்தாய்
 சித்தமொடு கண்ணறுள் தன்னிலே அமர்ந்து
 துன்ப வினை அகலாது அன்பருள் புரிந்தாய்
 அத்தனை வணங்கியே நித்தி வரம் வேண்டும்
 ஆதி காமாட்சியுன் அருளை மறவேனே
10. ஆச்சி நீ அபிராமி யாகவும் வந்தாய்
 ஐயனொடு பரிகலஞ் சூழ வளர்ந்தாய் நீ
 பேச்சி நீ பெரு மாளுடன் பிறந்தாய் நீ
 பேரான ஆயிரம் கண்ணுடைய வளும் நீ
 தமிழ்ச்சி யொன்றில் லாத சர்வனாயகி நீ
 சர்வ லோகங்களுக் கெளரியாய் அமைந்த நீ
 ஆட்சி நீ அடியாரை ரெட்சிக்க வந்த
 ஆதி காமாட்சியுன் பாத மற வேனே
11. அருள் புரியும் அம்மை நீ ஞானீராமர் தங்கை யென
 அன்றுலக மீதினில் அன்பு வைத்தாலே
 இருள் பெருகும் பூதப் பிரேதப் பிசாசும்
 ஏற்றியே போற்றி செய்யும் ஈஸ்வரியும் நீயே
 அருள் புரியும் உனை யண்டும் அடியவர்கள் தமையே
 ஆழவரும் ஆதி சிவன் ஆனந்தி நீயே
 பொருள் பெருகும் அம்மையே ஆதி காமாட்சிதன்
 பேதமை யகற்றவரும் லோக நாயகியே

5. உட்பயில் எழுந்தருளியிருக்கும் திரௌபதியம்மன் கும்பி

1. சீராருடப்பு நகரி லமர்ந்திடும்
செல்வி பாஞ்சாலி மேல் கும்பி சொல்ல
பாரோர் புகழ்ந்திடும் தொந்தி விநாயகன்
பங்கயர் சீர்பாதம் தான்துணையே
2. மாதவனை திரு மணாளனை
மன்னவ ரைவரைக் காத்தவனைக்
பூதல முற்று மளந் தவனைத்திரு
பொற் பத மென்றும் மறவேனே
3. பாஞ்சால ராசன் தவத்தி லுதித்திடும்
பத்தினி உன் புகழ் செப்புதற்கு
பூஞ்சாலிவா ளஸ்தி னாபுரத்தில் ஐவர்
பூவையே சொற்குற்றம் தீர்த்தருள்வாய்
4. கும்ப மிலங்க குடமிலங்க அம்மன்
கும் பத்தின் மாவிலை தானிலங்க
சம் பிரம தாகந் திரௌ பதி நாயகி
தாயார் வருவதை பாருங்கடி
5. மத்தள தாள முழங்கியிடர் சுற்றி
மாதர்கள் நின்றுகுரவை யிட
நித்தம்மடியவர் கூடியிட அம்மன்

நீள் வீதி வாரததைப் பாருங்கடி

6. தம்பட்ட மேள முரசடிக்க அம்மன்
தாளிணைப் போற்றிப் பதம் படிக்க
உம்பர் புகழ்ந்திடும் பஞ்சவர் நாயகி
ஒளியாய் வருவதை பாருங்கடி
7. மஞ்சள் நிறைகுடம் தேங்காயும் கொண்டு
மலரடி யர்ச்சனை தான் புரிய
தஞ்ச மென்ற போரைத்தற்காக்கும் நாயகி
தாயார் வருவதை பாருங்கடி
8. சாம் பிராணி வாசம் பரி மளிக்ககண்ட
தாரணி யோர்கள் மனங்களிக்க
பாம்புக் கொடியான் திரியன் முதலிய
பாவியைக் கொன்றாளைப் பாருங்கடி
9. வெற்றிலை பாக்குத் பழம் தேங்காய் கொண்டு
வேண்டிய யர்ச்சனை செய்வோர்க்கு
புத்திர பாக்கியம் செல்வம் பெருமையும்
பூதல வாழ்வையும் தான் கொடுப்பாள்
10. வீதிகளெங்கும் எழுந்தருளி யன்பர்
வேண்டும் வரங்களைத் தான் கொடுத்து
ஆதி மூலன் தங்கை சோதி திரௌபதி
ஆலயம் வாரதைப் பாருங்கடி

11. கோபுர மிங்கே விளங்குது பார் அதில்
கோ பாலன் ரூப மிலங்குது பார்
சீர்பெருங் கிருஷ்ணன் வடிவின் பெருமையைச்
செப்ப முடியுமோ மாதர்களே
12. கோவில் வல மாக வாருங்கடி யந்தக்
கோபுரத்தை கண்ணால் பாருங்கடி
கோபிகள் வஸ்திரம் மாதவன் வாங்கிய
கோலத்தை பாருங்கள் பெண்ணினங்கள்
13. சர்ப்பா சயனத்தில் நித்திரை செய்வதும்
சதுர் முகன் உந்தியில் தோன்றுவதும்
அற்புத மான கண் காட்சியிதனை நீர்
அன்புடனே சற்றே பாருங்கடி
14. கோபாலர் பொங்கலைத் தான் கெடுக்க இந்திரன்
மேவிய கல் மழை தான் தடுக்க
கோவர்த்தன மென்னும் குன் றெடுத்த கிருஷ்ணன்
கோலத்தை கண்டு வணங்குங்கடி
15. முப்பழம் பால் நெய் பன் னீருடனே நல்ல
முற்றும் விளங்கு மிள னீரால்
அற்புதமான திருமஞ்சனத்தீர்த்தம்
அள்ளி அருந்துவீர் மாதர்களே

16. மல்லிகை முல்லை யவரி முதலிய
வாசனை தங்கிய பூமலர்கள்
சில்லெனப் பூத்து விளங்குது பாரிதோ
தெப்பக் குளம் மிளங்குது பார்
17. தேசயர் கோபுர வாயில் வழியாகச்
சென்று நாம் சந்நிதி தான் அடைந்து
பாச மகற்றிடும் சுவாமி தரிசனம்
பண்ணு வோம் வாருங்கள் பெண்மணிகாள்
18. முக் கண்ணின் வேர்வையிட் றுதித்துக் கொடும்
மூர்க்கனாந் தக்கன் சிரந்துணித்து
உக்கிர வீர பத்திர சுவாமி இருக்கின்ற
உல்லாசம் பாருங்கள் மாதர்களே
19. அன்புடனே தொழும் தொண்டர்கள் குற்ற
மநேகந் துயர்களைத் தீர்த்தருளும்
பண்புடைய வீர பத்திர சுவாமிக்கு
பால் பழம் வைத்து வணங்குங்கடி
20. சர்ப்பக் கொடியும் விளங்கிடவே கண்ட
விற் பன்னர் கண்டு புகழ்ந்திடவே
அற்புதமான கொடிக் தம்பத்தை கண்டு
அன்புடன் வாழ்த்திப் புகழுங்கடி

21. காரா ருங் கழல் கண்ணிய மேயவர்
காரிபர் புத்திர ராயுதித்து
நாரா யணர்க்கு வாகன மாங்கரு
டாழ் வாரைத் தோத்திரம் பண்ணுங்கடி
22. பாம்பு விஷங்க வெலி விஷங்கள் கடற்
பட்டிடும் பொல்லாத மீன் விஷங்கள்
சோம்பலில்லாக் கெருடாழ்வாரை மனதில்
சிந்திக்கில் மாறிடும் தோகை யரே
23. சுந்தரமான உடப்பு நகரோர்
துதித்து வணங்க யெழுந்தருளும்
விந்தை பெருகும் கோவிந்தன் மகிமை
விளம்ப முடியுமோ மாதர்களே
24. காரண னேகரு கணா கர னேகம
லாசனி போற்றிய வாசவனே
நாரயணனே யரி வாசு தேவாவென்று
நாமந் துதிக்கிறார் பாருங்கடி
25. சத்திய பாமையும் ருக்மணி தேவி
சமேதரா யிங்கு அமர்ந்திருந்து
நித்தந் துதிக்கு மடியர் துயர்களை
நீக்கிப் பரகதி தான் கொடுப்பார்

26. சீரணியு மணிமுத்து ரத்தின மாலை
சேர்ந்த பதக்க மிலங்கிடவே
தாரணி யோர்கள் வணங்குந் திரௌபதி
தாயாரை தோத்திரம் செய்வீரே
27. உத்தம மானயிவ் வாலயத்தில் திரு
லெட்கமி தேவி விளங்கி நின்று
நித்திடும் உத்தமர்க் கத்தனை செல்வமும்
நட்புடன் வாழ்வையும் தான் கொடுப்பார்
28. தாயே திரௌபதி யம்மணியே யைவர்
தம்மை மணந்திடும் பெண் மணியே
மாயன் சகோதரி வச்சனையே கொடு
மாபாவந் தீர்ப்பாய் மகேஸ்வரியே

6 திரௌபதி அம்மன் பூர்வீகக்கும்மி

1. மாதவ சோதரி யாயுறைந்து - ஐவர்
மங்கை திரௌ பதா பாத மலர்
நீதமுடனே நமஸ்கரித்து நாமம்
நித்தமும் போற்றித் துதிப்போம்.
2. ஆதிசிவனின் திருவருளால் சுடர்
அக்கினி தன்னில் உதித் தெழுந்து
சோதி எனும் ஐவர் தம்மை மணந்தருள்
திரௌபதா என்றைக்கும் காப்பாமே

3. பார்தாவுக்கு கேற்ற பதி விரதையெனக்
பாருல கெங்கும் புகழ் விளங்க
கர்த்தருளினால் தானுதித்தருளா
கன்னி யென வந்த பூமணியே
4. பைய ரவ மணிந் தோன ருளினால்
பாரில் ருளராசன் செய்தவத்தில்
தையல் ருளராச புத்திரியாய் வந்த
சத்தி ருளா கன்னி உத்தமியே
5. உன்னத மாய்வந்த மெனத் கல்யர் தம்மையே
யுற்ற திருமணந் தான் புரிந்து
நன்னய மாய்ச் செய்த கற்பின் பெருமையை
நவில முடியுமோ நாவாலே
6. பின்னே தழலிற் தவ மிருந்தாய் தம்மைப்
பிரியாது நாதன் வரம் வேண்டி
அன்னையே ஐந்து வர மடைந்த சக்தி
அம்பிகா என்றைக்கும் காப்பாமே
7. அக்கினி தன்னில் உதித் தெழுந்தாய் புலி
ஐவர் தம்மையே மணம் புரிந்தாய்
திக்கில் உள்ளோர்கள் புகழ்ந் தேற்ற வந்து
தெய்வமே என்றைக்கும் காப்பாமே

8. எண்ணும் பகை தனைத் தான் மடித்தாய் புகழ்
இஷ்டமாய்க் கூந்தல் தனை முடித்தாய்
பண்ணுஞ் சூழல் தன்னில் தான் குளித்தாய் பரா
சக்தியே என்றைக்கும் காப்பாமே
9. துஷ்டர்கள் தம்மை அடக்க வந்தாய் - பாரில்
துன்ப நோய் தீர்த்திட வந்தமர்ந்தாய்
இஷ்டமாய் உடப்பூரில் எழுந்தருளி எங்கும்
ஈஸ்வரி என்றைக்கும் காப்பாமே
10. தாயே திரௌபதி அம்மணியே ஐவர்
தம்மை மணந்திடும் பெண்மணியே
மாயன் திரௌபதி வஞ்சணையே கொடு
மாபாவந் தீர்ப்பாய் மகேஸ்வரியே

7 பாரதக் கும்மி

1. அந்தமிகு மத்தி னாபுரத்தில் பாண்ட
வர்க்கும் கௌரவர்க்கும் நடந்த
விந்தை தனைக் கும்மிப் பாட்டாலுரைக்க
விக்கின விநாயகன் காப்பாமே
2. முச்சக மெச்சவே பாரதச்சண்டை
முடிந்தகதையை பொழிந்திடவே
கெச்சையணியு மலர்ப் பதத்தாள் திருச்
செந்தூர் முருகன் பதந்துணையே

3. ஆதியில் மேன்மை மிகப் படைத்த - நல்ல
அத்தி நகரந் தனை யாண்ட
நீதி பெருகும் மதி குலத்தான் - மநு
நீதி புகழுந் குரு குலத்தான்
4. நாட்டிற் புகழுஞ் ஜெய வீரன் - திருத
ராட்டிரன் பெற்ற சூர பாலன்
தா சுற்றில மானலந் நூற்று வரில் மூத்த
தமையனாந் திரியோதனனும்
5. குற்ற மிலாத குணமுடையான் - பரி
சுத்தவான் மான நெறியுடையான்
சிற்றரசன் பாண்டு மகா ராசன் பெற்ற
சத்திய வான் தர்ம புத்திரனும்
6. வீமன் விஜயன் நகுலனுடன் பல
வேத முணர்ந்த சகா தேவன்
பூமன்னனாம் பஞ்ச பாண்டவரும் மிகு
பொறாமை கொண்ட நூற்றுவரும்
7. காரண மாய்க் குந்தி தேவியர்க்கும் செங்
கதிரவனுக்கும் அவதரித்து
தாராளமாகக் கொடுங்கர்ணனொடு
சந்தோஷமாய் வாழ்ந்திருந்திடும் நாள்

8. சாஸ்திர வேத நெறியுடையான் தணூர்
சாஸ்திரந்தனிற் குறிப்புடையான்
ஏந்து நற்குரிய நற்குருவாய் பிரம்ம
கோத்திரமான துரோணனிடம்
9. வேத புராண மனு முறைமை தணூர்
வித்தை களெல்லாம் படித்த பின்பு
தாதை யெனுந் திரித ராட்டிரனானவர்
சகல பேரையும் தானழைத்து
10. படித்த கல்வித் திறம் பார்த்துச் சேணாம்
பங்கயம் போல முக மலர்ந்து
பிடித்த வில் விஜயன் கர்ணனிருவரும்
பேருஞ் சரியேற்று தானு றைந்தான்
11. உறைத்த வாசகம் கேட்டவுடன் வீமன்
ஒங்கி யெழுந்து புலியது போல்
துரைத்தனனா சேய விஜயனுக்கு ஒரு
சூதன் மகன் கர்ணனுஞ்சரியோ
12. என்று புய பல வீமன் சொல்ல - திரி
யோதனன் கண்கள் நெருப்பெனவே
வெற்றி மிகும் கர்ணன் தன்னையும் நீ இந்த
வேந்தர் சபையில் வசை யுரைத்தாய்

13. எந்தனுக்குற்ற துணையான கர்ணனை
இந்தச் சபையில் தூஷித்ததினால்
முந்த நமக்கு பகையாளர் நீயென்று
பொழிந்தானே தூரியோதனனும்
14. பாவி தூரியோதனன் பகர்ந்திடும் சொல்லிலே
பாரதம் நேர்ந்து முடிந்திடவே
பூவின் நீல மங்கை பாரதச் சமை நீங்கி
புகழ்ந்து மகிழ்ந்து துலங்கினளே.
15. காரணமாய்த் திரு மாலி னருளினால்
காசினிப் பாரதம் வெற்றிகொண்டு
பூரண மாகவே பாண்டவரைவரும்
பொற்புடன் நற்புவி யாண்டனரே

திரௌபதி அம்மன் எச்சரிக்கை

1. திரு மேவு செங் கமல மலர் மீதே யுறை தேனே
அருள் மேவிய உமையா ளொங்கள் அம்மனே எச்சரிக்கை
2. அம்மன் பாஞ்சாலன் செய்த அரிய தவத்தாலே
பெண்ணெனத் தீயில் பிறந்தாயம்மா பூவையே எச்சரிக்கை
3. பூவையே பாஞ்சாலனருள் பொன்னி கிளி மொழியே
பாவையார் புடை சூழ வேவரும் பத்தினி எச்சரிக்கை

4. பத்தினி மகா உத்தமி யெனப் பாரிலவ தரித்து
எத்திசை எங்கும் கீர்த்தியே பெற்ற ஈஸ்வரி எச்சரிக்கை
5. ஈஸ்வரிபர மேஸ்வரி யுல கெங்கும் ஒளிவானாய்
பார்வதி பாஞ்சாலி பரஞ் சுடரே எச்சரிக்கை
6. சுடரே சுட ரொளியேசுந் தரமே செந்திருவே
கடல் சூழ புவி மீதுறைந்தாய் கன கே எச்சரிக்கை
7. கண்ணே நவ மணியே அரி கமலாசனத் தாளே
விண்ணோர் புகழ் திரௌபதியே விமலி எச்சரிக்கை
8. விமலி அருச்சுணனும் வில்லை வளைத்து மச்சமறுத்து
அமலி ஐவர் மணமுடித்தாய் அன்னையே எச்சரிக்கை
9. அன்னையே ஐவர் தேவி யென்று அவனி யெங்கும் புகழ்ந்து
எண்ணியே அத்தினா புரமடைந்தாய் தாரணி எச்சரிக்கை
10. நாரணிபரி பூரண யென்று நற்றிசை யெங்கும் புகழ
பார்தனில் வினை தீர்ப்பாய் பரம் பொருளே எச்சரிக்கை
11. பொருளே திரௌபதியே யுன்னைப் போற்றுமடி யவர்க்கு
அருளே கொடுத்தருள் வாய் ஐவர் தேவி எச்சரிக்கை
12. முன்னே ருளா கன்னியென முனிவர் தமை மணந்து
நன்னய மாய் கற்பு நிலை சிறந்தாய் எச்சரிக்கை

- 13 பின்னே அருந் தழனின் மீது பெரிய தவமிருந்து
அன்னையே ஐந்து வரமடைந்து அம்பிகா எச்சரிக்கை
14. அம்பிகா சிவனருளால் சுடர் அக்கினி தனிற் பிறந்து
நம்பியே ஐவர் தமை மணந்தாய் நாயகி எச்சரிக்கை
15. நாயகி பிர தாயகி பதம் நம்பிய வர்க்கும் நேயகி
தூயகிதுஷ்டா தம்மையடக்கும் சுந்தரி எச்சரிக்கை
16. எண்ணும் பகை முடித்தாய் கூந்தல் இஷ்டமாய் வாரிமுடித்தாய்
பண்ணும் செந்தழல் குளித்தாய் பரா சக்தியே எச்சரிக்கை
17. சக்தி திரௌபதியே அன்பர் சாற்றுந் தயாநிதியே
முத்தியருள் முகுந்தன் சகோ தரியே எச்சரிக்கை
18. நத்தித் திரு உடப்பு நகர் ஆலயத்திலுறைந்து
சித்திபுரிந் தழைக்கவரும் செல்வியே எச்சரிக்கை
19. ஆளவே வந்து உடப்பு நகர் அமர்ந்து கொலுவிருந்து
வாழவே வரம் கொடுப்பாய் மகேஸ்வரியே பதம் நமஸ்தே

9. ஸ்ரீ இராமர் எச்சரிக்கை

1. ஹரி ஓம் ஹரி நாராயணா ஆழிதுயிலன்பே
கரி ஒலமென் றோத வன்னாட் நாத்தனதி நமஸ்தே
2. ஆதி மீனமாகி யன்று அரக்கனுடல் பீறி
வேந்தனை உலகோர்க்காக விதித் தான்பதம் நமஸ்தே
3. இம்பர் தமக் காகமலை ஏந்திக் கூர்ம மாகி
நம்புமடி யார்க்கி ரங்கும் நாதா எச்சரிக்கை
4. ஈரேழுல கெங்கும் நிறை யின்பே ஏனமாகி
பாரோர் கொம்பி லேந்தும் பரந் தாமா எச்சரிக்கை
5. உக்ரநர சிங்கமென உயிர் கொண்டுடல் பிளந்து
மிக்கும் பிரக லாதற்கருள் வேதா எச்சரிக்கை
6. ஊஞ்சலந வாகக் கரை யோதுங்கடல் மீதே
காஞ்சன் மலர் மாதுதிப் பாதர் எச்சரிக்கை
7. எளியோ னுன தடியேனாகி என்னாளும் உன் பதமே
விழியால் காண ஒளிவாய் தோன்றும் விமலா எச்சரிக்கை
8. ஏழு மரா மரங்கள் ஒரு வாளி தனிற் றுளைத்தே
ஆளும் கலிக் கிறையோன் பணி ஐயா எச்சரிக்கை

9. ஐவர் தமக்காக வந்தாள் அஸ்தினபுரி தூதாய்
மெய்யாய் விஸ்வ ரூபங் கொண்ட வேதா எச்சரிக்கை
10. ஒன்றாய் உல கெல்லாம் முந்த னுதரந் தன்னிலடக்கி
நின்றாய் நெடு மாலேதிரு நிமலா எச்சரிக்கை
11. ஒதுமறை வேதமெல்லாம் உலகோர் தமக்கருளி
வாதுபுரி மாதுலனை வதைத்தாய் எச்சரிக்கை
12. அவ்வை அகங்காரமதை அடக்கி அருள் புரிந்து
செல்வான் தனக்கம்மான் எங்கள் தேவா எச்சரிக்கை
13. அக்காளிங்கன் மீதேநட மாடிவிளை யாடும்
மைக்கார் மணி வண்ணாதிரு மாலே எச்சரிக்கை
14. இராம அவ தாரமென இராவணனை வதைத்தாய்
நேமமுடன் சிறைதவிர்ந்த நிமலா எச்சரிக்கை
15. பாரதப்போர் முடிக்கவெனப் பாரில் அவ தரித்து
காரணமாய்ப் புவியுறைந்த கண்ணா எச்சரிக்கை
16. பத்து அவ தாரமெனப் பாரிலவ தரித்து
வெற்றிவிளை யாடல்செய்த வேதா எச்சரிக்கை
17. சக்தி சிவமானாய்யீன்ற தாய் தந்தையு மானாய்
முத்திமுத லானாய் மூலாதாரா எச்சரிக்கை

18. ஆதி அந்த மானாய்புக ழுவதனி முழதானாய்
சோதிமய மானாய்பரஞ் சுடரே எச்சரிக்கை.
19. வேதனைசெய் காலன்எமன் விரட்டி உயிர் களைமூடி
சோதிதிருப் பதவி அருள் துணையே எச்சரிக்கை

10 தவசிப்பாட்டு - பாடியேனும் பாடல் (1)

1. வானோர் புகழும் கைலையிலே வடிவா யெழுந்து தனுவாகி
சீராய் வளர்ந்து தெளிவாகி தில்லை மன்னுள் நின்றாடும்
பாரோர் புகழும் ஐவருக்காய், பாசு பதத்தையே வேண்ட
ஓராம் படியிற் திருக் காலை உன்னி வைத்து கடப்பேனோ
2. இரண்டாம் படியை மிக வேண்டி எனது பாதம் தனையுன்றி
மண்டே நடனம் புரியவரும் வானோர்கரசே வல்லவனே
இன்றே பாசுபதம் வேண்ட இரண்டாம் படியிற் திருக்காலை
கண்டே காட்சி பெற வந்தேன் கர்த்தா வரந்தருள் வாயே
3. வானோர் புகழும் தில்லையிலே வாகாய் ரிஷிகள் கண் காண
தானே நடனம் புரியவரும் தற் பராவுள் பாதம் நாடி
மூன்றாம் படியிற் திருக்காலை முன்னே நிறுத்தி பணிந்து
நின்றேன்
யானா தில்லை சிதம் பரனே அரனேவரந்தருள்வாயே

4. சாலா கிரியை வில்லாக சரமேல் யேக நாணாக
கால சூழும் முப்புரத்தை தகனமிட்ட கர்த்தா உன் பாதமதை
நாலாம் படியிற் திருக்காலை நன்றாய் பாசுபதம் வேண்ட
மேலா யெழுந்து நான் வாரேன் விமலா வரந்தருள் வாயே
5. பஞ்சாட் சரத்தை கருத்திலுண்ணி பாரத் தவசி பண்ண வந்தேன்
நஞ்சாங் கொடிய பாவியவன் நாடு மீள இக்காளில் வந்தேன்
துஞ்சா வாழும் அடியேங்கள் கேட்கா வரமும் வேண்ட எண்ணி
அஞ்சாம் படியிற் காலை வைத்தேன் அரணே வரந்தருள்வாயே
6. ஆறா தாரப் பொருளெனவே அவ்வுவ் சவ்வு மாணவனே
வேறாதாரமில்லாமல் விரும்பி யுனது பாதம் நாடி
கூடுதாரப் பொருளெனவே கொன்றை சூடும் பெருமானே
ஆறாம் படியிற் காலை வைத்தோன் அறணே வரம் தந்தருள்வாயே
7. கால கால என்னும் நாமம் கருதிப் படைத்த கர்த்தவனே
ஆர மகிழும் வான வர்க்காய் நன்றாய் ஆல முண்டேனே
கோலாகாலப் பெருமானே கொன்றை சூடும் பெருமானே
ஏழாம் படியிற் காலை வைத்தேன் எனக்கோர் வரந்தருள்வாய்
8. கட்டாம் பெரிய ராவனனுக்காக கனவாழ்வும் தேருயிருந்தாய்
இட்டத்துடனே தேவருக்காய் எண்ணப்பாடத நஞ்சையுண்டாய்
வட்டக்கடலில் மகரமென வந்தோன் தனக்குத் தந்தையரே
எட்டாம் படியிற் திருக்காலை வைத்தேன் ஈசா வரந்தருள்வாயே

9. அன்பும் தயவும் உடையவர்க்கு அதிக வாழ்வு கொடுப்பவனே
வன்பு முடையோர் தங்களையும் மடிவிப்பவந்த மைத்துணனை
என்பால் இரங்கி அரவுயற்றோன் அண்ணப்படாதன்
தனை வதைக்க
ஒன்பதாம் படிமீது ஊன்றிக் காலை வைத்தேனே.
10. சப்த ரிஷிகள் வானோர்கள் தானே அறிய நஞ்சூட்டி
சுத்த ஊருக்கு கையிறு கொடு துக்கப்படாமல் கட்டிவிட்ட
மத்த திரியோதரன் சேனை மாள மூழும் அழிவு செய்ய
பத்தாம் படியிற் காலை வைத்தேன் பாசுபதமே தந்தருள் வாயே

பரம சீவ ஸ்தோத்திரம்

1. காயா மரத்தின் கனியாகி கனியிற் கொட்டை யுள்ளாகித்
தாயா யீரேமுலகுந் தந்தையுமான தயாபரனே
மாயா மறைநூல் தனை வகுத்த வரனே உந்தன்
அடைக்கலங்காண்
பேயா யெங்கள் பெருமனே பித்தா யென்னை யாளாயோ
2. அரவம் பணியா யணியோனே வரனே யடியார்க் கினியோனே
மருவின் கொழுந்தின் வாசனை போல் மாயாமருனே மகா தேவா
குருவைச் சீடன் தனைத் தேடி குடி கொண்டுள்ளத்திலிருப்போனே
இரவும் பகலு முனைப் புகழ்வேன் ஈசா யெனையாளாயோ
3. மட்டார் குழலி தனைக்கூடி மாயா வயிற்றுக் கிரை தேடி
பட்டாங் கடித்துப் பரஞ்சோதி பாதங் காண வேணு மென்றே
கட்டாச் சுரபி கன்றது போல் காசினியெங்குந் திருந்தடியேன்

எட்டாக் கொம்பை யெட்டி நின்றேன் ஈசா என்னை யாளாயோ

4. வணக்குன் றெடுத்து வளர்த்த பெண்ணை
வைத்தாயுந்தனிடப்பாகம்
சினக்கும் புலித் தோல் தரித்தோனே சிவனே எங்கள் பெருமானே
நினைக்கும் பொழுது அடியேன் முன் நிமலாவந்து நில்லாயோ
எனக்கும் முனக்கும் போகாதீசா யென்னை யாளாயோ
5. கொல்லுங் களிறை யுரித்தோனே குடிகொண்டுள்ளத்திலிருப்போனே
சொல்லுந் தளத்தி லிருந்தென்ன சிவனையடியேன் படமாட்டேன்
அல்லும் பகலும் உனைப் புகழவே னையாயுந்தன்
அடைக்கலங்காண்
இல்லும் பிறப்பும் இனி வேண்டேன் ஈசாயென்னை யாளாயோ
6. வருவதும் போவதும் இனி வேண்டேன் வாழ்வும் வேண்டேன்
புவிவேண்டேன்
தருவ தெனக்கு உன் பாதஞ் சர்வஜித் தயாபரனே
குருவுப தேசம் நீதந்து குடிகொண்டுள்ளத்திலிருந்தடியே
ன்று வினை யறுத்தே யெனை யாண்ட வரனே எளியோன்
முன் வாராயோ
7. நில்லா வாழ்வை சத மென்று நெறியானடக்க மாட்டாமல்
நல்லார் பொல்லா ரென்றறியாமல் நமன் போல்
நடுங்கித்திரிந்தாலும்
அல்லார் குழவாள் உமை பாகா வரனே யடியார்க் கெளியோனே
எல்லாம் பொறுக்கப் பரமுனக்கே ஈசா யெனை யாளாயோ

8. பொங்குகடல் சூழலக மெங்கும் புவியேழு புவனமெல்லா
மெங்கு முந்த னொளியன்றோ இறைவா எங்கள் பெருமானே
அங்கந் தளர்ந்து மிக மெலிந்து வடியேன் வயிற்றுக்கிரைதேடி
எங்குந் திரிந்து வழாம லீசா எனையாளாயோ
9. பொய்யு மெய்யுந் தானுரைத்து புலிமேல் வாழவைச் சதமென்று
கையுஞ் சலித்துக் கால் சலித்துக் கர்த்தாவுன்றன் செயலன்றோ
செய்யுந் தொழிலையு மெய்யென்று சிவனே யடியேன் படுவானேன்
யெய்யுஞ் சிலை யுந்தனை யொரித்த யீசா யெனை யாளாயோ

24. ஊஞ்சல் பா

தனதனை தத்தோம் - தான

தனதனை தத்தோம் தான

தனைதனாதனம் தனைதனாதனம்

தானே தத்தோம் - தான

* அஞ்சாமல் பெண் பிறந்து
அஸ்தினா புரியை அரசது செய்து
ஐவரை மணம் முடித்தாள்

தனதனை தத்தோம் தான....

* மஞ்சள் நிற பட்டுத்தி
மன்னர் ஐவரை மணந்து
வந்தமர்ந்தாள் ஊஞ்சலிலே

தனதனை தத்தோம் தான....

- * திருவள ஒலிவே எங்கும்
சிறந்துடும் மொழியே புகழ்
தேவர்கள் போற்றிடும் தேவி
திரௌபதா ஆடினாள் ஊஞ்சல்
ஆடிடவே

தனதனை தத்தோம் தான...

- * சோதியாய் உலகமது
கற்பு நிலை தோன்றும்
தூய முனியாகி ஆடினாள் ஊஞ்சல்

தனதனை தத்தோம் தான....

- * தார் மேடு பாண்டவர்
ஐவரை மணந்தாள்
தாரணிய கற்பு நிலை ஆடினாள் ஊஞ்சல்

- * சிரருந்த முத்தினால் கால்கள் நாட்டி
சிறப்பவள கொங்கையினால் வளையல் பூட்டி
ஆதியாம் பரம சிவமருள் புரிந்ததனால்
அம்பிகை பராசக்தி ஆடிரும் ஊஞ்சல்

- * முன்னை நளாயினாள் தம்மையென பிறந்தாயே

முனிய மெளக்கல்யனா தம்மை மணந்தால்
பின்னேயே செந்தழலில் பெரிய தவம் புரிந்தால்
நன்யைமாய் ஐந்து வரம் அடைந்த
திரௌபதேயே
ஆடினாள் ஊஞ்சல்

25. எச்சரிக்கை

காளி எச்சரிக்கை

சோதியே சுடர்ரொளியே
சுந்தரமே செந்திருவே
ஆதியே உலகாண்டாய்
எங்கள் அன்னையே எச்சரிக்கை

நானா நன நானா நன நா னா

ஊழியில் வந்து தோன்றியாய்
இந்த உடப்பிலே வந்து ஆடினாய்
காளியாய் நாமம் சூட்டினாய்
எங்கள் காளியே எச்சரிக்கை

நானா நன நானா நன நானா
நானா நன நானா நனநானா

அந்தரி மகா சுந்தரி
ஆதி அற்புதம் வந்து ஆதரி
முந்திடும் வினை தீர்த்தேறி எங்கள்
முக்கனி எச்சரிக்கை

நனா நன நானா நன நானா
நானா நன நானா நன நானா

வேப்பிலைக் கும்பம் மீதினில் பயிர்
விளங்கப் பூத்துக் காயித்தாய்
உப்புரைக் கடல் நீரிலே
விளக்கேந்தி சுடர் அளித்தாய்

நானா நன நானா நன நானா
நானா நன நானா நன நானா

கொள்ளையாம் பேதி நோயினால்
மக்கள் குளைந்தே கழைந்தோட
அம்மா தொந்தக் கிழவனாய் வந்து
தடுத்தே வரம் கொடுத்தாய்
எம்மை காத்தாய்

நானா நன நானா நன நானா
நானா நன நானா நன நானா

நாயகி உன்புதுமை நாவால் உரைக்கவும்
 நானினமும் ஒருவரால் முடியாது அடியேன்
 காவியக் கரைதனில் காமாட்சி உன்கிருபை
 கண்டும் காணாதபடி ஒன்று கூறுகின்றேன்
 தேவியே காரல கம்பையில் இருந்து
 ஜெயமான நலமுத்து விளையாடும் நேரம்
 ஆண்மை செறி கையில் மகள் உந்தனுக்கு அஞ்சி
 ஆவனிலே மாது தன்னில் அஞ்சி. ஓடினேனே

(தெந்தி நதி)

என்னட்டு அறுபத்தி நான்கலை களையும் நீ
 ஈஸ்வரியே வடகடலிலே இருந்தாயே
 மூட்டவே வரும் அங்கி சத்தாளி ஆனநீ
 முழு கடல்கள் ஏழையும் முன்னே குளித்த நீ
 துட்ட பிசாசுகளை வெட்டியே கொன்ற நீ
 சுடலை தன்னில் பேச்சி வடிவாகியே நின்றாய்
 கட்டழகி சம்மாந்துறை செழிக்க வரும்
 காரியமுள்ள வீரபத்திரகாளி தாயே

(தெந்தி நதி)

ஆதியந்தி கௌரி நீழி கம்பரி
 அகிலாண்ட நாயகியே ஆதிசகோதரியே
 பாதிமதி சூடி உடன் ஆடும் மகமாய்
 பரலோக சிவலோக நவலோக காளி
 சோதி அருந்ததி தூர்க்கை
 ஹரி சிங்க வாகினி
 தூயமகுட சூர சரநடன காளி
 நீதியாய் சம்மாந்துறை செழிக்க வரும்

நேசமுள்ள வீரபத்திரகாளி

(தெந்தி நதி)

ஓடியே கானகம் தனில் அவன் - ஏக
ஒப்பறிய காவிதனில் அப்போது அமைந்தார்
தாவியே அமுதுண்ண நினைக்கின்ற நேரம்
தாயே நீ வேசமது வேறு உருவமாகி
மேவியே அவன் முன்னம் ஏகியேநின்று
முன் முதலில் என்ன வழி நான் முதலில் என்ன
ஆவி தரும் அம்மையே காரால பட்டினம்
அழிவு தென் அம்மை முன்
உரைபகல வைத்தாய்

(தெந்திநதி)

உரைபகரும் அம்மை நீ மனதிலே நினைக்க
உச்சியை வருந்து நீ இருப்பார் என்னை
கரை பெருகும் உணர்ச்சி தன்னையும் வகுத்து
தான் பார்த்ததுமே தரணி மீதினில் விழுந்தான்
உரைபகரும் அம்மையே அவன் உயிர் எழும்பி
ஒரு கண் விழித்திட ஒளிந்திட நினைத்த தாயே
திரைபெருகும் ஆயிரம் கண்ணிருக்கையிலே
எத்தேசத்தில் ஓடினும் உன்னை விடுவேனோ?

(தெந்தி நதி)

உன்னை விட மாட்டேன் என அம்மையும் உரைக்க
ஒன்றுக்கும் அஞ்சாதே என்றுருபண் கூற

தன்னை ஒரு அன்பனாய் உன்னைக் காத்திடுவேன்
 சக்தி சிவ புடை சூழ நிச்சையமாக
 என்னை நீ அடைய தன்னில் வைத்து பூச
 இன்பமொரு கும்பமோடு இங்கிதம் நிறுத்தி
 அன்னையே உன்னை நினைக்கின்ற
 இடமெல்லாம் காத்திடுவேன் என வரம்
 கொடுத்தனரே

(தெந்தி நதி)

வரமது கொடுத்தபின் அறியமனம் மகிழ
 வாழி சிவ காமியை மனதிலே நினைத்து
 கரமது படைத்திடும் காரால பட்டணம்
 காண பெற்றே மனதில் வேணும் தாகி
 சிரமது படைத்த சிவகாமி தன் கும்பமது
 திட நிடி நிருத்தியே செய்திட நினைத்தாய்
 பரமது சிவமான சிவகாமி கும்பமது
 பாங்குபெற பிணிகள் நீங்க வைத்தனரே

(தெந்தி நதி)

வைத்தபின் கும்பமது துளிர் விட்டெழுந்து
 வளமான மணிமுத்து வாசமதுவாகி
 முகர்த்த பின் மானிடர்கள் பிணி நோய் அகல
 மோட்சம் கொடுத்தருளும் முத்துமாரி காட்சி கொடுத்து
 களி தீர்த்து வைத்த சிவ காமாட்சி
 ஏகமீனாட்சி ஆனவளே!
 மாட்சி எழுந்து நல் மானிலமும் மகிழ
 மாகாளி உடப்பிலே வந்தருள்வாயே

(தெந்திநதி)

26. அருச்சுனன் துவசிப்பாடல் (11)

(காளி கோவில்)

(அ) பிள்ளையார் துதி (விருத்தம்)

ஓங்காரத்துள்ளே உதிக்கும் பரம்பொருளே - நீங்காது
நெஞ்சகற்றுள் நிய்ருந்து பாங்காக எனையே
காப்பாய் ஈஸ்வரியாள் தூன் பாலா
உன்னைத் துதிப்பேன் என் உள்ளத்தில்

(ஆ) கோயிலைச் சுற்றி வந்து மண்டபத்தில்

பல்லவி

காளி கௌரி கருங்காளி கன்னியாகுமரி என் தேவி
ஆபியூர்தியனாதரியே அடியார்க்கிரங்கி வழி காட்டி
ஊழி வினைகள் அணுகாமல் உற்ற துணையாய் நீகாக்க
வாமும் வரத்தை வேண்டுகிறேன். வந்தாள் என்னை ஆதரிப்பாய்.
பதிவான ராம ஜெயமே

(இ) வீதி சார்கடையடி (ஏல கன்னி மறீப்பு)

பல்லவி

சீர் மேல் வாழ்வார்கள். பன்னிருவர் உன் புகழ்
செயவும் ராம ஜெயமே
திரு வடிக்கு கண்பாராய் செல்வமும் முத்தியும்
சித்தி பெறும் ஸ்ரீ ராம ஜெயமே
கார் மேகா காப்பாத்து என்றழைத்த திரௌபதைக்கு

துகில் தந்த ராம ஜெயமே

கரி ஆதி மூலமென்று ஓலமிட முதலையைக் கண்டித்த

ராம ஜெயமே

நீர்காக்க பார்மீது உன் பாதம் நான் பச்செழுந்தாகி

பாங்கான வேடன் மரா மரா என்றிட

உருவான ராம ஜெயமே

ஆர் தான் ஊரைக்கவருவார் அனுதினமும் உன்

நாமத்தை ஐயனே என்னுளர் வினைப்பார்

துதிப்பார் அனைவருக்கும் நாமநறும்

ராம ஜெயமே

கண்ணிறும் மின்சியது கருத்திலும் உயிராக

காத்திடும் ஸ்ரீ ராம ராம நமஸ்தே

4. (ஈ) மோகினி மறிப்பு (ரைண்டா வீட்டடியில்) விருத்தம்

(பாட்டு)

கங்கையனிச் சடையானை - கருத்தில் நினைத்தேத்தி

காணகந்தன்னில் ஏக

அங்கமாய் நடக்கும் வழிதனிலே நீ ஒருத்தி

மறித்து நின்றாய்

மங்கையாய் நீ எனக்கு தங்கையை விட்டு

நில்லாய்

நங்கையரே அமரர் தோளும் சிவன்தன் பாதமும்

நமஸ்கரித்து அனுதினமும் நாடுவேனே.

5. (உ) ஏல கன்னி மறிப்பு (பெரிய சந்தி)

வாமி நீ காமி நீ மால் சிவனு மயனு நீ
 மகிமை பெறு காமாட்சி நீயே
 மங்கை சிவகாமி நீ மாயவன்
 தங்கை நீ மண்ணூர் அங்கிலேனி நீ
 இரவு நீ பகலு நீ குரு நமசிவாயமும் நீயே

கூத்தாடு மீச னென்னோடு கூத்தாடு காளி நீ ஓமந்திர
 குலவுபா சிவமும் நீயே
 ஒருகையிலர் ஆலமும் ஒரு கையிற் கபாலமும்
 உகந்து வந்தே அருளுவாய்
 இந்த புவிதனில் அடியார்கள் வினை
 தீர்த்து வாழ்வருளும்
 புண்ணிய பெரும் செல்வியே பூங்காவில்
 நீ புனையும்
 ஓங்கார சக்தியே பூங்கா
 வகை காளியே

6. (ஊ) ஆலய முற்ற வெளி (மேடையடியில்)

பேரண்டச்சி

சிவனிரு பாதம் போற்றி தெருகையே ஏகலுற்றேன்
 இவனியில் மறித்தாய் நீயும் என்னுடன் பிறந்தாலாகும்
 பவமகள் யோகியானேன் பாவையே வழிவிடவும்
 தவமது சேர்வையாகத் தனிவழியே ஆகுவேன்.

பேரண்டன்

மதியனை சிவன் தானென்று வணங்கிடும் யோகியானேன்
சதியுள் மனைவியால் வந்து தையலாள் மறித்து நின்றாள்
இது வல்லால் வேறொன்றுமில்லை இழந்துயர் படவேண்டாம்
விதிவழி பிழைத்துப் போகாய் விடுவழி ஏகுவேனே

பேரண்டன் அரிச்சுப் பதில் - பாடல்: அரிச்சு

பெண்டிதிக் கேட்டு நீயும் பெருவழக் காட வந்தாய்
என்மதி கேளாயானால் இரனுசத பிறவியாகும்
விண்மதித்திடும் வில் வீரன் விஜயன் என்றரிந்திடாயோ
கண்மதி கெடவே யானோர் கணையினாற் கொல்லுவேனோ

பாடல்: பேரண்டன் - 11

தவசிக்கே மிடியிருந்த தையலால்
தவித்து நின்றாள்
புவனியில் கீர்த்தி இல்லை புண்ணிய
மில்லையாகும்
சிவனிருபாதம் போற்றி தெரிந்தொரு
கணையை ஏவி
இவனுயிர் எழுப்பித் தந்தேன்.
ஏகுவாய் ஏகுவனே

மரத்தடியில் துதிப்பாடல்

நாற்சதுர மூர்த்தி கணபதிக்கும்

நல்லறிவு தந்தருளும் பிரமாவுக்கும்

திருப்பாக் கடலில் பள்ளி கொள்ளும்

திருமாலுக்கும்

பன்னிரண்டு மேனி மூர்த்திக்கும்

தீர்க்கமாய் இலங்கிய செஞ்சடைக் குள்ளே

மேலான சதா சிவத்துக்கும்

போற்றி போற்றி

மரத்தைச் சுற்றிப் பாடும் பாடல்

வெற்றி பெறவே கயிலை தனில்

விரும்பி தவறு நிலை நிறுத்தி

சித்தி பெறவே விநாயகரைச் சிந்தையில்

எண்ணி நமஸ்கரித்து

சுற்றி மரத்தை மூன்று தரம்

தொந்தி வைற்றோன் துணையாக

உற்ற தவசு மர மேற

உகந்தே வரம் தந்தருளுவாயே

மரமேரல் பாட்டு 10 படி

பாட்டு (1)

சிராக் கயாலை கர கனவே

திகளும் தேவை மாமதியும்

நீரார் கொன்றை சடை மீது

நின்றே இலங்கும் கோமானே
நேராய் வஞ்சந்தமை யழிக்க
நிமலா பாசு பதம் வேண்ட
ஓராம் படியில் கால் வைத்தேன்
உகந்தே வரம் தந்தருளுவாயே

பாட்டு (2)

அருந்தவ வானோர்க் கமுதியவன்னே
நெஞ்சை மிக வருந்தி
பெருந்த கிரீபம் மதி சூடும்
பெண்ணே யமரர் கோர் மணி
வருந்த நாங்கள் வாடிடச் செய்யே
மாற்றார் கூட்டமதனை வெல்ல
இருந்தும் ஈராம் படியில் வந்தேன்
தேவா வரம் தந்தருளுவாயே

பாட்டு (3)

சான்றோர் உள்ளம் தனில் வாழும்
சம்போ கங்கை அணிந்தவனே
வானோர் மேகம் தவமாட மணி
சேரத்தி நகரிழந்து
கானேந்திடச் செய் கருத்தளர்கள்
காட்டை அழிக்க கணை வேண்டி
மூன்றாம் படியில் கால் வைத்தேன்
முதல்வா வரம் தந்தருளுவாயே

பாட்டு (4)

காலாற் காலின் றன்னை யுதைத்த
கண்ணே யமரர் தெருவிருந்தே
ஆலால் விசத்தை அமுதோ எங்கட்
கன்றி தணிக்க நினைவு கொண்டோ
வேலாலெறியப் பாசுபதம் வேண்டி
தவத்தை நாடி வந்து
நாலாம் படியில் கால் வைத்தேன்
நாதா வரம் தந்தருளுவாயே

பாட்டு (5)

திந்தோ மென்றாடி நின்ற
தேவாய முதே யருமுதே
செந்தீதனில் உதித்த மங்கை
சேம்பன் சபையில் சீர் குலைந்தோ
வெந்தே யழியப் பாசுபதம் வேண்டித்
தவத்தை நாடி வந்து
ஐந்தாம் படியில் கால் வைத்தேன்
அரனே வரம் தந்தருளுவாயே

பாட்டு (6)

நீறா அரக்கர் அழிய வென்றே
நினைத்துச் சிரித்த பெருமானே
வேறா அரக்கர் மாளிகையில்
வேகவெங்கள் தம்மை விடுத்தே
றாத் துயர் மூட்டி வைத்த

மாற்றார் தம்மைக் கொல்ல வென்றே
ஆறாம் படியில் கால் வைத்தேன்
வரம் தந்தருளுவாயே

பாட்டு (7)

தாளா லுலகம் தன்னை யாழ்வந்தேன்
தங்கைக்கு இசைந்த கோமானே
ஆளாதரசை பறித்து மெங்கட்கு
அல்லல் பலவும் விளைவித்த நகர்
வாளா எம்மை யோட்டி வைத்த
மாற்றார் தம்மை யழிக்க வென்றே
ஏழாம் படியில் கால் வைத்தேன்
ஈசா வரம் தந்தருளுவாயே

பாட்டு (8)

மாட்டார் கொன்றை மதி ஆடும்
மங்கைக் கிசைந்த கோமானே
நாட்டார் எங்கள் தமை விடுத்து
நாசஞ் செய்த வஞ்சகர்கள்
பட்டேயழியப் பாசுபதம் பாணம்
தன்னை மிக வேண்டி
எட்டாம் படியில் கால் வைத்தேன்
ஈசா வரம் தந்தருளுவாயே

பாட்டு (9)

அன் பாலுந்தி துதிப்பவருக்கு

அகத்தில் நடனம் புரிவோனே

வன் பூதத்தை எமக்கேவி

மாள வென்றே நினைத்து வஞ்சகர்களை

துன்பார்க் கடலுட் டோந்திரைப்ப

தூய பாசுபதம் வேண்டி

ஒன்பதாம் படியில் கால் வைத்தேன்

உகந்தே வரம் தந்தருளுவாயே

பாட்டு (10)

ஆத்தா உலக மெங்கும் நிறை

அன்பிற்குரிய அருட்கடலே

சுத்தவரியனும் தேட

சோதி வடிவாய் நின்றவனே

நித்தாயோக தமர்தணங்க

நீறாய் செய்தன் றழித்தவனே

பத்தாம் படியில் கால் வைத்தேன்

பரனே வரம் தந்தருளுவாயே.

மரத்தின் மேல்

(1) காலை மடக்கி கரங்குவித்து

கதிரோன் தன்னை மிக நோக்கி

சீரமிழந்தேன் செயலிழந்தேன்

சிந்தை தளர்ந்து அறிவிழந்து

மூலமுதலே முழு முதலே

முத்துக்கு வித்தாய் முக் கண்ணனே

ஆல மடத்தாய் அம்பலவாணா

அலையா வண்ணம் அருள்வாயே

(2) ஒன்றைப் பார்த்து புணைந்து

உரோமம் சீறி உடார் கசிந்து

நின்ற காலில் பெருவிரலை

நிலத்திலூன்றி நின்னவோனே

பன்றிப் பொழிந்தேன் பரியோரி

வானோர் சூழ வருபவனே

அண்டாக் குதவும் அற்புதமே

அலையா வண்ணம் அருள்வாயே

(3) கருத்த சடைய கங்காளா

கபால மேந்திய கண்ணுதலே

பதத்தவர்கள் பக்தர்கட்கும்

பத்தே பத்தும் தெளிவோனே

சித்தர் முனிவர்க் குரியோனே

தேவர் சூழ வருபவனே

அத்தைக் குதவும் அற்புதமே

அலையா வண்ணம் அருள்வாயே

(4) சோதி மணியே சுடர் ஒளியே

சூடும் கோலமுடையோனே

பாதி மதியை சூடுகின்ற

பவள பொருளே பசுபதியே
பூத நாதங்களா புனித மூர்த்தி
பெருங்கடலே
ஆதிப் பொருளே அற்புதனே
அலையா வண்ணம் அருள்வாயே

(5) மங்கும் மனிதர் எலும்பை எலாம்
மார்மேல் நிறையப் பூண்டு கொண்டு
அங்கம் வளர்கப் பாடும் பாடு
யார் தான் அறியப் போரார்
சங்குக் கரத்தோனே தரித்த
சூலம் பிடித்தோனே
எங்கும் நிறைந்திருக்கும் இறைவா
என்னையே வந்தாழுவாயே

(6) அத்தா அமரர் கோவே
அடியேன் நான் உமையே நம்பி
சித்தியாய் உமையே நம்பி
சிவனடி தொழுதேன் ஐயா
பக்தியாய் ஏற்றவர்க்குப்
பாகபதம் அருள வேண்டும்
சித்தனே எனையே ஆளுவாய்
சீற்றம் கொள்ள வேண்டாம்

(7) சிவன் உமா வந்த பிறகு மரத்தின் கீழ்

சோம சுந்நரனே சொக்கலிங்கேசா
காமணை காத்தோம் கண்ணுதற் பொருளே
நேமமுடனே உண்ணாமல் துதிக்கின்றேன்
அருள்புரிவாய் எம் பெருமானே

கோயிலுக்குப் பின்

நாராயணா போற்றி நரசிங்க ரூபா போற்றி
ஆரனனே போற்றி போற்றி அன்பர்க் கிரங்குவாய்
போற்றி போற்றி

கோயிலுக்கு முன்

கள்ளோ மரமோ துணை எனக்கு
காடோ செடியோ துணை எனக்கு
புல்லோ மரமோ துணை எனக்கு
புவோ பூண்டோ துணை எனக்கு
வள்ளோர் புகழும் பெருமானே
வைகுந்தா அடைக்கலமே

சான்றாதாரங்கள்

1. உடப்பு மான்மியம் - சி. சொக்கலிங்கம் பூசாரியர் - 1929
2. முன்னேஸ்வரம் வரலாறு - பா. சிவராமகிருஷ்ணசர்மா - 1968
3. உடப்பு ஸ்ரீ திரௌபதையம்மன்
ஆலய வரலாற்று நூல் - உடப்பூர் வீரசொக்கன் - 1989
4. புத்தளம் வரலாறும் மரபுகளும் - ஏ. என். எம். ஷாஜஹான் - 1992
5. விசேட குறிப்புக்கள் - அறிஞர் எஸ். சேதுபதி - பதிவு
குறிப்புக்கள்

6. தொழில், மகாவித்தியாலய தகவல்கள் - அமரர் செ. முருகையா, ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியர் குறிப்புக்கள்
7. பழக்கத்தில் உள்ள பழமொழிகள் - குஞ்சி சிவபாலன்
8. குடியேற்ற வரலாறு - ஹென்ரி கொரியா 1965, அக்டோபர் 13 தினகரன் கட்டுரை
9. வில்லிசை கலை - வீரகேசரி "இசையும் கலையும்" பகுதி. வீரசொக்கனின் 94.10.07 கட்டுரை
10. இந்து ஆலய தகவல்கள் - புத்தளம் நாயக்கர் சேனை ஸ்ரீ ஐயனார் கோவில் கும்பாபிஷேக சிறப்புமலர். '95-06-18
11. வடமேல் மாகாண தமிழ்க் கிராமங்கள் - அலையருவி - கொழும்பு தமிழ் சங்க வெளியீடு - 1995 வடமேல் மாகாண சிறப்பு மலர்.
12. அம்பாப்பாடல் - வில்லிசைக் குழு - ஐயம்பெருமாள்
13. சனத்தொகை புள்ளி விபரங்கள் - புத்தளம் கச்சேரி புள்ளிவிபர திணைக்களம் 1981ஆம் ஆண்டு குடிசன மதிப்பீடு.
14. உள்ளூராட்சி தலைவர் விபரங்கள் - அவ்வப்பகுதி கிராமாட்சி மன்றங்களின் பதிவுக் குறிப்புக்கள் .
15. பாரம்பரிய கலைகள் - வீரகேசரி இசையும் கலையும் 1993.10.22 வீரசொக்கனின் கட்டுரை
16. புத்தளம் மாவட்டத்தின் நாடகக்கலை - வீரகேசரி. "இசையும் கலையும் 1993.07.10 சிறப்புக் கதை வீரசொக்கன்
17. தத்துவப்பாடல்கள் - அமரர் புலவர் கிழவையார்
18. ஒப்பாரி, தாலாட்டு பாடல்கள் - ஐ. முத்துராக்காய் பாடியது

முடிவுரை

உடப்பு பாரம்பரியத்தை தன்னகத்தே கொண்ட பகுதி தமிழரின் பண்டை பண்பாட்டு கலாசார விழுமியங்களை பாதுகாக்கும் இடமாகவும் திகழ்கின்றது. தமிழ் கலாசாரத்தை பாதுகாத்து நிற்கும் பெருமையைக் கொண்டிருக்கின்றது. தனித்துவத்தைப் பேணிவரும் இவ்வூர்மக்கள் இன்னமும் தமது மூதாதைகள் கடைப்பிடித்த பழக்க வழக்கங்களை பேணும் மக்களாக காணப்படுகின்றனர். தமது மத நடவடிக்கைகள், மொழி உணர்வுகளை மிக நெருக்கத்துடன் கைப்பிடிக்கின்றனர்.

உடப்பு மக்கள் தமது எல்லைகளுக்குள்ளே திருமண, விவாகங்களை செய்து கொள்கின்றனர். எக்காரணங்களைக் கொண்டும் வெளிமாகாண தமிழ் மக்களுடன் கல்யாணத் தொடர்புகளை செய்வதில்லை.

கல்வி வளர்ச்சியில் பின்னடைவைக் கண்ட இம்மக்கள் இன்று கல்வி சார்ந்த துறைகளில் விழிப்புணர்ச்சியைப் பெற்றுவருகின்றனர். இன்றைய உடப்பில் பல்வேறு மட்டங்களிலும் இளம் தலைமுறை மாணவர்கள் கல்வியில் பல்வேறு துறைகளில் பிரகாசித்து வருகின்றனர்.

அன்று நல்லராக்குப் பிள்ளை பொன்னம்பலம் (M.B.B.S) வைத்திய கல்வியில் முதல்முதலாக கால் பதித்தவர். அந்த துறையை இன்று விஜய ஸ்ரீ சின்னத்தம்பி (விஜி) (M.B.B.S) நிவர்த்தி செய்துள்ளார். இது இன்றைய உடப்பின் கல்வி மலர்ச்சியின் வித்தாகும்.

உடப்பின் சமுதாயத்தில் பணம் படைத்தவர்கள் என்று சொல்லப்படும், பணக்காரர்களும் சாதாரண ஏழ்மை கொண்ட வர்க்கத்தினரும் காணப்பட்டு வந்தனர். இன்று அந்தவர்க்க வேறுபாடுகள்

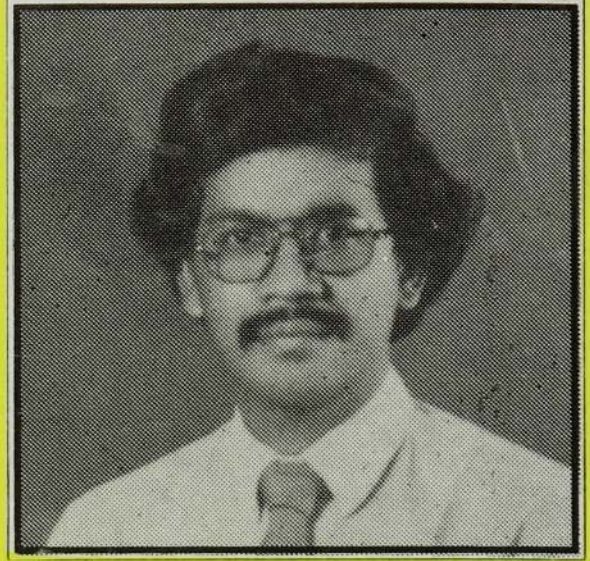
ஒழிக்கப்பட்டுள்ளது. சகல தொழிலாளர்களும் சுயதொழிலை மேற்கொண்டு வருகின்றனர். வெற்றுக் காணிகளெல்லாம் இறால் பண்ணைகளாகக் காட்சி அளிக்கின்றது. இது தொழில்வளர்ச்சியின் முன்னுதாரணமாகும்.

கலை இலக்கியத்துறையின் மூலம் இக் கிராமத்தின் பெயரை பிரபலப்படுத்தி வரும் அதே வேளை காணி பங்கீடுகளில், அரசு தொழில் வாய்ப்புக்களில் தமிழ் மக்கள் என்ற காரணத்தினால் புறக்கணிக்கப்பட்டே வருகின்றனர்.

உடப்பு கிராமம் நகர் குடியேற்றத்தின் வளர்ச்சியை கண்டு வருகின்றது. இப்பகுதி தனவந்தர்களின் உந்து சக்திகள் மூலம் பல தொழிற்சாலைகள் உருவாக்க வேண்டும். உயர் கல்வி கற்கை நெறியில் பிரகாசிக்க மாணவர்கள் முன்வர வேண்டும். சுயதொழிலில் பிரகாசித்து குடும்ப வருவாயை அதிகரிக்க உழைக்க வேண்டும்.

வடமேல் மாகாணத்தில் தமிழரின் தனித்துவத்தை பேணிபாதுகாத்து பொருளாதாரம், கல்வி சமூக வளர்ச்சியிலும் முன்னேற்றம் காணும் உடப்பை உருவாக்க சகல குடிமகனும் உழைக்க திட சங்கற்பம் புண வேண்டும்.

உட்ப்பூர் வீர. சொக்கன்

இலங்கையின் வடமேல் கரையின் தொன்மைமிகும் தமிழ் பெருங்குடி மக்களின் ஜென்ம பூமி உட்ப்பு. இந்த மண்ணில் தோன்றிய ஒரு இளைஞனது எழுத்தாக்கம் இலங்கையின் நாளேடுகளிலும் சஞ்சிகைகளிலும் 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னிருந்து பிரசுரமாகி வருகிறது. இந்தப் பிரசுரங்களுக்குச் சொந்தக்காரன் தான் நமது உட்ப்பூரின் நிருபர் என தன்னை இனங்காட்டி கொண்ட வீரசொக்கன்.

வெறும் நிருபராக மட்டுமின்றி தன் எழுத்துத்துறையை வெறும் பத்திரிகையுடன் மட்டும் நிறுத்திக் கொள்ளாது நூல் வடிவிலும் வெளியிட்டார்.

1984 உட்ப்பு திரௌபதையம்மன் ஆலய வரலாறு என்னும் நூல் இவரது நூல் வெளியீட்டின் கன்னி முயற்சி. அதனைத் தொடர்ந்து கவிதை நூல் வெளியீடு. இக்கவிதைகள் முன்னாள் இஸ்லாமிய சமய கலாசார இராஜாங்க அமைச்சர் அல்ஹாஜ் A.H.M. அஸ்வரினால் பாராளுமன்றத்தில் பாடப்பட்ட பெருமைபெற்றது.

உட்ப்பின் வரலாற்றிலே இதுவரை ஒரு சமயநூல் வெளிவராத காலத்திலே வீர சொக்கனது நூல் வெளிவந்தமை நமக்கு ஒரு முன்னோடி. அதனை கௌரவிக்கும் முகமாக 1995 இந்துசமய காலாசார திணைக்களத்தினால் அறநெறி விழாவில் சமய எழுத்தாளராகக் கௌரவிக்கப்பட்டு சான்றிதழும் பொற்கிழியும் கிடைக்கப்பெற்றன. 1994ம் ஆண்டின் வடமேல் மாகாண இந்து சமய கலை, கலாசார ஒன்றியத்தால் வழங்கப்பட்ட 'தமிழ்மணி' என்ற பட்டம் மேற்படி நூலாக்கத்தின் ஊக்கமாகும்.

மேலும், எழுத்துத் துறையுடன் சமய கலாசார பாரம்பரிய கலை வளர்ச்சிக்கும் அவ்வப்போது இவர்பணி பங்கெடுப்பது வழக்கம். 1997இல் இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம் நடாத்திய தைப்பொங்கல் விழாவில் இவரது எழுத்துப் பணியைக் கௌரவித்து சான்றிதழ் வழங்கப்பட்டது.

இத்தகைய தகுதிகளால் தன்னை நிலை நிறுத்திய தம்பி வீரசொக்கன் "அலைகடல் ஓரத்திலே தமிழ் மணம்" என்ற தனது மூன்றாவது படைப்பினை வெளியிடுகிறார். தனது சமூகத்துக்கு ஏதாவது பெரிய பணியைச் செய்யும் ஆர்வமும், அதைச் செயற்படுத்தும் ஊக்கமும் அவரது செயற்பாட்டுக்கு உந்துசக்திகள். இந்த நூல் உட்ப்பின் பல்வேறு நிகழ்வுகளையும் நிதர்சனப்படுத்தும். தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் இதனை வரவேற்கும் என்பது திண்ணம்.

அருட்கலைத்திலகம் கலாபுஷணம்

பி. சோமாஸ்கந்தர்